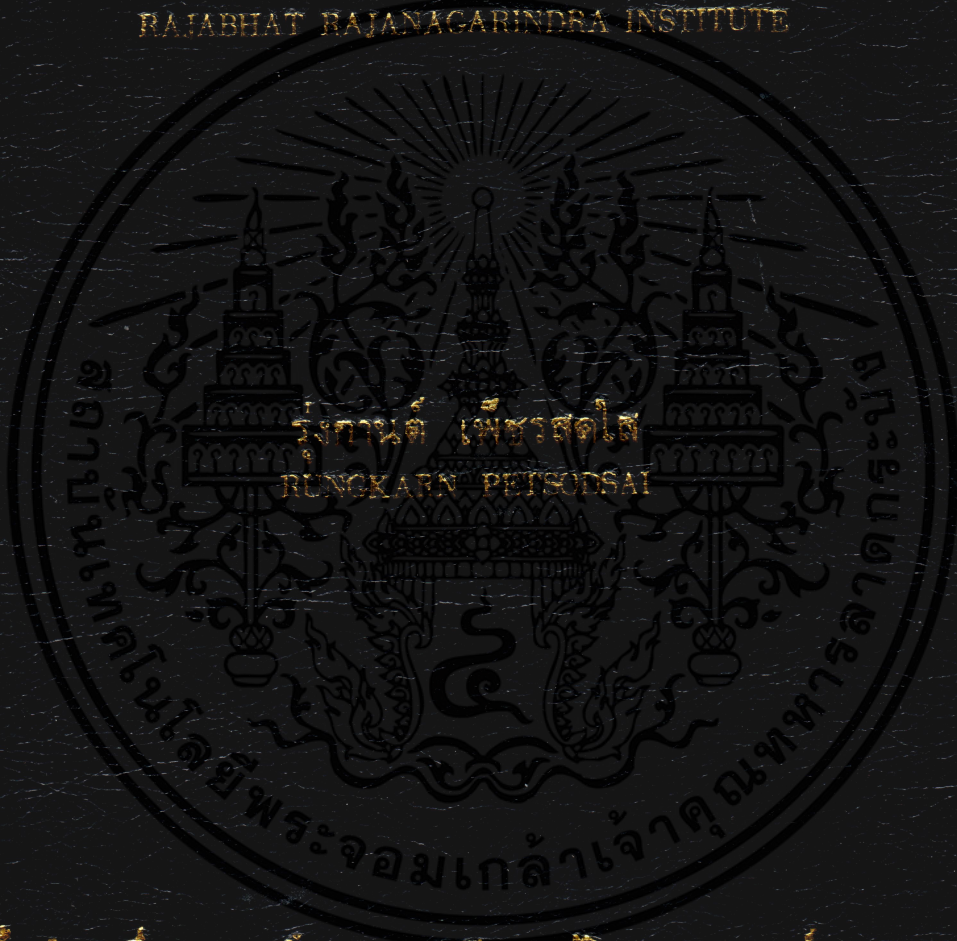

องค์ประกอบที่มีพหุสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี
หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏวราชนครินทร์

FACTORS RELATING TO ACADEMIC ACHIEVEMENT OF
SCIENCE PROGRAM UNDERGRADUATE STUDENTS AT
RAJABHAT RAJANAGARINDRA INSTITUTE

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2545

ISSN 974-548-853-5

องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏราชนครินทร์

FACTORS RELATING TO ACADEMIC ACHIEVEMENT OF
SCIENCE PROGRAM UNDERGRADUATE STUDENTS AT
RAJABHAT RAJANAGARINDRA INSTITUTE

รุ่งกานต์ เพ็ชรสดีโส

RUNGKARN PETSODSAI

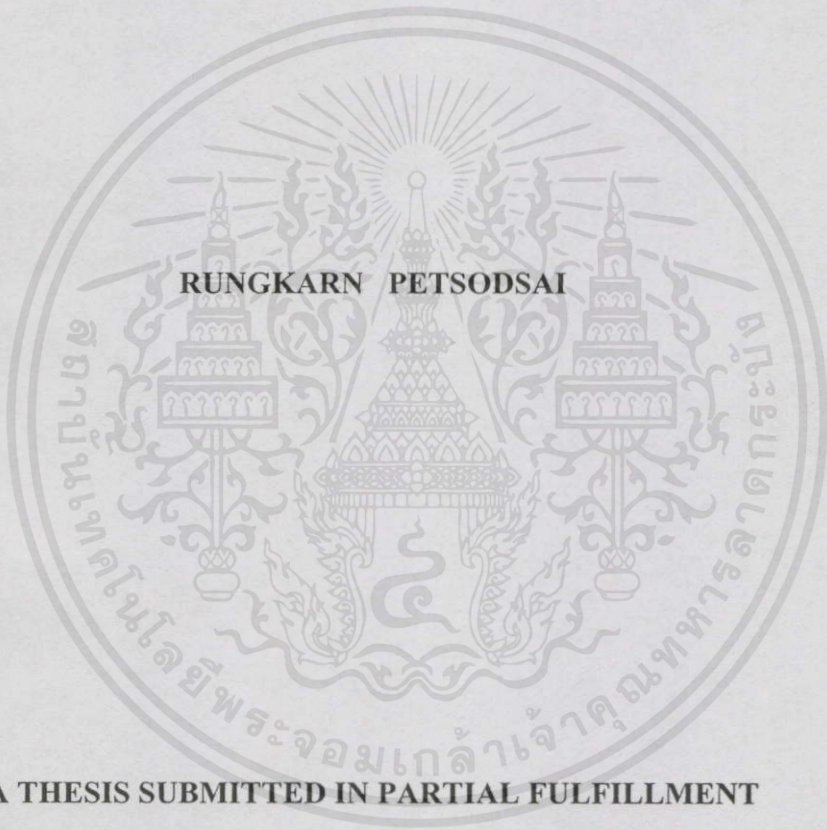
เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 44110
วัน, เดือน, ปี 30 ต.ค. 2545

b.....
i.....

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ในห้องเรียนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
พ.ศ. 2545
ISBN 974 - 648 - 863 - 5

**FACTORS RELATING TO ACADEMIC ACHIEVEMENT OF
SCIENCE PROGRAM UNDERGRADUATE STUDENTS AT
RAJABHAT RAJANAGARINDRA INSTITUTE**

RUNGKARN PETSODSAI

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL
CURRICULUM AND INSTRUCTION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES**

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
2002

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ISBN 974 - 648 - 863 - 5

COPYRIGHT 2002

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ถือทั้งห้าบทให้ด้อยลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์

องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏราชนครินทร์
FACTORS RELATING TO ACADEMIC ACHIEVEMENT OF SCIENCE PROGRAM UNDERGRADUATE STUDENTS AT RAJABHAT RAJANAGARINDRA INSTITUTE

ชื่อนักศึกษา

นางสาวรุ่งกานต์ เพ็ชรสดใส

รหัสประจำตัว

43064733

ปริญญา

ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชา

หลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

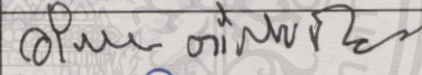
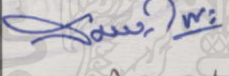
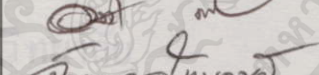
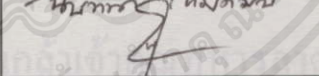
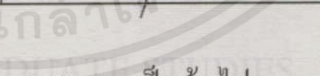
ผศ.ดร.อำนาจ

ตั้งเจริญชัย

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ดร.ผดุงชัย

ภูพัฒน์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์		ลายมือชื่อ
ผศ.ดร.อำนาจ	ตั้งเจริญชัย	
รศ.ดร.สมพร	ไชยะ	
รศ.ดร.สุพิทย์	กาญจนพันธุ์	
ดร.ฉันทนา	โหมดมณี	
ดร.ผดุงชัย	ภูพัฒน์	

วัน/เดือน/ปี ที่สอบ 20 พฤษภาคม 2545 เวลา 8.00 น. เป็นต้นไป

สถานที่สอบ ณ ห้องเรียนปริญญาเอก คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาและวิจัยเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากบัณฑิตวิทยาลัย
ใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลง ครอบครอง อัดสำเนา หรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต
วันที่... 17 ...เดือน... สิงหาคม พ.ศ. 2545

หัวข้อวิทยานิพนธ์	องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
	นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต
	สถาบันราชภัฏราชชนครินทร์
นักศึกษา	รุ่งกานต์ เพ็ชรสคติ
รหัสประจำตัว	43064733
ปริญญา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา
พ.ศ.	2545
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อำนวย ตั้งเจริญชัย
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม	ดร. ผดุงชัย ภูพัฒน์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏราชชนครินทร์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต ชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 สถาบันราชภัฏราชชนครินทร์ ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จำนวน 180 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า

1. องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 มี 5 ตัวแปร ได้แก่ พื้นความรู้เดิม พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ นิสัยทางการเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครอง และความสัมพันธ์ในครอบครัว โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .61, .47, .46, .43 และ .26 ตามลำดับ
2. องค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 มี 4 ตัวแปร ได้แก่ พื้นความรู้เดิม (X_1) พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ (X_6) นิสัยทางการเรียน (X_5) และการสนับสนุนของผู้ปกครอง (X_4) ตามลำดับจากมากไปน้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น (4) เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ในด้านการศึกษา
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. สมการที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏราชนครินทร์ มีดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ คือ

$$Y' = -1.52 + .65 X_1 + .30 X_6 + .24 X_5 + .14 X_4$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z'_y = .53 Z_1 + .27 Z_6 + .21 Z_5 + .18 Z_4$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis title	Factors Relating to Academic Achievement of Science Program Undergraduate Students at Rajabhat Rajanagarindra Institute.
Student	Miss Rungkarn Petsodsai
Student ID.	43064733
Degree	Master of Industrial Education
Programme	Vocational Curriculum and Instruction
Year	2002
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Amnart Tungjaroenchai
Thesis Co-Advisor	Dr. Phadungchai Pupat

ABSTRACT

The purposes of this study were to examine the factors relating to academic achievement of science program undergraduate students at Rajabhat Rajanagarindra Institute. The samples of this study were 180 second year undergraduate students which collecting by stratified random sampling, the second semester of science program at Rajabhat Rajanagarindra Institute. Data were collected by using questionnaires. The percentage, mean, standard deviation and multiple regression analysis were used for data analysis.

The research findings revealed :

1. There were a statistical significant relationship at .05 level on five variables of the factors affecting students' academic achievement. Those variables factors were the educational background, the teachers' behaviors, the studying habits, the parent's supports and the family relationships were .61, .47, .46, .43 and .26 respectively.

2. There were a statistical significant relationship at .05 level among four prediction factors of the students academic achievement by stepwise multiple regression. Those variables factors were the educational background (X_1), the teachers' behaviors (X_6), the studying habits (X_5) and the parent's supports (X_4) respectively.

3. The multiple regression equation of raw scores and standard scores were as the following :

$$Y'_y = -1.52 + .65 X_1 + .30 X_6 + .24 X_5 + .14 X_4$$

$$Z'_y = .53 Z_1 + .27 Z_6 + .21 Z_5 + .18 Z_4$$

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจาก ผศ.ดร. อำนวย ตั้งเจริญชัย ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำช่วยเหลือ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตลอดจนให้กำลังใจและติดตามความก้าวหน้าในระหว่างการจัดทำวิทยานิพนธ์ จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอขอบพระคุณไว้เป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำในการแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อวิทยานิพนธ์นี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่เสียสละช่วยเหลือ ตรวจสอบ และให้คำปรึกษาเกี่ยวกับเครื่องมือในการวิจัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณอธิการบดีสถาบันราชภัฏราชชนครินทร์ และนักศึกษาที่ได้ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจนเป็นผลสำเร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ และคุณแม่ ผู้เป็นที่เคารพรักยิ่ง รวมทั้งพี่ ๆ น้อง ๆ ทุกคนที่ให้การสนับสนุน ให้กำลังใจ และช่วยเหลือทุกด้านตลอดมา

ขอขอบคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ นักศึกษาปริญญาโททุกท่านที่มีส่วนในการแนะนำช่วยเหลือ และให้กำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

ขอขอบคุณบุคคลที่ผู้วิจัยมิได้กล่าวถึงไว้ในที่นี้ ที่ให้การสนับสนุน ตลอดจนเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังที่ให้ทุนสนับสนุนการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์ใด ๆ จากวิทยานิพนธ์นี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่คุณพ่อ คุณแม่ ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้แก่ผู้วิจัยทุกท่าน ด้วยความเคารพยิ่ง

รุ่งกานต์ เพ็ชรสกลไส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	IV
สารบัญ.....	V
สารบัญตาราง.....	VII
สารบัญภาพ.....	VIII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	4
1.4 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	4
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	7
1.6 ข้อตกลงเบื้องต้น.....	8
1.7 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
2.1 ประวัติสถาบันราชภัฏราชนครินทร์.....	10
2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	14
2.3 องค์ประกอบด้านส่วนตัว.....	19
2.4 องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน.....	26
2.5 องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา.....	32
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	40
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	40
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	41
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	45
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	46

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ก่อนรับการ ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้คิดเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	61
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	61
5.2 การอภิปรายผลการวิจัย.....	64
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	71
บรรณานุกรม.....	73
ภาคผนวก.....	86
ภาคผนวก ก หนังสือขอความร่วมมือเกี่ยวกับการวิจัย.....	87
ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	91
ประวัติผู้เขียน.....	102

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโปรแกรม.....	41
3.2 แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม.....	45
4.1 แสดงจำนวนร้อยละของนักศึกษาที่ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ.....	53
4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว.....	53
4.3 แสดงคะแนนเต็ม ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของตัวแปรพื้นฐานความรู้เดิมกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี.....	54
4.4 แสดงคะแนนเต็ม ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตามตัวแปรศึกษากับ.....	54
4.5 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรที่ศึกษากับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี.....	55
4.6 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression) ของตัวแปร ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี.....	56
4.7 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) ของตัวแปร ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี.....	59

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

1.1 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย.....6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นปัจจัยที่สำคัญในกระบวนการผลิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งการค้นคิดในวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีก่อให้เกิดความสะดวกรวดเร็วในการดำเนินชีวิต และช่วยให้การอยู่ร่วมกันในสังคมมีระเบียบ มีสาธารณูปโภคที่ดี การคมนาคมและการสื่อสารสะดวกรวดเร็ว ดังนั้นความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นสิ่งบ่งชี้ถึงความเจริญของสังคม การส่งเสริมให้มีวิทยาการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเกิดขึ้นใหม่อยู่เสมอจึงเป็นสิ่งที่ยังกระทำ (อัญชลี สิรินทร์วรารังค์. 2536 : 30) จากผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันระดับนานาชาติของ IMD (International Institute for Management Development) ในปี 2000 ปรากฏว่าประเทศไทยถูกจัดเป็นอันดับที่ 47 ซึ่งเป็นอันดับสุดท้าย ด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศ เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศที่มีความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปีเตอร์ โลเรนจ์ (อ้างใน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2543 : 16) กล่าวถึง สาเหตุความตกต่ำในด้านวิทยาศาสตร์ของไทยว่ามาจากปัญหาการขาดแคลนบุคลากรด้านการวิจัยและปัญหาด้านการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ โดยพบว่านักเรียนส่วนใหญ่ไม่นิยมเลือกเรียนสาขาวิทยาศาสตร์ ครูผู้สอนจำนวนมากไม่ได้จบวิทยาศาสตร์โดยตรง ส่งผลให้การเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ของไทยเน้นการท่องจำมากกว่าความเข้าใจ อุปสรรคการเรียนการสอนส่วนใหญ่ล้วนสมัยไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก ซึ่งสอดคล้องกับ รุ่ง แก้วแดง (อ้างใน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2544 : 1) กล่าวว่า การที่ประเทศไทยต้องประสบกับความตกต่ำด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีนั้น ส่วนหนึ่งเป็นเพราะการจัดการเรียนการสอนด้านวิทยาศาสตร์ไม่ประสบผลสำเร็จ ผู้เรียนส่วนใหญ่มีเจตคติที่ไม่ดีและไม่เหมาะสมต่อการเรียนวิทยาศาสตร์ จึงทำให้ประเทศไทยขาดนักวิทยาศาสตร์และรวมไปถึงเทคโนโลยีที่สร้างผลผลิตต่าง ๆ เพื่อการพัฒนาประเทศ

จากเหตุผลดังกล่าวแสดงให้เห็นเป็นอย่างดีว่า คน เป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดขีดความสามารถของประเทศ เนื่องจากศักยภาพของคนในประเทศจะเชื่อมโยงส่งผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวได้ในทุกด้าน โดยเฉพาะในปัจจุบันซึ่งเป็นยุคเศรษฐกิจใหม่ที่ต้องใช้ความรู้เป็นฐานในการดำเนินงาน และกลไกสำคัญในการเตรียมคนให้พร้อมต่อการเปลี่ยนแปลง ก็คือ การจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ (มนัสวี พยัคฆนันท์. 2536 : 27) ดังนั้น การพัฒนาคนให้มีความรู้ ความสามารถจึงเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

สถาบันราชภัฏราชนครินทร์เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มีวัตถุประสงค์เพื่อให้การศึกษาทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการ แก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ผลิตครูและส่งเสริม วิทยฐานะครู ตามพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 ที่กำหนดไว้ในมาตรา 7 หมวด 1 บททั่วไป (สถาบันราชภัฏราชนครินทร์. 2542 : 3) ปัจจุบันสถาบันราชภัฏราชนครินทร์ผลิตบัณฑิต ในสาขาวิชาการศึกษา สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ และสาขาวิชาศิลปศาสตร์ โดยเปิดสอนหลักสูตร ต่าง ๆ ให้กับนักศึกษาภาคปกติ และนักศึกษาใน โครงการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลากรในท้องถิ่น (กศ. พท.) ในวันเสาร์-อาทิตย์ สำหรับหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิตนั้นเป็นหลักสูตร 4 ปี ซึ่งจัดการเรียนการสอนทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีจุดมุ่งหมายให้ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถ ประกอบอาชีพโดยใช้ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสามารถนำความรู้ไป ประยุกต์ใช้ในการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพชีวิตของตนได้อย่างเหมาะสม และสามารถตระหนักถึง ความสำคัญของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีผลกระทบต่อการดำรงชีวิต และสามารถพัฒนา ส่งเสริมจริยธรรม คุณธรรม เจตคติ ในการประกอบอาชีพทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อันจะนำไปสู่การพัฒนาสังคม การศึกษาข้อมเป็นพื้นฐานของการพัฒนาศักยภาพของมนุษย์ในการ รับรู้และทำความเข้าใจในวิทยาการทั้งหลายรอบ ๆ ตัว และศักยภาพในการคิดค้นเพื่อสร้างสรรค์ สรรพวิทยาการใหม่ๆ

การจัดการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงสามารถสำเร็จการศึกษาเพื่อออกไปรับใช้สังคมและประเทศชาติอย่างมีประสิทธิภาพ จึงเป็นสิ่งที่ ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องคำนึงว่าการจัดการศึกษาอย่างไรให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนเป็นที่น่าพอใจของทุกฝ่าย เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญ ที่ แสดงถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวของผู้เรียน และเป็นสิ่งที่ทราบกันคืออยู่แล้วว่า ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนนอกจากจะเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบทางด้านสติปัญญาแล้วยังเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบ อื่น ๆ อีก ดังที่ Walberg (อ้างใน กัลยา อินทรสาร. 2540 : 8) กล่าวว่า องค์ประกอบต่าง ๆ ที่มี อิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม คือ 1) องค์ประกอบด้านคุณลักษณะ ผู้เรียน ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์เดิม เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 2) องค์ประกอบด้านการเรียน การสอน ได้แก่ พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนและพฤติกรรมการสอนของครู 3) องค์ประกอบ ด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางบ้าน สภาพของกลุ่มในห้องเรียนและ กลุ่มเพื่อน ส่วน Briggs and Morore (อ้างใน วสันต์ ธานีทรชาราธ. 2542 : 7) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ 1) ประสพการณ์พื้นฐาน ได้แก่ คุณลักษณะนักเรียน คุณลักษณะครูผู้สอน 2) กระบวนการ ประกอบด้วย กระบวนการในการเรียนการสอน และ 3) ผลผลิต คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในขณะที่ Klausmeir (1961 : 28-29) ศึกษาพบว่า องค์ประกอบทางด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา ได้แก่ คุณลักษณะผู้เรียน คุณลักษณะทางด้านจิตใจ

คุณลักษณะของผู้สอน พฤติกรรมระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน คุณลักษณะของพฤติกรรมเฉพาะตัว และแรงผลักดันจากภายนอกมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นอกจากนี้ อัจฉรา สุขารมณ และอรพินทร์ ชูชม (2530 : 11-40) กล่าวว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ องค์ประกอบด้านปัญหาส่วนตัวของนักเรียน องค์ประกอบด้านการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา และด้านสภาพแวดล้อมทางบ้าน

สำหรับการศึกษาในหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิตนั้นต้องอาศัยความรู้ความสามารถหลายอย่างประกอบกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ซึ่งมีผลกระทบต่อการเรียน ประสบการณ์ที่ผิดพลาด ล้มเหลว อาจเป็นผลทำให้นักศึกษาไม่สามารถจะศึกษาต่อไปจนสำเร็จ อันอาจจะมีผลกระทบกระเทือนถึงความก้าวหน้าทางการศึกษาได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ฉวีพร แนนจ๋าปา (อ้างใน อุบลลักษณ์ ไชยชนะ. 2543 : 2) ที่กล่าวถึงปัญหาการเรียนในมหาวิทยาลัยว่า นักศึกษาส่วนมากจะประสบปัญหาในการปรับตัวเข้ากับชีวิตในมหาวิทยาลัย ได้แก่ การฟังและจดคำบรรยายของอาจารย์ผู้สอน การแบ่งเวลา การร่วมกิจกรรม และการคบเพื่อน ทั้งนี้เนื่องมาจากสังคมในมหาวิทยาลัยมีสิ่งต่าง ๆ ที่แปลกแตกต่างไปจากสิ่งที่นักศึกษาเคยพบในอดีตจึงมีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเนื่องจากองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีเป็นจำนวนมาก และผลการวิจัยยังไม่ให้ผลสรุปที่แน่นอนได้ว่า องค์ประกอบใดเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่า มีองค์ประกอบใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ของชั้นปีที่ 2 หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต เพื่อนำผลการวิจัยไปพัฒนาและวางแนวทางในการจัดการเรียนการสอน การบริหารงานวิชาการและการปรับปรุงหลักสูตร เพื่อพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาของสถาบันราชภัฏราชนครินทร์ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านการเรียนการสอน และด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏราชนครินทร์

2. เพื่อศึกษาองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านการเรียนการสอน และด้านสภาพแวดล้อม ในสถานศึกษาที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏราชนครินทร์

3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏราชนครินทร์

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

1. ตัวแปรบางตัวขององค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านการเรียนการสอน และด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏราชนครินทร์
2. ตัวแปรบางตัวขององค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านการเรียนการสอน และด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏราชนครินทร์

1.4 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสรุปเป็นกรอบแนวความคิดดังนี้

ดวงกมล มลารัตน์ (2534 : 5) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทางด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วย

1. ด้านผู้เรียน ประกอบด้วย ภูมิปัญญา อาชีพของบิดามารดา การศึกษาของบิดามารดา การสนับสนุนของครอบครัว
2. ด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ประกอบด้วย การบริการนักเรียน การบริหารงาน การจัดกิจกรรม และความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน

ศิริระพร จันทโนทก (2538 : 6-7) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วย

1. ด้านส่วนตัวนักศึกษา ประกอบด้วย เพศ พื้นความรู้เดิม นิสัยในการเรียน
2. ด้านครอบครัว ประกอบด้วย ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง
3. ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม ประกอบด้วย การเข้าร่วมกิจกรรมด้านวิชาการ การเข้าร่วมกิจกรรมด้านกีฬา การเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม การเข้าร่วมกิจกรรมด้านบำเพ็ญสาธารณะประโยชน์

4. ด้านการเรียน ประกอบด้วย วิธีสอนของอาจารย์ บรรยากาศการเรียนการสอน การจัดวิชาและเวลาเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

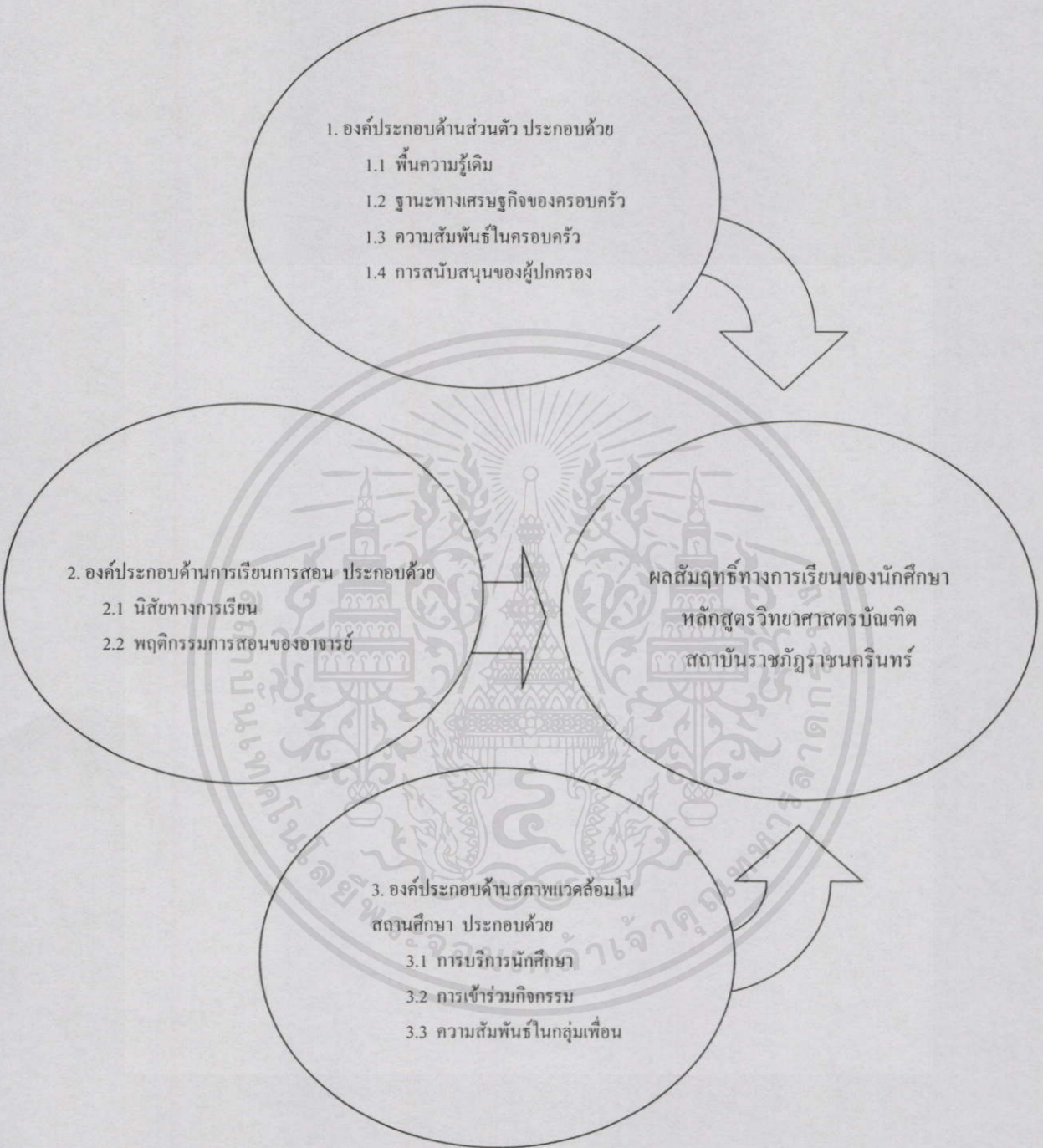
กัลยา อินทรสาร (2540 : 10) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วย

1. ด้านนักเรียน ประกอบด้วย พื้นความรู้เดิม เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
2. ด้านพฤติกรรมการสอน ประกอบด้วย การเตรียมการสอน การจัดการห้องเรียน การมอบหมายงาน และการใช้สื่อการสอน
3. ด้านสภาพแวดล้อมทางบ้าน ประกอบด้วย ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว และการสนับสนุนของผู้ปกครอง
4. ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ประกอบด้วย สภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพ สภาพแวดล้อมทางด้านวิชาการ และสภาพแวดล้อมด้านการบริหารจัดการ

จากการศึกษาจะพบว่า องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนอกจากองค์ประกอบทางด้านสติปัญญาแล้วยังเกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ของผู้เรียน ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยศึกษาวิเคราะห์ ทบทวนแนวความคิดทฤษฎีต่าง ๆ ของงานวิจัย จากนั้นจึงนำมาสังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดทางทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยสรุปองค์ประกอบ จำนวน 3 ด้านที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังภาพที่ 1.1 ได้ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านส่วนตัว ประกอบด้วย พื้นความรู้เดิม ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ความสัมพันธ์ในครอบครัว และการสนับสนุนของผู้ปกครอง
2. องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ประกอบด้วย นิสัยทางการเรียน และพฤติกรรมการสอนของอาจารย์
3. องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา ประกอบด้วย การบริการนักศึกษา การเข้าร่วมกิจกรรม และความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่เรียนระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต ชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 ที่ศึกษาอยู่ในสถาบันราชภัฏราชนครินทร์ จำนวน 230 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ด้วยวิธีกำหนดสัดส่วนกลุ่มตัวอย่าง จากนักศึกษาที่ศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต ชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 สถาบันราชภัฏราชนครินทร์ โดยใช้เกณฑ์การกำหนดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ Krejcie and Morgan (อ้างใน บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 39 - 40) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 144 คน และโดยที่การวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ กำหนดให้กลุ่มตัวอย่างมีขนาด 20 เท่าของจำนวนตัวแปรพยากรณ์ ผู้วิจัยจึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้จำนวน 180 คน

1.5.2 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรพยากรณ์

1.1 องค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่

1.1.1 พื้นความรู้เดิม

1.1.2 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

1.1.3 ความสัมพันธ์ในครอบครัว

1.1.4 การสนับสนุนของผู้ปกครอง

1.2 องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ได้แก่

1.2.1 นิัยทางการเรียน

1.2.2 พฤติกรรมการสอนของอาจารย์

1.3 องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา ได้แก่

1.3.1 การบริการนักศึกษา

1.3.2 การเข้าร่วมกิจกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ 1.3.3 ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน บุณาจารย์นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น 2. ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏราชนครินทร์

1.6 ข้อตกลงเบื้องต้น

ในการวิจัยครั้งนี้สถานศึกษาเดิมของกลุ่มตัวอย่างใช้เกณฑ์การวัดและประเมินผลที่มีมาตรฐานอยู่ในระดับเดียวกัน

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1. องค์กรประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ตัวแปรที่มีส่วนส่งเสริมหรือเป็นอุปสรรคต่อความสามารถในการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏราชชนครินทร์ การวิจัยนี้จำแนกตัวแปรพยากรณ์เป็นองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านการเรียนการสอน และด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา

2. องค์กรประกอบด้านส่วนตัว หมายถึง พื้นความรู้เดิม ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ความสัมพันธ์ในครอบครัว และการสนับสนุนของผู้ปกครอง

2.1 พื้นความรู้เดิม หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสม (Grade Point Average) ของนักศึกษาในระดับชั้นที่จบการศึกษามา ก่อนที่จะเข้ามาศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏราชชนครินทร์

2.2 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง สถานภาพของครอบครัว โดยดูจากรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง

2.3 ความสัมพันธ์ในครอบครัว หมายถึง ลักษณะที่บิดามารดาหรือผู้ปกครอง และญาติพี่น้องปฏิบัติต่อกันในครอบครัว เช่น การให้ความรัก ความผูกพัน การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การให้กำลังใจกัน และมีความเข้าใจกัน

2.4 การสนับสนุนของผู้ปกครอง หมายถึง การที่บิดามารดาหรือผู้ปกครอง สนับสนุนการเรียนของนักศึกษา เช่น การสนับสนุนค่าใช้จ่ายและอุปกรณ์ในการเรียน การให้คำแนะนำ การให้กำลังใจ การวางอนาคตเกี่ยวกับการเรียน การให้ความร่วมมือและสนับสนุนในการทำกิจกรรม

3. องค์กรประกอบด้านการเรียนการสอน หมายถึง นิสัยทางการเรียน และพฤติกรรม การสอนของอาจารย์

3.1 นิสัยทางการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติต่อการเรียน เช่น การวางแผนในการเรียน การตั้งใจเรียน การจดคำบรรยาย การซักถาม การรู้จักใช้เวลาว่างในการเรียน และการทบทวนบทเรียน

3.2 พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกของอาจารย์ที่เกี่ยวกับการสอน เช่น วิธีสอน การจัดกิจกรรมการสอน การใช้สื่อการสอน การอธิบาย การถามคำถาม การมอบหมายงาน และการประเมินผล

4. องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา หมายถึง การบริการนักศึกษา การเข้าร่วมกิจกรรม และความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน

4.1 การบริการนักศึกษา หมายถึง สถาบันจัดให้มีการบริการต่าง ๆ ที่อำนวยความสะดวกต่อการเรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ เช่น อาคารสถานที่ บริการห้องสมุด บริการแนะแนว บริการด้านสารสนเทศ บริการทุนการศึกษา

4.2 การเข้าร่วมกิจกรรม หมายถึง การที่นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่นักศึกษาหรือสถาบันจัดขึ้น เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ตามหลักสูตรหรือเสริมหลักสูตร อันจะส่งผลต่อประสบการณ์การเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งโดยตรงและโดยอ้อม

4.3 ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน หมายถึง ลักษณะที่นักศึกษา และเพื่อนปฏิบัติต่อกันเกี่ยวกับการเรียน เช่น การคบเพื่อน การใช้เวลาว่าง การช่วยเหลือ และการแนะนำ

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา หมายถึง ผลการเรียนที่เป็นระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (Grade Point Average) ตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาจนถึง ภาคเรียนที่ 1 ของปีการศึกษา 2544 ของนักศึกษาที่เรียนระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สถาบันราชภัฏราชนครินทร์

6. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาภาคปกติ ที่เรียนระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 ที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สถาบันราชภัฏราชนครินทร์

7. หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต หมายถึง ปริญญาตรีวิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.) หลักสูตร 4 ปี ในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ของสถาบันราชภัฏราชนครินทร์ โดยเปิดสอนโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม วิทยาการคอมพิวเตอร์ และออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏราชนครินทร์ ผู้วิจัยได้นำเสนอเนื้อหาดังต่อไปนี้

- 2.1 ประวัติสถาบันราชภัฏราชนครินทร์
- 2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 2.2.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 2.2.2 องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.3 องค์ประกอบด้านส่วนตัว
 - 2.3.1 พื้นความรู้เดิม
 - 2.3.2 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
 - 2.3.3 ความสัมพันธ์ในครอบครัว
 - 2.3.4 การสนับสนุนของผู้ปกครอง
- 2.4 องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน
 - 2.4.1 นิสัยทางการเรียน
 - 2.4.2 พฤติกรรมการสอนของอาจารย์
- 2.5 องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา
 - 2.5.1 การบริการนักศึกษา
 - 2.5.2 การเข้าร่วมกิจกรรม
 - 2.5.3 ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน

2.1 ประวัติสถาบันราชภัฏราชนครินทร์

สถาบันราชภัฏราชนครินทร์ มีสถานที่ปฏิบัติงานอยู่ในจังหวัดฉะเชิงเทรา แยกเป็น 3 แห่ง ดังนี้ แห่งแรก ตั้งอยู่ ณ เลขที่ 422 ถนนมรุพงษ์ ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ใกล้กับกองพันทหารช่างที่สอง (ค่ายศรีโสธร) และวัดโสธรวารามวรวิหาร แห่งที่ 2 ตั้งอยู่ ณ เลขที่ 40 ถนนศรีโสธรตัดใหม่ ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา แห่งที่ 3 ตั้งอยู่ ณ เลขที่ 6 หมู่ 4 ตำบลหัวไทร อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา สถานที่แห่งแรกเดิมเป็นที่ตั้งของโรงเรียนฝึกหัดครูสตรีกรรมชาย ต่อมาได้ย้ายไปตั้งใหม่ที่จังหวัดปราจีนบุรี ทางราชการได้

ปรับปรุงโดยการขยายสถานที่เดิมให้กว้างขึ้น แล้วย้ายนักเรียนสตรีแผนกฝึกหัดครู ซึ่งเรียนรวมอยู่กับนักเรียนสตรีประจำจังหวัดฉะเชิงเทรา “คัคครุณี” มาเรียนแทนในปี พ.ศ. 2483 โดยใช้ชื่อโรงเรียนว่า “โรงเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรจังหวัด” เปิดสอนหลักสูตรครูประกาศนียบัตรจังหวัด (ครู ว.) จึงถือได้ว่าสถาบันราชภัฏฉะเชิงเทราได้ถือกำเนิดในปี พ.ศ. 2483 จากนั้นก็ได้พัฒนาเปลี่ยนแปลงมาโดยลำดับ กล่าวคือ

พ.ศ. 2485 ได้เปิดสอนหลักสูตรครูประชาบาล (ป.ป.) และเปลี่ยนชื่อเป็น “โรงเรียนสตรีฝึกหัดครูฉะเชิงเทรา” แต่ต่อมาได้ตัดหลักสูตรประชาบาล และหลักสูตรครูประกาศนียบัตรจังหวัดออกปีละชั้นจนหมด ในปี พ.ศ. 2491 และ พ.ศ. 2495 ตามลำดับ

พ.ศ. 2493 เปิดสอนหลักสูตรครูมูล และในปี พ.ศ. 2494 เปิดสอนหลักสูตรฝึกหัดครูประถม (ป.ป.) ซึ่งเป็นการเปิดสอนนักเรียนฝึกหัดครู ป.ป. หญิงเป็นครั้งแรกในส่วนภูมิภาคของไทย

พ.ศ. 2498 มีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร โดยใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) แทนหลักสูตร ป.ป. โดยรับนักเรียนชายเข้าด้วย จึงเปลี่ยนชื่อโรงเรียนสตรีฝึกหัดครูฉะเชิงเทราเป็น “โรงเรียนฝึกหัดครูฉะเชิงเทรา” สังกัดกรมการฝึกหัดครู

พ.ศ. 2513 โรงเรียนฝึกหัดครูฉะเชิงเทราได้รับการสถาปนาเป็น “วิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา” เปิดสอนถึงระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ทั้งภาคปกติและภาคค่ำ (Twilight)

พ.ศ. 2518 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2518 วิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา จึงได้รับการยกฐานะตามพระราชบัญญัติให้สามารถผลิตครูได้ถึงระดับปริญญาตรี และให้มีภารกิจอื่น ๆ คือการค้นคว้าวิจัย ทำนุบำรุงศาสนาและศิลปวัฒนธรรม การส่งเสริมวิทยฐานะครู และการอบรมครูประจำการ จึงได้มีโครงการอบรมครูประจำการ (อ.คป.) ขึ้นโดยได้เปิดสอนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522 จนถึง พ.ศ. 2530

ในปี พ.ศ. 2527 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู (ฉบับที่ 2) ให้อำนาจวิทยาลัยครูเปิดสอนสาขาวิชาต่าง ๆ ถึงระดับปริญญาตรี โดยเปิดสอนสาขาวิชาการศึกษา (ก.บ.) สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ (วท.บ.) สาขาวิชาศิลปศาสตร์ (ศศ.บ.) ทั้งนักศึกษาภาคปกติและนักศึกษาตามโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) ในวันเสาร์ - อาทิตย์

ต่อมาในปี พ.ศ. 2535 กรมการฝึกหัดครูได้รับพระกรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระราชทานนามวิทยาลัยครูว่า “สถาบันราชภัฏ” ตราเป็นพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ เมื่อวันที่ 19 มกราคม 2538 และประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกาเล่ม 112 ตอนที่

4 ก วันที่ 24 มกราคม 2538 วิทยาลัยครูฉะเชิงเทราจึงเปลี่ยนชื่อเป็น “สถาบันราชภัฏฉะเชิงเทรา”

ในปี พ.ศ. 2541 สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนากรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ได้ประทานนามสถาบันราชภัฏฉะเชิงเทราว่า “สถาบันราชภัฏราชนครินทร์”

สถาบันราชภัฏราชชนครินทร์นั้น เปิดสอนหลักสูตรต่าง ๆ ให้กับนักศึกษาภาคปกติ และ นักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลากรในท้องถิ่น (กศ. พท.) ทั้งในระดับอนุปริญญา ระดับปริญญาตรีหลังอนุปริญญา และระดับปริญญาตรี 4 ปี แยกตามสาขาวิชา สายวิชาและ โปรรแกรมวิชา

สถาบันราชภัฏราชชนครินทร์ (2543 : 30-31) มีเป้าหมายสูงสุดที่ชัดเจน ที่จะพัฒนาการดำเนินงานตามภารกิจให้มีคุณภาพและมาตรฐานทัดเทียมอุดมศึกษาชั้นนำ โดยจะใช้ศักยภาพที่มีอยู่ ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ผลิตบัตผลิตและจัดการศึกษาในรูปแบบที่เหมาะสมรวมทั้งประกอบ ภารกิจอื่น สนับสนุนการกระจายโอกาสเพื่อพัฒนากำลังแรงงานระดับสูงของประเทศโดยเฉพาะใน ภาคตะวันออก และเป็นที่พักของสังคมโดยมีหน่วยงานหลักซึ่งทำหน้าที่ผลิตบัณฑิต และการดำเนิน งานตามพันธกิจและวัตถุประสงค์ของสถาบัน ดังนี้

2.1.1 หน่วยงานหลักของสถาบันราชภัฏราชชนครินทร์

1. คณะครุศาสตร์
2. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
3. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
4. คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
5. คณะวิทยาการจัดการ
6. สำนักงานอธิการบดี
7. สำนักวางแผนและพัฒนา
8. สำนักส่งเสริมวิชาการ
9. สำนักกิจการนักศึกษา
10. สำนักวิจัยและบริการวิชาการ
11. สำนักศิลปวัฒนธรรม

2.1.2 พันธกิจของสถาบันราชภัฏราชชนครินทร์

1. จัดการศึกษาให้มีคุณภาพสนองการพัฒนาท้องถิ่น และให้โอกาสทางการศึกษา แก่ประชาชน
2. วิจัย พัฒนา องค์ความรู้ และภูมิปัญญาท้องถิ่น
3. อนุรักษ์และเผยแพร่วัฒนธรรมไทย
4. ผลิตและพัฒนาครูให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู ซึ่งประโยชน์ด้านการค้า
5. พัฒนาระบบงานของสถาบันให้รองรับการเป็นองค์กรนิติบุคคล มีการนำไปใช้
6. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของสถาบันให้สามารถใช้ประโยชน์ในการ บริหารและจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ

7. จัดให้มีการประกันคุณภาพในทุกระดับ
8. ให้บริการทางวิชาการแก่ท้องถิ่น
9. จัดการด้านภูมิสถาปัตยกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

2.1.3 วัตถุประสงค์ของสถาบันราชภัฏราชนครินทร์

1. เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรม และมีความผูกพัน
เอื้ออาทรต่อท้องถิ่น
2. เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษ / ภาษาต่างประเทศ
และคอมพิวเตอร์ในระดับที่ใช้งานได้
3. เพื่อผลิตบัณฑิตสาขาต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น และ
แผนพัฒนา ประเทศ
4. เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความเข้าใจ และมีจิตสำนึกด้านวัฒนธรรม อันเป็น
เอกลักษณ์ของชาติ
5. เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความสามารถในการพัฒนาตนเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง
และทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต
6. เพื่อผลิตงานวิจัย และนำผลการวิจัยมาใช้ในการจัดการศึกษา การพัฒนา
ท้องถิ่น และการปรับปรุงระบบบริหารของสถาบัน
7. เพื่ออนุรักษ์ ส่งเสริม เผยแพร่ พัฒนา ตลอดจนปลูกฝังจริยธรรมที่สอดคล้อง
กับการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่น
8. เพื่อพัฒนาวิชาชีพครูและบุคลากรประจำการทางการศึกษา ให้มีคุณภาพ และ
มีมาตรฐานที่สูงขึ้น
9. เพื่อเป็นแหล่งบริการทางวิชาการให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น
10. เพื่อให้มีการปรับปรุงถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยีให้สอดคล้องกับสภาพ
ท้องถิ่น
11. เพื่อให้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสมมาใช้ในการพัฒนางาน
บริการ งานบริหารและการจัดการศึกษา
12. เพื่อให้มีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและโปร่งใส
13. เพื่อให้การประกันคุณภาพของสถาบัน ได้รับการรับรองจากองค์กรภายนอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Learning Achievement) เป็นผลจากปัจจัยต่าง ๆ ในการจัดการศึกษาหลายประการ โดยมีนักการศึกษาหลายท่านได้ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อนำผลที่ได้ไปเสนอแนะ ช่วยเหลือ ปรับปรุงผลการเรียนและพัฒนาศักยภาพของนักเรียนที่มีอยู่ให้ประสบผลสำเร็จทางการเรียน

2.2.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Good (1973 : 7) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้หรือทักษะอันเกิดจากการได้เรียนรู้ในวิชาต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้ว ซึ่งได้มาจากการทดสอบของครูผู้สอนหรือผู้ที่มีความรับผิดชอบด้านการสอน

Eysenck and Meilli (1972 : 23) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จที่ได้จากการเรียน ที่อาศัยความสามารถเฉพาะของบุคคล โดยตัวบ่งชี้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจได้มาจากกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ เช่น การสังเกต การตรวจการบ้าน หรืออาจได้ในรูปของระดับคะแนนที่ได้จากโรงเรียนหรืออาจวัดได้ด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป

ไพศาล หวังพานิช (2526 : 89) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกอบรมหรือจากการสอน

สุนันท์ สลโกสุม (2525 : 129) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะและความรู้ความสามารถของบุคคลที่เกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกฝนอบรมหรือจากการสอน การวัดผลสัมฤทธิ์จึงเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถหรือระดับความสัมฤทธิ์ผลของบุคคลว่าอยู่ในระดับใด

พีระบุท สันตะวัน (2533 : 36) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จ ความสมหวังในด้านการเรียน ที่รวมทั้งด้านความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถและทักษะทางด้านวิชาการของแต่ละบุคคลที่ประเมินได้จากแบบทดสอบ หรือการทำงานที่ได้รับมอบหมายและผลของการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น จะทำให้แยกกลุ่มของนักเรียนที่ถูกประเมินออกเป็นระดับต่าง ๆ

สุภวรรณ พันธุ์จันทร์ (2534 : 14) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถในการที่จะพยายามเข้าถึงความรู้ ซึ่งเกิดจากการทำงานที่ประสานกัน และต้องอาศัยความพยายามอย่างมาก ทั้งองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญา และองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญาที่แสดงออกในรูปของความสำเร็จ ซึ่งสามารถสังเกตและวัดได้ด้วยเครื่องมือทางจิตวิทยาหรือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทั่วไป

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2536 : 236) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้หรือทักษะที่ได้จากการเรียนรู้ในรายวิชาต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ซึ่งในแต่ละระดับได้กำหนดหลักการไว้แตกต่างกัน แต่หลักการสำคัญที่มุ่งเน้นคือ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้

รัตน เมืองขวา (2536 : 13) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความสามารถที่ผู้เรียนได้รับหลังจากเรียนรู้วิชานั้น ๆ แล้ว ซึ่งจะทราบได้ว่ามีปริมาณมากน้อยเพียงใด โดยพิจารณาจากคะแนนผลสอบแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือได้จากการสังเกตพฤติกรรม สามารถวัดได้โดยการใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

อภิญา เจิมประไพ (2538 : 21) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถแสดงออกซึ่งความสำเร็จของบุคคลในการเข้าถึงความรู้ใด ๆ ซึ่งสามารถวัดด้วยแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทั่ว ๆ ไป

จิราภรณ์ เมืองพรวน (2538 : 24) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ทักษะ และสมรรถภาพด้านต่าง ๆ ของสมองที่พัฒนาขึ้นหลังจากการเรียนรู้วิชาต่าง ๆ โดยพิจารณาจากคะแนนสอบหรือผลงานที่ครูมอบหมายให้หรือทั้งสองอย่าง

ศศิธร ศรีวิเชียร (2539 : 31) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความสามารถ หรือความสำเร็จของบุคคล อันเป็นผลที่เกิดจากการเรียนการสอน

จากความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สามารถสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถอันเกิดจากกระบวนการเรียนการสอนที่ต้องอาศัยทักษะ ความพยายาม การฝึกฝน และประสบการณ์ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย ซึ่งสามารถสังเกต และวัดได้ด้วยแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์

2.2.2 องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Prescott (อ้างใน สุภาภรณ์ ศศิศิลป์ธรรม. 2543 : 22) ได้อธิบายถึงองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนไว้ 6 ประการดังนี้

- 1) องค์ประกอบทางด้านร่างกาย (Physical Factors) ได้แก่ อัตรการเจริญเติบโตของร่างกาย สุขภาพร่างกาย ข้อบกพร่องทางร่างกาย และลักษณะท่าทาง เป็นต้น
- 2) องค์ประกอบทางด้านความรัก (Love Factors) ได้แก่ ความสัมพันธ์ของบิดามารดา ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาและบุตร ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้อง และความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว เป็นต้น
- 3) องค์ประกอบทางวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม (Cultural And Socialization Factors) ได้แก่ ขนบธรรมเนียมประเพณีความเป็นอยู่ของสมาชิกในครอบครัว สภาพแวดล้อมทางบ้าน การอบรมทางบ้าน และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว เป็นต้น

4) องค์ประกอบทางด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน (Peer Group Factors) ได้แก่ ความสัมพันธ์ของผู้เรียนกับเพื่อนวัยเดียวกัน

5) องค์ประกอบทางการพัฒนาแห่งตน (Self - Development Factors) ได้แก่ สติปัญญา ความสนใจ เจตคติ และแรงจูงใจ เป็นต้น

6) องค์ประกอบทางการปรับตัว (Self - Adjustment Factors) ได้แก่ ปัญหาการปรับตัว และการแสดงออกทางอารมณ์ เป็นต้น

Bloom (1976 : 167-176) ได้ศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนนั้น คือคุณลักษณะด้านความรู้ คุณลักษณะด้านอารมณ์ และคุณภาพการสอน เนื่องจากการเรียนรู้ในโรงเรียนขึ้นอยู่กับความรู้ที่จำเป็นก่อนเรียน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1) คุณลักษณะด้านความรู้ กล่าวคือ ถ้าผู้เรียนมีความรู้ที่จำเป็นก่อนเรียนในเนื้อหาวิชาเรื่องใหม่ที่มีลักษณะต่อเนื่องกันแล้ว ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้

2) คุณลักษณะด้านอารมณ์นั้น ได้แก่ ความสนใจ และเจตคติที่มีต่อเนื้อหาวิชาต่อโรงเรียน มโนทัศน์ในตนเอง และคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ ซึ่งคุณลักษณะดังกล่าวจะมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3) คุณภาพการสอน ประกอบด้วย การชี้แนะ (Cue) เป็นวิธีการที่ผู้สอนใช้ในการบอกงานที่จะกำหนดให้ผู้เรียนทำ ตลอดจนการสาธิตเพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียน โดยเฉพาะการมีส่วนร่วม (Participation) หรือการฝึกปฏิบัติ (Practice) เป็นสิ่งที่ผู้สอนต้องทราบว่าการที่ผู้เรียนมีความแตกต่างกันนั้นย่อมต้องการการฝึกปฏิบัติที่แตกต่างกัน การเสริมแรง (Reinforcement) เป็นสิ่งที่ผู้สอนจะต้องใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน นอกจากนี้ผู้สอนจะต้องมีการให้ข้อมูลย้อนกลับ และการแก้ไขข้อบกพร่อง การให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นการบอกให้ผู้เรียนทราบที่มีความบกพร่องในเรื่องใด

Richey (อ้างใน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2536 : 298-299) ได้เสนอรูปแบบจำลองเชิงคณิตศาสตร์ขององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

1) ผู้เรียน ตัวแปรเกี่ยวกับผู้เรียน ประกอบด้วย ลักษณะผู้เรียน (Demographics) ความสามารถ (Capacity) สมรรถภาพ (Competence) และเจตคติ (Attitude)

2) เนื้อหาวิชา ตัวแปรที่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชา ประกอบด้วย แบบของผลการเรียน ความสามารถทางสมอง และขอบเขตของเนื้อหาวิชา

3) สิ่งแวดล้อม ตัวแปรที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ที่ตั้ง (Setting) และบรรยากาศ (Climate)

4) วิธีสอน ตัวแปรที่เกี่ยวกับวิธีสอน ประกอบด้วย ขอบเขตของเนื้อหา กลวิธีการสอน การเสนอเนื้อหา และการจัดลำดับเนื้อหา

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น ได้มีผู้ทำการศึกษาวิจัย ซึ่งมีผลการวิจัยดังนี้

Stariba (1989 : 102-A) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในวิชาคณิตศาสตร์ ผลการศึกษาพบว่า ตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีคือ เพศของนักเรียน การศึกษาของบิดา ชั้นทางสังคม ความสามารถ การตั้งใจ ปริมาณและคุณภาพของการสอน

Ayres and Bennett (อ้างใน พรนภา บรรจงกาลกุล. 2539 : 26) ได้ศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของมหาวิทยาลัยกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ผลการศึกษาพบว่า คุณลักษณะของนักศึกษาเป็นตัวบ่งชี้ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยเฉพาะตัวแปรภูมิหลัง ลักษณะอาจารย์เป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาต่างกัน โดยเฉพาะคุณวุฒิของอาจารย์และเงินเดือนที่อาจารย์ได้รับมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตัวแปรที่มีความสำคัญหรือมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุดคือ ลักษณะอาจารย์ รองลงมาคือลักษณะของนักศึกษาและจำนวนวิชาที่นักศึกษาเรียน

ชฎานิชัญ์ พุกเดือน (2536 : 16-17) ได้ศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีดังนี้

1. ด้านคุณลักษณะในการจัดระบบโรงเรียน ประกอบด้วย ขนาดโรงเรียน อัตราส่วนระหว่างครูกับโรงเรียน
2. ด้านคุณลักษณะของครู ประกอบด้วย อายุ วุฒิครู ประสบการณ์
3. ด้านคุณลักษณะของนักเรียน ประกอบด้วย ครู การเรียนพิเศษ การได้รับความช่วยเหลือด้านการเรียนของบิดามารดา
4. ด้านภูมิหลังทางเศรษฐกิจ ประกอบด้วย ขนาดของครอบครัว ระดับการศึกษาของบิดามารดา การตั้งถิ่นฐาน

ศรีระพร จันทโนทก (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรนิสัยในการเรียนด้านทบทวนบทเรียน ด้านการทำกาบ้าน ด้านการวางแผนในการเรียน สามารถร่วมกันพยากรณ์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

อารมณั์ สนานภู (2540 : 16) ได้ศึกษาตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสถาบันราชภัฏ โดยศึกษาตัวแปรด้านลักษณะของนักศึกษาและครอบครัว ด้านสถานศึกษา และด้านเพื่อนของนักศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสถาบันราชภัฏ มากที่สุด ได้แก่ เกรดเฉลี่ยชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย การอยู่หอพักเอกชน ความเพียรในการเรียน ความเอาใจใส่ในการเรียน และอาชีพของบิดามารดา

วสันต์ ธานินทร์ธราธาร (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาองค์ประกอบบางประการที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน 252 คน ผลการศึกษาพบว่า องค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนคือ พื้นฐานความรู้เดิม ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง บรรยากาศและสภาพแวดล้อมในวิทยาลัย ซึ่งประกอบด้วยสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สภาพแวดล้อมทางด้านวิชาการและสภาพแวดล้อมทางด้านการบริหารและการจัดการ

ธนพร ศิริพงษ์ และบุญเลิศ บุญส่งไพศาล (2543 : 42) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยคริสเตียน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปัจจัยด้านการเรียน ได้แก่ การจัดวิชาและเวลาเรียน และการวัดผลประเมินผลเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยคริสเตียน

เมธี ธรรมวัฒนา (2544 : 77) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโปรแกรมวิชาเทคโนโลยีสถาปัตยกรรม สถาบันราชภัฏ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ได้แก่ พื้นความรู้เดิม พฤติกรรมทางการเรียนของนักศึกษา และความถนัดทางการเรียน

จากการศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งในและต่างประเทศ ผู้วิจัยได้สรุปองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออกเป็น 3 ด้าน คือ

1. องค์ประกอบด้านส่วนตัว
 - 1.1 พื้นความรู้เดิม
 - 1.2 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
 - 1.3 ความสัมพันธ์ในครอบครัว
 - 1.4 การสนับสนุนของผู้ปกครอง
2. องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน
 - 2.1 นิสัยทางการเรียน
 - 2.2 พฤติกรรมการสอนของอาจารย์
3. องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา
 - 3.1 การบริการนักศึกษา
 - 3.2 การเข้าร่วมกิจกรรม
 - 3.3 ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 องค์ประกอบด้านส่วนตัว

การจัดการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษา ไม่ว่าจะป็นระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา หรือระดับอุดมศึกษาก็ตาม จะประสบผลสำเร็จอย่างเต็มที่หรือไม่นั้น พิจารณาได้จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ดังนั้น สถาบันการศึกษาจึงต้องพยายามให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะเป็นเช่นไรนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบด้านส่วนตัวของนักศึกษาด้วย ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของนักศึกษา สถานภาพและสิ่งเร้าโดยทั่วไปของนักศึกษานั้นได้แก่ พื้นความรู้เดิม ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ความสัมพันธ์ในครอบครัว และการสนับสนุนของผู้ปกครอง

2.3.1 พื้นความรู้เดิม

การคัดเลือกนักศึกษาเพื่อเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี ของทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐบาลนั้น ใช้คะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นเกณฑ์ตัวหนึ่งในการพิจารณาตัดสินใจ โดยมุ่งว่าคะแนนเฉลี่ยสะสมที่ผ่านมาใช้ทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้

สนทยา เขมวิรัตน์ (2542 : 10) กล่าวว่า พื้นความรู้เดิม หมายถึง ประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิมที่ผู้เรียนแต่ละคนมีก่อนที่จะเริ่มเรียนเนื้อหาใหม่หรือความรู้ใหม่ ซึ่งความรู้ที่จะมีจะเป็นพื้นฐานให้แก่เด็กในการเรียนเนื้อหาต่อไป

ยุพิน พิพิธกุล (อ้างใน พัทนัย อวิรุทธพณิชย์. 2543 : 53) กล่าวว่า พื้นความรู้เดิม หมายถึง ความรู้ ทักษะ และความสามารถในเรื่องต้น ๆ ที่เป็นความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการเรียนเรื่องต่อไป ความรู้พื้นฐานเดิมจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ

1. ความสามารถพื้นฐานทั่วไปที่จำเป็นในการเริ่มต้นหน่วยการเรียนการสอน
2. ความรู้เฉพาะที่ได้เรียนมาแล้วในหน่วยการเรียนการสอนก่อน ๆ

จากความหมายของพื้นความรู้เดิม สามารถสรุปได้ว่า พื้นความรู้เดิม หมายถึง ประสบการณ์เดิม หรือความรู้เดิมที่เป็นพื้นฐานของผู้เรียนแต่ละคน ก่อนที่ผู้เรียนจะเริ่มเรียนรู้เนื้อหาใหม่ ๆ

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพื้นความรู้เดิมที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น ได้มีผู้ทำการศึกษาวิจัย ซึ่งผลการวิจัยมีดังนี้

Long (อ้างใน อรพินทร์ ชูชม และอัจฉรา สุขารมณ. 2531 : 19) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในระดับมหาวิทยาลัยของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมอร์ฟอร์ด ผลการศึกษาพบว่า เกรดเฉลี่ยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สามารถพยากรณ์ความสำเร็จในการเรียนชั้นมหาวิทยาลัยได้ดีที่สุด และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Gudzella and others (อ้างใน สายสวาท สากรัต. 2534 : 17) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจำนวน 151 คน ผลการศึกษาพบว่า เกรดเฉลี่ยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สามารถพยากรณ์ความสำเร็จในการเรียนชั้นมหาวิทยาลัยได้ดี

สุมา สุทธิวาทนฤพุฒิ (2522 : 57) ได้ศึกษาตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ผลการศึกษาพบว่า พื้นความรู้เดิมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาทุกคณะวิชา

ประเสริฐ เดชนาราเกียรติ (2532 : 72-73) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านนักเรียน องค์ประกอบด้านครู สภาพแวดล้อมทางโรงเรียนที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า พื้นความรู้เดิมมีความสัมพันธ์และเป็นตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ที่ดี

ศักดิ์ชัย ศิริศรี (2535 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรที่เป็นตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ที่ดี คือผลการเรียนเมื่อจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ซึ่งเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเดิม

สุชาติ เขื่องทิพย์ (2538 : 98) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเดิมมีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียน

2.3.2 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กล่าวคือ ฐานะทางเศรษฐกิจ หมายถึง ระดับความเป็นอยู่ของครอบครัว อันได้แก่ ปัจจัยทางการเงินซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการที่จะส่งเสริมและสนับสนุนองค์ประกอบทางด้านสถานภาพของครอบครัวให้สามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้

จิตพร ศรีวงศ์ตานนท์ (2536 : 68) กล่าวว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง สภาพทางการเงินหรือรายได้ของบิดามารดาสำหรับการใช้จ่ายในครอบครัว ซึ่งได้มาจากการประกอบอาชีพ

ประกายทิพย์ พิชัย (2539 : 24-25) กล่าวว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง รายรับรายจ่ายของครอบครัว ภาระของผู้ปกครอง การเงินของนักเรียนที่ใช้จ่ายในเรื่องการศึกษาและส่วนตัว และความจำเป็นต้องขอความช่วยเหลือทางการเงินจากผู้อื่น

ศุภัญญา แยมยิ้ม (2541 : 6) กล่าวว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่ได้รับรวมกันในแต่ละเดือน

สนทยา เขมวรัตน์ (2542 : 13) กล่าวว่า สถานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง ระดับฐานะของผู้ปกครองของนักศึกษา ได้แก่ รายได้ต่อเดือนโดยประมาณของบิดา มารดาหรือผู้ปกครอง

อัจฉรา สุขารมณ และอรพินทร์ ชูชม (2530 : 27) กล่าวว่า เด็กที่มีโอกาสเกิดมาในครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีส่วนใหญ่จะได้รับการสนับสนุนทางด้านการเรียนมาก พ่อแม่มักจะส่งเสริมให้เรียนสูง ๆ เพื่อจะได้มีอาชีพที่ดีในภายหน้า และในขณะที่กำลังเรียนอยู่ก็จะได้รับการสนับสนุนอย่างเต็มที่ไม่ว่าจะเป็นอุปกรณ์การเรียน เงินค่าใช้จ่าย เสื้อผ้า อาหาร

ศศิพินต์ ทรงสัจย์ (2542 : 17) กล่าวว่า การที่ครอบครัวมีฐานะทางการเงินดี มีรายได้เพียงพอกับรายจ่าย เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ชีวิตได้อย่างเต็มที่และสะดวกสบายกว่า มีต้องคอยวิตกกังวลว่าตนเองจะเป็นภาระอันหนักอึ้งของครอบครัว

จากการศึกษาความหมายของฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สามารถสรุปได้ว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง ระดับความเป็นอยู่ของครอบครัว ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของครอบครัว

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวกับ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น ได้มีผู้ทำการศึกษาวิจัย ซึ่งผลการวิจัยมีดังนี้

Worthington and Grant (1971 : 7-10) ได้ศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ รายได้ของครอบครัวโดยแบ่งฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับสูง ระดับกลางและระดับต่ำ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมระดับปานกลางและระดับสูง ให้การส่งเสริมการเรียนของเด็กในความปกครองสูงกว่าผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมระดับต่ำ

Wright and Bean (1974 : 227-283) ได้ศึกษาอิทธิพลของฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีผลต่อการเรียนของนักศึกษาระดับวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 1,631 คน ผลการศึกษาพบว่า รายได้ของครอบครัวเป็นตัวทำนายคะแนนเฉลี่ยได้ดีที่สุด

Dear (อ้างใน คาร์ตัน กาญจนภา. 2540 : 40) ได้ศึกษาอิทธิพลทางฐานะทางเศรษฐกิจที่มีต่อผลการเรียนของนักเรียน ผลการศึกษาพบว่า รายได้ของบิดามารดามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

พรทิพย์ ถาวรจักร์ (2525 : 26) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ด้านบิดามารดา ด้านนิสัยและด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่า รายได้ของบิดามารดามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต

จรูญ หลั่งน้ำสังข์ (2526 : 77) ได้ศึกษาองค์ประกอบบางประการที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีพครูชั้นสูง ในระดับปริญญาตรี (ครุศาสตร์บัณฑิต) ของครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการในวิทยาลัยครูนครราชสีมา ผลการศึกษาพบว่า รายได้ของครอบครัวเป็นตัวแทนของสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งใช้เป็นตัวแทนในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีที่สุด

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2531 : 83) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาทั่วประเทศ ผลการศึกษาพบว่า สถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว การศึกษาของบิดามารดา และอาชีพของบิดามารดาเป็นตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

สุพัตรา วิจิตรโสภณ (2532 : 53) ได้ศึกษาองค์ประกอบบางประการที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ผลการศึกษาพบว่า องค์ประกอบด้านเศรษฐกิจของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ชาญชัย สุกใส (2533 : 49) ได้ศึกษาองค์ประกอบนอกเหนือสติปัญญาที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการศึกษาพบว่า การที่ผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจดี และผู้ปกครองให้การอบรมส่งเสริมและการสนใจในการเรียนของนักเรียนจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

วรรณวิมล ปรีชาสุชาติ (2533 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวเป็นตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กล่าวคือ นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวอยู่ในระดับปานกลางและสูงจะมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับต่ำ

2.3.3 ความสัมพันธ์ในครอบครัว

ความสัมพันธ์ในครอบครัวมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคล ความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัวเกิดจากการที่สมาชิกในครอบครัวให้ความรัก ความอบอุ่น ความห่วงใย ความเข้าใจซึ่งกันและกันเพราะครอบครัวนั้นเป็นสถาบันแรกที่เด็กจะต้องอยู่ใกล้ชิดมากที่สุด เด็กสามารถเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ รอบตัวจากครอบครัวก่อนที่จะเข้าศึกษาในโรงเรียน ดังนั้นความสัมพันธ์ในครอบครัวจึงมีบทบาทสำคัญต่อผู้เรียนเป็นอย่างมาก ในการอบรมเลี้ยงดู การเอาใจใส่ การสร้างค่านิยมและวิถีชีวิตของเด็กที่แตกต่างกัน

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้คิดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรนำไปใช้

อำพูน สู่อำพัน (อ้างใน อินทิตรา ปัทมินทร และอมรกุล อินโชนานท์. 2537 : 9-18) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ในครอบครัว หมายถึง สายสัมพันธ์อันดีระหว่างบิดา มารดาและบุตร มีความรักความอบอุ่นต่อกัน และภายในครอบครัวต้องมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีเวลา มีความอดทน มีการสร้างความผูกพัน ที่กระชับและมั่นคง มีความเข้าใจต่อกันและกัน

สมศรี กิจชนะพานิชย์ และคณะ (2540 : 40) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ในครอบครัว หมายถึง ครอบครัวที่มีความรัก ความเอื้ออาทร ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้เด็กมีพัฒนาการทางอารมณ์ จิตใจ และสังคมไปในทางที่ดี

กุหลาบ รัตนสังฆธรรม และคณะ (2541 : 15) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ในครอบครัว หมายถึง สมาชิกในครอบครัวมีความรัก ความผูกพันซึ่งกันและกัน มีการช่วยเหลือห่วงใยอาหารต่อกัน ซึ่งก่อให้เกิดความสุขภายในครอบครัว

อุทุมพร จามรมาน (2533 : 5) กล่าวว่า ครอบครัวของนักเรียนแต่ละคนแตกต่างกัน ลักษณะของครอบครัวเกี่ยวข้องกับความสำเร็จทางการเรียนในการเรียนของนักเรียนเป็นอย่างมาก บางคนเจียบเหงาเพราะพ่อแม่เลิกกัน นักเรียนบางคนมีความเชื่อมั่นในตนเอง เพราะพ่อแม่ให้การสนับสนุนอยู่ที่บ้าน

จากความหมายของความสัมพันธ์ในครอบครัว สามารถสรุปได้ว่า ความสัมพันธ์ในครอบครัว หมายถึง สายสัมพันธ์อันดีระหว่างบิดา มารดา บุตร และบุคคลในครอบครัวที่ปฏิบัติต่อกันในการแสดงความรัก ความผูกพัน ความเอื้ออาทร ความเข้าใจกัน และการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ในครอบครัวที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น ได้มีผู้ทำการศึกษาวิจัย ซึ่งผลการวิจัยมีดังนี้

Morrow and Wilson (1961 : 508-514) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ภายในครอบครัวกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีบิดามารดาที่ให้คำชมเชยและยอมรับ แสดงความสนใจและเข้าใจนักเรียน ทำให้มีความรู้สึกว่าคุณเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว ส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำจะมีบิดาที่ชอบข่มขู่ เข้มงวดกดขี่มากเกินไปลงโทษบ่อย ๆ หรือมีการคาดหวังกับนักเรียนในเรื่องความสำเร็จสูงหรือต่ำเกินไป บรรยากาศภายในบ้านมีความตึงเครียด และขัดแย้งกัน

จิรนาถ สุทธานุกูล (2533 : 29) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านภูมิหลังทางครอบครัว และด้านตัวนักเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง บิดามารดาจะให้ความรัก ความใกล้ชิด ดูแลเอาใจใส่เกี่ยวกับสุขภาพ แนะนำการเรียนแก่บุตรมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.3.4 การสนับสนุนของผู้ปกครอง

ครอบครัวมีส่วนสำคัญในการสนับสนุนทางการศึกษา เพราะการศึกษามีได้หมายถึงการเรียนรู้ให้สามารถอ่านออกเขียนได้ แต่ยังหมายถึงการเรียนรู้ที่จะดำเนินชีวิตประจำวันอย่างมีประสิทธิภาพ ให้สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเป็นสุข และถ้าครอบครัวจัดสิ่งแวดล้อมที่ดี ก็จะทำให้การศึกษาดีทั้งในด้านของคุณภาพและปริมาณ ดังนั้นการศึกษาก็จะเป็นผลเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับแรงเสริมที่ครอบครัวให้แก่เด็ก ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เกิดความสำเร็จในการเรียน (สมาคมคหเศรษฐศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2524 : 106-108)

Murray (1989 : 520-521) กล่าวว่า หน้าที่ของบิดามารดาที่มีต่อบุตรนั้นควรมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

1. หน้าที่ด้านร่างกาย ได้แก่ การจัดหาอาหารเสื้อผ้า เครื่องป้องกันอันตราย การดูแลบุตรหลานเมื่อเจ็บป่วย
2. หน้าที่ด้านจิตใจ คือการให้กำลังใจต่อบุตรหลานในการแก้ปัญหาต่าง ๆ หรือประสบกับปัญหาเรื่องเรียน และคอยช่วยเหลือในด้านการปรับตัวให้เข้ากับสังคม
3. หน้าที่ด้านสังคม คือ การสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน การเสริมสร้างความมั่นใจในตนเอง บทบาททางเพศ การให้โอกาสในการใช้ชีวิตในสังคม สร้างเสริมความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน

ประหยัด เกื่อนศิริ (2536 : 28) กล่าวว่า สภาพครอบครัวมีอิทธิพลต่อการเรียนของนิสิต เพราะครอบครัวมีความสำคัญ เป็นศูนย์กลางพัฒนานิสิตทั้งทางร่างกาย สมอง สติปัญญา และจิตใจ หากครอบครัวให้ความอบอุ่น อบรมเลี้ยงดูอย่างถูกต้อง ให้การยอมรับ ยกย่อง ชมเชย การแสดงความสนใจ เข้าใจ เอาใจใส่อย่างดีพร้อมรวมทั้งการสนับสนุนและช่วยเหลือทุกด้านจะทำให้ นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี

สิริพร ดาวัน (2540 : 96) กล่าวว่า บรรยากาศในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียน กล่าวคือถ้านักเรียนอยู่ในครอบครัวที่บิดามารดาให้การดูแลเอาใจใส่ พร้อมทั้งจะสนับสนุนด้านการเรียน นักเรียนก็จะเกิดความอบอุ่นใจและเห็นความสำคัญของการเรียน แต่ถ้านักเรียนอยู่ในครอบครัวที่บิดามารดา หรือผู้ปกครอง ปล่อยปละละเลยไม่สนใจทำให้นักเรียนรู้สึกว่าเหว่ ขาดความมานะพยายามในการเรียน

จากแนวความคิดเกี่ยวกับการสนับสนุนของผู้ปกครอง สามารถสรุปได้ว่า การสนับสนุนของผู้ปกครอง หมายถึง การส่งเสริมสนับสนุนในด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม เพราะการเอาใจใส่ของผู้ปกครองมีส่วนช่วยให้บุตรมีพัฒนาทั้งร่างกาย สมอง สติปัญญา และจิตใจ

ไม่ว่ากรณีนี้ สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสนับสนุนของผู้ปกครองที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น ได้มีผู้ทำการศึกษาวิจัย ซึ่งผลงานการวิจัยมีดังนี้

Shore and Leiman (1960 : 391) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสนใจของผู้ปกครอง การวางแผนของผู้ปกครองเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้ของนักศึกษาในความปกครองและความรับผิดชอบ ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีบิดามารดาที่เอาใจใส่ในเรื่องการเรียนรู้ของบุตรมากกว่าบิดามารดาของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และส่วนใหญ่ผู้ปกครองของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จะไม่ให้ความสนใจในเรื่องการเรียนรู้และการวางแผนเรื่องการเรียนรู้ของนักศึกษาในความปกครอง

William and Robert (อ้างใน จูติพร ศรีวงศิตานนท์. 2536 : 73) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับการเอาใจใส่ของบิดามารดา ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีบิดามารดาที่เอาใจใส่ในเรื่องการเรียนรู้ของบุตร ให้คำชม ขอมรับ แสดงความสนใจและเข้าใจบุตร มีความรู้สึกว่าคุณเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว

จันทนีย์ กาญจนะโรจน์ (2530 : 55-57) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังทางครอบครัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ผลการศึกษาพบว่า การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง การให้การสนับสนุน การเสริมแรง และการเอาใจใส่ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองต่อการทำการบ้าน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียน

ประเสริฐ เตชะนาราเกียรติ (2532 : 72-73) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านนักเรียน องค์ประกอบด้านครู สภาพแวดล้อมทางโรงเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ชาญชัย สุกใส (2533 : 49) ได้ศึกษาองค์ประกอบนอกเหนือทางสติปัญญาที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ผลการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองที่ให้การอบรมส่งเสริมและสนใจในการเรียนของนักเรียนจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

กัตนางค์ มณีศรี และสมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2541 : 70) ได้ศึกษาอิทธิพลของพ่อแม่ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปณิธานทางการศึกษา และอัตมโนทัศน์ของนักเรียน ผลการศึกษาพบว่า การสนับสนุนทางจิตใจและการกระตุ้นพัฒนาการทางปัญญาที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กล่าวคือ ผลการเรียนรู้ของนักเรียนดีขึ้นหากได้รับการสนับสนุนให้กำลังใจจากพ่อแม่

จากทฤษฎีและผลการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่กล่าวมาแล้วนั้น จะเป็นตัวบ่งชี้ให้เห็นว่าตัวแปรขององค์ประกอบด้านส่วนตัว ซึ่งประกอบด้วย พื้นความรู้เดิม ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ความสัมพันธ์ในครอบครัว และการสนับสนุนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์และส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน

การที่ผลผลิตของสถาบันการศึกษาจะมีคุณภาพได้นั้นต้องอาศัยองค์ประกอบหลายอย่างประกอบกัน การเรียนการสอนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่ง เพราะการเรียนการสอนจะประสบผลดีตามความมุ่งหมายเมื่อนักศึกษาดังใจเรียน อาจารย์ตั้งใจสอน และมีเทคนิคในการสอนที่เหมาะสมเนื้อหาวิชา (วิจิตร ศรีสอ้าน. 2518 : 8-9) การเรียนการสอนจะมีประสิทธิภาพเพียงใดขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่าง การจัดองค์ประกอบต่าง ๆ ของการเรียนการสอน ดังนั้นในการที่จะส่งเสริมให้เด็กเจริญเติบโตและมีความงอกงามทางกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญานั้น ต้องจัดการศึกษาที่เหมาะสมกับการพัฒนาทั้งสี่ด้าน โดยการจัดกิจกรรมที่สามารถสร้างความงอกงามได้มากที่สุด ซึ่งครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนการสอนเหล่านี้

ไพฑูริย์ สีนลาร์ตัน (2524 : 61) กล่าวว่า การเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการที่ผู้สอนจัดขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่สัมพันธ์กับองค์ประกอบหลายด้านเช่น วิธีสอน ทักษะการสอน บรรยากาศในการสอน ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน

สุพิน บุญชูวงศ์ (2531 : 4) กล่าวว่า การเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการสอนที่ทำหน้าที่เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้คน ได้มีประสบการณ์ที่ดีมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น จนสามารถดำรงชีพได้อย่างราบรื่นเป็นประโยชน์แก่ตนเอง และส่วนรวมซึ่งถือว่าเป็นจุดมุ่งหมายสูงสุดของการศึกษานั้นเอง

สุมน อมรวิวัฒน์ และทิสนา แจมณี (อ้างใน จำนง พรายเข้มแจ. 2533 : 18) กล่าวว่า การเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการที่เกิดขึ้นจากการปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ระหว่างครูกับนักเรียนในทุกขั้นตอนไม่ว่าจะเป็นการวางแผน การดำเนินกิจกรรมและการสรุปบทวน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนนี้ได้หมายเฉพาะ การกระทำต่อกันและร่วมกันเท่านั้น หากยังหมายถึงความรู้สึก ความคิด การใช้ปัญญา การเอื้ออำนวยต่อสภาพการเรียนรู้ของครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียนอีกด้วย กระบวนการเรียนการสอนเป็นตัวเชื่อมระหว่างตัวป้อนกับผลผลิต ทำให้เนื้อหาสาระของหลักสูตรบังเกิดเป็นคุณภาพอันพึงประสงค์ในตัวนักเรียน กระบวนการเรียนการสอน

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2542 : 108) กล่าวว่า การเรียนการสอน หมายถึง การถ่ายทอดความรู้จากครูไปสู่ผู้เรียนรวมถึงกิจกรรมที่เกี่ยวกับการสอน เช่น การใช้สื่อการสอน การจัดกิจกรรมระหว่างสอน การทดสอบ เป็นต้น

จากความหมายของ การเรียนการสอน สามารถสรุปได้ว่า การเรียนการสอน หมายถึง ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ กระบวนการถ่ายทอดความรู้และการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมให้กับผู้เรียน เพื่อให้มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาพฤติกรรมของผู้เรียนอย่างมีเป้าหมายและมีประสิทธิภาพ

2.4.1 นิสัยทางการเรียน

นิสัยจัดเป็นแบบพฤติกรรมที่ได้จากการเรียนรู้ เป็นพฤติกรรมที่เป็นไปโดยอัตโนมัติ ซึ่งทำให้บุคคลสามารถจัดการกับสิ่งแวดล้อมเฉพาะอย่างได้ง่าย พฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกเป็นประจำจนเป็นกิจนิสัย มิได้เกิดจากสาเหตุภายนอก หากแต่เป็นผลของการเรียนรู้และการฝึกฝน ดังที่ ประหยัด ทองมาก (2519 : 13) กล่าวว่า นิสัย (Habit) หมายถึง แนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ของแต่ละบุคคลจนกลายเป็นนิสัยหรือเป็นไปโดยอัตโนมัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อได้รับการฝึกฝนเป็นประจำ

Maddox (1963 : 2) กล่าวว่า นิสัยทางการเรียน หมายถึง พฤติกรรมใด ๆ ที่ทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในพฤติกรรมนั้น ๆ ก็จะถูกระทำซ้ำแล้วซ้ำอีก จนกระทั่งกลายเป็นนิสัยที่ติดตัวบุคคลนั้น นิสัยในการเรียนจึงเป็นพฤติกรรมทางด้านการเรียนที่บุคคลมีความพึงพอใจ และปฏิบัติเป็นประจำสม่ำเสมอ โดยที่พฤติกรรมนั้น ๆ อาจจะมาจกทักษะในการเรียน และเทคนิคในการเรียน

Wrenn and Larsen (1969 : 5-11) กล่าวว่า นิสัยทางการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่นักศึกษาประพฤติปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ จะประกอบไปด้วย สมาธิในการเรียน วิธีการอ่าน การจดคำบรรยาย การวางแผนในการเรียนหรือการแบ่งเวลาเรียน การทบทวนบทเรียน และเจตคติที่มีต่อการเรียน

Holtzman (อ้างใน อรรนุช กันสิทธิ์. 2542 : 45) กล่าวว่า นิสัยทางการเรียน หมายถึง พฤติกรรมการเรียนที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอเกี่ยวกับการใช้เวลา กล่าวคือการใช้เวลาในการเรียนได้อย่างเหมาะสม และวิธีการเรียน

ม่วงพรรณ เกิดพิทักษ์ (2538 : 1) กล่าวว่า นิสัยทางการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความพึงพอใจและมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ให้บรรลุผลสำเร็จ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวจะประกอบด้วยความตั้งใจ ความเอาใจใส่ในการเรียน การจัดระบบการเรียน ความมุ่งมั่นที่จะแสวงหาความรู้และพัฒนาการเรียนให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ขยันอดทน รับผิดชอบ พึ่งตนเองและมีความภูมิใจในผลการเรียนของตนเอง

ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2541 : 12) กล่าวว่า นิสัยทางการเรียน หมายถึง พฤติกรรมหรือการแสดงออกที่เกี่ยวกับการศึกษาเล่าเรียน โดยเฉพาะวิธีการเรียน การรู้จักใช้เวลาว่าง ซึ่งปฏิบัติอยู่เป็นประจำ

จากความหมายของนิสัยทางการเรียน สามารถสรุปได้ว่านิสัยทางการเรียน หมายถึง พฤติกรรมหรือการแสดงออกที่กระทำเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอเกี่ยวกับการเรียนด้วยความพึงพอใจในการเรียน และมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้อยู่ตลอดเวลาเท่านั้น ไม่นับญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีสำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียนที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น ได้มีผู้ทำการศึกษาวิจัย ซึ่งผลการวิจัยมีดังนี้

Maddox (1963 : 6) ได้ทำการศึกษา องค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ผลการศึกษาพบว่า นิสัยทางการเรียนและวิธีการเรียนจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนแต่ละคนแตกต่างกัน

Khan and Roberts (1969 : 951) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียน เจตคติในการเรียน ความถนัดและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเกรด 8 ผลการศึกษาพบว่า นิสัยในการเรียน เจตคติในการเรียนและความถนัดทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ไพฑูริย์ สินลาร์ตัน (2524 : 171-184) ได้ศึกษาทัศนคติของนิสิตบัณฑิตศึกษาที่มีต่อความสำเร็จในการเรียนรายวิชาบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่า องค์ประกอบที่ทำให้นิสิตประสบความสำเร็จในการเรียนตามทัศนคติของนิสิตคือ ตัวผู้เรียนโดยผู้เรียนต้องมีความตั้งใจในการเรียนรวมทั้งมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530 : 22) กล่าวว่า การเรียนระดับอุดมศึกษานั้นเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาพยายามศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง รู้จักใช้ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการสังเกต การซักถาม การจดจำ การสำรวจ การปฏิบัติจริง และจากการอ่าน การเรียนในระดับนี้นักศึกษาจะต้องขวนขวายฝึกฝนตนเอง สร้างวินัยในตนเอง ไม่มีอาจารย์คอยดูแลประกอบกับขณะที่เรียนจดคำบรรยายไม่ทัน ไม่รู้จักสาระสำคัญของเนื้อหา ซึ่งสามารถพยากรณ์ผลการเรียนในระดับอุดมศึกษาได้ดี

ดวงกมล มลลาร์ตัน (2534 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทางด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือ การเตรียมตัวก่อนสอบและการวางแผนในการเรียน

ศรีระพร จันทโนทก (2538 : 84) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

จันทิมา ขนายกลาง (2541 : 79) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏ ผลการศึกษาพบว่า นิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ การซักถามอาจารย์เมื่อมีข้อสงสัย และการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมโดยอาศัยรุ่นพี่

สนทยา เขมวิรัตน์ (2542 : 82) ได้ศึกษาตัวแปรบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่พบว่า นิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เอกสารทุกครั้งที่มีกรนำไปใช้

2.4.2 พฤติกรรมการสอนของอาจารย์

การสอนเป็นงานหลักของครู ซึ่งปัจจุบันถือว่าครูเป็นวิชาชีพชั้นสูง ที่บุคคลในวิชาชีพนี้ ต้องได้รับการศึกษาอบรมมาโดยเฉพาะ เพื่อให้มีความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติหน้าที่สามารถเลือกวิธี ปฏิบัติงานที่เหมาะสม เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความรู้ ทักษะ และเจตคติดีที่ระบุไว้ในจุดประสงค์ การสอน การที่ครูสามารถปฏิบัติงานการสอนได้ดี ขึ้นอยู่กับความสามารถในการผสมผสานศาสตร์ ว่าด้วยการสอน เพื่อให้เกิดประสิทธิผลของการสอน

แหวนใจ หมิ่นน้อย (2530 : 16) กล่าวว่า พฤติกรรมการสอน หมายถึง การกระทำที่ ผู้สอนกำหนดให้มีขึ้นภายใต้สถานการณ์การเรียนการสอน ซึ่งจะมีทั้งการกระทำหรือการแสดงออก ของครูและนักเรียนที่เกิดขึ้นต่อเนื่องกันในชั้นเรียนมีทั้งพฤติกรรมทางวาจา และไม่ใช่พฤติกรรม ทางวาจา เช่น การพูด การอธิบาย การใช้คำถาม การออกคำสั่ง การเสริมแรง นักเรียนช่วยครูแสดง การสาธิต การตอบคำถามของนักเรียน การทำแบบฝึกหัด รวมถึงการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนด้วย

กาญจนา คุณารักษ์ (2534 : 61) กล่าวว่า พฤติกรรมการสอน หมายถึง การกระทำหรือการ ปฏิบัติงานของครู ซึ่งเกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเนื้อหาวิชาในห้องเรียน โดยแบ่ง เวลาเป็นช่วงก่อนสอน หรือขั้นเตรียมการขณะที่ยังสอน และหลังสอนหรือขั้นประเมินผล

ปรียาพร วงศ์อนุตร โรจน์ (2535 : 72) กล่าวว่า พฤติกรรมการสอน หมายถึง พฤติกรรมที่ ครูแสดงออกเกี่ยวกับการเรียนการสอน โดยวิธีการสอน โดยมีเป้าหมายเพื่อให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปสู่พฤติกรรมที่พึงประสงค์ในหลักสูตรที่เรียน

บุญสม สุขุมลพษ์ (2536 : 8) กล่าวว่า พฤติกรรมการสอน หมายถึง การแสดงออกซึ่ง กิริยาอาการ ทำทาง ในการทำกิจกรรมของอาจารย์ที่สามารถสังเกตได้ในการสอนแต่ละครั้ง

ประกาศิต จันโทรี (2536 : 8) กล่าวว่า พฤติกรรมการสอน หมายถึง วิธีการ กิริยาอาการ การแสดงออกและกิจกรรมทุกประการที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการสอน ซึ่งเป็นกิริยาอาการที่แสดง ออกสามารถสังเกตได้

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 112) กล่าวว่า พฤติกรรมการสอนเป็นการกระทำหรือ กิจกรรมที่อาจารย์แสดงออก เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนในด้านความรู้ ทักษะและเจตคติ เป็นการกระทำที่ อาจารย์แสดงออก อันมีผลต่อประสบการณ์ของผู้เรียน

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2531 : 231-232) กล่าวว่า พฤติกรรมการสอนของครูมีบทบาทในการ สร้างความรู้สึกที่ดีให้แก่ นักเรียน เช่นเดียวกับบุคลิกภาพของครู ในการสอนต้องใช้เทคนิคการสอน ที่สอดคล้องเหมาะสมกับนักเรียนและบทเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้ เจตคติ และทักษะตามที่ หลักสูตรกำหนดพฤติกรรมการสอนของครู ควรเป็นดังนี้

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ตอบสนองพฤติกรรมของนักเรียน โดยใช้เทคนิคการเสริมแรงที่เหมาะสม เช่น ใช้วาจา ใช้ท่าทาง ให้รางวัล และสัญลักษณ์ต่าง ๆ ตลอดจนให้ทำกิจกรรมที่นักเรียนชอบ ครูควรเสริมแรงให้ทั่วถึงและเหมาะสม

2. เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น และยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน แสดงให้เห็นว่าความคิดของเขามีประโยชน์พยายามนำความคิดเหล่านั้นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการเรียนรู้

3. ฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม การให้ทำงานเป็นกลุ่มจะช่วยให้นักเรียนรู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้ใช้ความรู้ ความคิด ความสามารถที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์ ฝึกการสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และได้ผลงานนำมาสู่ความภาคภูมิใจในกลุ่มและตนเอง ในการมอบหมายงานเป็นกลุ่มนั้น ครูควรคำนึงถึงความยากง่ายของงาน ความรู้และความสามารถของนักเรียนในกลุ่ม เพื่อให้งานกลุ่มประสบความสำเร็จ เป็นการสร้างความรู้สึกในทางบวกแก่นักเรียน ครูจะต้องมีความอดทนที่จะไม่รีบชี้แนะ หรือบอกวิธีการแก้ปัญหาตรง ๆ ต้องฝึกฝนให้นักเรียนได้ใช้วิธีการต่าง ๆ จนสามารถแก้ปัญหาได้สำเร็จ

4. ใช้เทคนิควิธีสอนที่ไม่ทำให้นักเรียนเบื่อหน่ายในการเรียน ครูควรคิดค้นคว้า และแสวงหาแนวทางวิธีการใหม่ ๆ มาใช้จัดการเรียนการสอน วิธีการสอนควรเป็นวิธีที่ขียนักเรียนเป็นศูนย์กลาง หรือนักเรียนเป็นผู้กระทำกิจกรรม การใช้วิธีสอนแบบใดนั้นครูต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมกับบทเรียน ระยะเวลา สติปัญญา และวัยของนักเรียน

จากความหมายของ พฤติกรรมการสอน สามารถสรุปได้ว่า พฤติกรรมการสอนนั้น หมายถึง การแสดงออกซึ่งกริยาท่าทาง ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการสอน อันได้แก่ การสื่อสาร การวางแผนและเตรียมการสอน การใช้สื่อการสอน การมอบหมายงาน และการจัดการห้องเรียน เพื่อมุ่งพัฒนาในด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ อันเป็นองค์ประกอบสำคัญต่อคุณภาพของการศึกษา

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวกับ พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น ได้มีผู้ทำการศึกษาวิจัย ซึ่งผลงานการวิจัยมีดังนี้

Erickson (อ้างใน กาญจนา สุวรรณบุรุษย์, 2542 : 57) ได้ศึกษาพฤติกรรมการสอนของครูในการสอนคณิตศาสตร์ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนเพศชายและเพศหญิง ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการสอนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชายมากที่สุด คือ การจัดการห้องเรียน การเน้นที่การนำเสนอของครู และการใช้คำถามของครู ส่วนนักเรียนหญิง พบว่าพฤติกรรมการสอนของครูส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อย

Ethebert (อ้างใน วสันต์ ธานินทร์ธราธาร, 2542 : 77) ได้ศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการสอนเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

จินตนา มาพวง (2520 : 59-60) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการสอนในระดับอุดมศึกษา สาขาสังคมศาสตร์ ผลการศึกษาพบว่า การสอนในระดับอุดมศึกษาจะมีประสิทธิภาพหรือไม่ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ของอาจารย์กับนิสิต ประกอบด้วย การให้เกียรตินิสิตเป็นกันเอง แสดงความยินดีกับนิสิตด้วยความจริงใจ ชมและวิจารณ์ผลงานอย่างยุติธรรม การให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการและกิจกรรมเสริมหลักสูตร การอธิบายเนื้อหารายวิชาอย่างชัดเจนถูกต้อง แบ่งเวลาให้เนื้อหาแต่ละเรื่องได้เหมาะสม มีการนำเสนอผลจากการประเมินการสอนมาแก้ไขปรับปรุงในครั้งต่อไป อาจารย์มีการชวนขวนขวายหาความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความรู้กว้างขวางและทันสมัย อาจารย์มีการตรวจและแจ้งผลการสอบอย่างรวดเร็ว ยุติธรรม กระจัดหรือร่นในการสอน และแบ่งเนื้อหาแต่ละเรื่องได้อย่างเหมาะสม

ชาญชัย สุกใส (2533 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาองค์ประกอบนอกเหนือสถิติปัญญาที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดอุบลราชธานี ผลการศึกษาพบว่า องค์ประกอบด้านครูผู้สอนมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ทวี บุญช่วย (2534 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และปีที่ 2 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการสอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และสามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

ศักดิ์ชัย คีรีศรี (2535 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการสอนของอาจารย์เป็นตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ที่ดีที่สุด เวลาที่ใช้เตรียมการสอน

วินัย สายสุด (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสอนของอาจารย์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนวิชาภาษาไทย และเมื่อพิจารณาองค์ประกอบในแต่ละด้านที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ การมอบหมายงาน การถามคำถาม และการจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนด้านวิชาการ

กัลยา อินทรสาร (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาองค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

จากทฤษฎีและผลการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่กล่าวมาแล้วนั้น จะเป็นตัวบ่งชี้ให้เห็นว่าตัวแปรขององค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วย นิสัยทางการเรียน และพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ มีความสัมพันธ์และส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

2.5 องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา

สภาพแวดล้อมในสถานศึกษามีส่วนสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา นักศึกษาจำนวนมากมีผลการเรียนไม่เป็นไปตามความคาดหวังที่วางไว้ กล่าวคือ นักศึกษาที่ สอบคัดเลือกเข้าเรียน ได้คะแนนดี แต่ผลการเรียนกลับไม่ดีขณะที่ผู้สอบคัดเลือกเข้าได้คะแนนไม่ดี แต่ผลการเรียนกลับอยู่ในเกณฑ์ดี ทั้งนี้ เพราะการศึกษาไม่ได้ขึ้นอยู่กับสติปัญญาเพียงอย่างเดียวแต่มี องค์ประกอบสำคัญทางสภาพแวดล้อมอื่นเป็นแรงเสริมด้วย (อวยชัย วัชรธรรม, 2521 : 3)

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และอรรรณพ คุณพันธ์ (2521 : 24) กล่าวว่า สภาพแวดล้อม มหาวิทยาลัย หมายถึงการรับรู้ และความประทับใจของนักศึกษาที่มีต่อลักษณะต่าง ๆ ของ มหาวิทยาลัย ได้แก่ ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย การบริหาร บรรยากาศในการเรียนการสอน พฤติกรรมที่เกี่ยวกับเพื่อน และอาคารสถานที่ ซึ่งมีอิทธิพลต่อความเป็นอยู่และพัฒนาการของ สมาชิกในมหาวิทยาลัย

นัยนา อ่างสันติกุล (2522 : 17) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัย หมายถึง พฤติกรรม เหตุการณ์ สถานที่ หรือลักษณะใด ๆ ที่นักศึกษารับรู้ว่าจะก่อให้เกิดผลหรือขัดขวางความก้าวหน้า หรือพัฒนาความรู้ ความคิด ทักษะ และทักษะในวิชาชีพที่ตนกำลังเล่าเรียน

พิชัย เสี่ยงมจิตต์ (2542 : 220) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยหมายถึง สภาวะแวดล้อมทางธรรมชาติ หรือสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นที่มีอิทธิพลต่อบุคคล สิ่งแวดล้อมมีผลกระทบต่อ สุขภาพอนามัยของบุคคล การจัดสภาพแวดล้อมในสถาบันย่อมขึ้นอยู่กับผู้บริหารและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในสถาบัน

จากความหมายของสภาพแวดล้อมในสถาบัน สามารถสรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมใน สถาบัน หมายถึงสภาพการณ์และลักษณะต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัย อันได้แก่ บุคคล สิ่งของวัตถุ บรรยากาศ ระบบการศึกษา กิจกรรม ซึ่งมีอิทธิพลต่อชีวิตความเป็นอยู่ และการพัฒนาทุกด้านของ นักศึกษา อันเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

2.5.1 การบริการนักศึกษา

การสอนในระดับอุดมศึกษาที่มีประสิทธิภาพ จะต้องได้รับการบริการสนับสนุนการสอน ด้านต่าง ๆ เป็นอย่างดี การวางแผนการสอนจะให้ดีและมีคุณภาพ จะต้องพิจารณาถึงบริการเสริม การสอนเป็นสำคัญ การสอนการเรียนในระดับนี้ไม่ใช่อาศัยแต่ผู้สอนอย่างเดียวเท่านั้น สิ่งที่เสริม การสอนจะเป็นเครื่องช่วยบ่งชี้ถึงสภาพการเรียนการสอนว่ามีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด (วิชัย วงษ์ใหญ่, 2537 : 125) ดังนั้นการให้บริการนักศึกษาเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยให้การ จัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาบรรลุเป้าหมายยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพราะการให้บริการนักศึกษาจะเกี่ยวข้อง กับการจัดหลักสูตรการเรียนการสอน นโยบาย การบริหาร กฎระเบียบ ข้อบังคับ วินัยต่าง ๆ

อรรถัญญา รัชชมนธูร์ (2526 : 6-7) กล่าวว่า การบริการนักศึกษา หมายถึง การบริการต่าง ๆ ที่จัดขึ้นในโรงเรียน เช่น บริการแนะแนว บริการอาหารกลางวัน บริการสุขภาพ บริการห้องสมุด บริการรถรับส่ง

เชาวน์ มณีวงษ์ (ม.ป.ป. : 34) กล่าวว่า การบริการนักศึกษา หมายถึง การจัดบริการต่าง ๆ ให้กับนักเรียนนอกเหนือจากการเรียนการสอนตามปกติ เพื่อเพิ่มพูนความสมบูรณ์และความกว้างขวางในประสบการณ์แห่งชีวิต ของนักเรียน

กิติมา ปรีดีติลล (2532 : 174) กล่าวว่า การบริการนักศึกษา หมายถึง บริการต่าง ๆ ที่จัดให้มีขึ้นในโรงเรียน ได้แก่ บริการแนะแนว บริการสุขภาพ และบริการอาหารกลางวัน ฯลฯ

พิชัย เสงี่ยมจิตต์ (2542 : 103) กล่าวว่า การบริการนักศึกษา หมายถึง การบริการที่สถาบันจัดขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกรวมทั้งป้องกันปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นกับนักศึกษา และทำให้นักศึกษาสามารถใช้ชีวิตอย่างมีความสุขในสถาบัน

มาณี เกียรติกุลวัฒนา (2541 : 42) กล่าวว่า การบริการนักศึกษา เป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้นักศึกษามีความสุข ได้รับความสะดวก นักศึกษาสามารถใช้เวลาในการศึกษาได้อย่างเต็มที่ การให้บริการที่สถานศึกษาจัดให้ไม่ว่าจะเป็นด้านการบริการแนะแนว บริการห้องสมุด ห้องพยาบาล เป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการศึกษา

จากความหมายของการบริการนักศึกษาสามารถสรุปได้ว่า การบริการนักศึกษา หมายถึง การบริการต่าง ๆ ที่สถานศึกษาจัดขึ้นสำหรับนักเรียนนักศึกษา ตามความเหมาะสมและความต้องการของแต่ละสถาบันศึกษา ได้แก่ การบริการทางวิชาการ การบริการแนะแนว การบริการห้องสมุด การบริการสุขภาพ การบริการอาหารกลางวัน ฯลฯ

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวกับ การบริการนักศึกษาที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น ได้มีผู้ทำการศึกษาวิจัย ซึ่งผลการวิจัยมีดังนี้

Holland (อ้างใน ดวงกมล มาลารัตน์. 2534 : 26) ได้ศึกษาการบริการด้านต่าง ๆ ในวิทยาลัยชุมชนของสหรัฐอเมริกา จำนวน 27 แห่ง ผลการศึกษาพบว่า การบริการที่วิทยาลัยควรจัดให้กับนักศึกษา ประกอบด้วย การบริการข่าวสารก่อนเข้าเรียน การบริการรวบรวมข้อมูล การบริการลงทะเบียนเรียน การบริการทดสอบทางการศึกษา การประชุมพิเศษ การบริการคำแนะนำ การบริการข่าวสารด้านอาชีพ การบริการเงินทุนด้านการศึกษา การบริการจัดหางานให้นักศึกษาทำ การบริการหอพัก การบริการอาหารกลางวัน การบริการสุขภาพ การบริการกิจกรรมเสริมหลักสูตร การบริการความรู้และการปฏิบัติตนในสังคม

Jeanatte lught Dennis (อ้างใน มาณี เกียรติกุลวัฒนา. 2541 : 42) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่ทำให้ให้นักศึกษาอินเดียและนักศึกษาอเมริกา ออกจากมหาวิทยาลัยกลางคืน ผลการศึกษาพบว่า บริการที่นักศึกษาได้รับจากมหาวิทยาลัย และความพึงพอใจของนักศึกษาต่อบริการที่มหาวิทยาลัยจัดให้เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาประสบความสำเร็จทางการศึกษา

นัยนา อ่างสันติกุล (2522 : 17) ได้ศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยกับกลุ่มนิสิตนักศึกษาในระดับปริญญาตรี ผลการศึกษาพบว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ทางวิชาการของนิสิตนักศึกษา คือ การให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวก การให้บริการทางวิชาการ บรรยากาศในการเรียน พฤติกรรมของอาจารย์เกี่ยวกับการสอน การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร บรรยากาศการบริหาร

ประยูร ศรีสังขกุล. (2529 : 157) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ผลการศึกษาพบว่า สภาพแวดล้อมด้านการบริการนักศึกษามีความสัมพันธ์สูงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เบญจพร ศิลาพรกรกุล (2530 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาตัวแปรที่สัมพันธ์การสำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลา และหลังกำหนดเวลาของนิสิต คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ผลการศึกษาพบว่า การจัดบริการภายในคณะวิศวกรรมศาสตร์ และความพึงพอใจในห้องสมุดมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ดวงกมล มลารัตน์ (2534 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทางด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนายเรืออากาศ จำนวน 694 คน ผลการศึกษาพบว่า ด้านการบริการนักเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวก คือ สถานที่รับประทานอาหาร การบริการสวัสดิการ และอำนวยความสะดวก การบริการของสถานรักษาพยาบาล

2.5.2 การเข้าร่วมกิจกรรม

สภาพแวดล้อมด้านการจัดกิจกรรมเป็นกระบวนการอันสำคัญของสถาบันอุดมศึกษา ที่ใช้พัฒนานิสิตนักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ ทั้งทางด้านสติปัญญา อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ การทำงานร่วมกันระหว่างอาจารย์และนิสิตนักศึกษาในกระบวนการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ทำให้นิสิตนักศึกษาเกิดความอบอุ่นและมีความเข้าใจต่ออาจารย์และสถาบันอุดมศึกษาดีขึ้น นอกจากนี้ กิจกรรมด้านกีฬา กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ ก็มีผลสำคัญอย่างยิ่งในการเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของสถาบันอุดมศึกษา (พาณี ปรีชานนท์ และคณะ. 2527 : 17)

Good (อ้างใน สุพัตรา วิจิตรโสภณ. 2532 : 15) กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง โปรแกรมการดำเนินงาน ซึ่งนักศึกษาหรือสถานศึกษาจัดขึ้น โดยมีความมุ่งหมายเพื่อสร้างความสนุกสนาน เพิ่มพูนความรู้ และส่งเสริมพัฒนาการในด้านต่าง ๆ เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความสามารถ ทักษะคิด แต่ไม่มีการให้หน่วยกิต จัดหาเงินมาดำเนินการเอง และจะต้องอยู่ในความควบคุมแนะนำของสถานศึกษา การจัดกิจกรรมนักศึกษาจะต้องอยู่บนรากฐาน หรือแนวทางที่จะดำเนินการให้ไปสู่จุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายที่กำหนดไว้

Frederic (อ้างใน ศรีระพร จันทโนทก. 2538 : 21) กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่นักศึกษาจัดดำเนินการขึ้นเองโดยความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา และนักศึกษา เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจ ไม่มีการให้หน่วยกิตหรือคะแนนใด ๆ ในอันที่จะช่วยให้หนีคดีเลื่อนชั้นหรือสำเร็จการศึกษา

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2527 : 204) กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นและดำเนินการเองด้วยความสมัครใจ โดยมีครูเป็นผู้คอยช่วยเหลือแนะนำ อันไม่เกี่ยวกับการเรียนการสอนในชั้นเรียน (Extracurricular Activities)

สุพัตรา วิจิตรโสภา (2532 : 16) กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นโดยนักศึกษามุ่งให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์เพื่อพัฒนาตนเองในด้านส่วนตัว อารมณ์ และด้านวิชาการ เป็นกิจกรรมที่นักศึกษาเข้าร่วมด้วยความสมัครใจ และไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับคะแนนหน่วยกิต หรือผลประโยชน์ในการวัดผลการดำเนินกิจกรรมต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ และได้รับการสนับสนุนจากสถาบัน

กิติมา ปรีดีติลล (2532 : 184) กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นด้วยความร่วมมือของนักศึกษา เพื่อสนองความต้องการและความสนใจ อันจะเป็นทางเสริมสร้างประสบการณ์และพัฒนาการด้านต่าง ๆ กิจกรรมที่จัดขึ้นไม่เกี่ยวข้องกับห้องเรียน แต่อาจมีกิจกรรมบางอย่างที่ช่วยส่งเสริมกิจกรรมในห้องเรียนให้มีคุณค่า และมีประโยชน์มากขึ้น

กรกช ศิริ (2536 : 13-14) กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมทั้งหลายที่สถาบันจัดให้แก่นักศึกษา หรือส่งเสริมให้นักศึกษาจัดขึ้นเองตามความสนใจ และด้วยความสมัครใจของนักศึกษาเพื่อพัฒนาในทุก ๆ ด้าน นอกเหนือไปจากสิ่งที่มีบังคับตามหลักสูตร โดยไม่ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของผลการศึกษา กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นต้องเป็นไปตามระเบียบข้อบังคับของสถาบัน และได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้บริหารสถาบัน

จากความหมายของกิจกรรมนักศึกษาสามารถสรุปได้ว่า กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่นักศึกษาหรือสถานศึกษาจัดขึ้นตามความสนใจ โดยมุ่งหวังให้นักศึกษามีพัฒนาการในด้านบุคลิกภาพ สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคม

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวกับ การเข้าร่วมกิจกรรม ที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น ได้มีผู้ทำการศึกษาวิจัย ซึ่งผลการวิจัยมีดังนี้

Skillman (อ้างใน สุพัตรา วิจิตรโสภา. 2532 : 18) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการศึกษาพบว่า นิสิตที่ประสบความสำเร็จในการเรียนเป็นผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมนอกหลักสูตรสูงกว่าผู้ที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น มิอนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Peterson (อ้างใน ดวงกมล มาลารัตน์. 2534 : 31) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่ประสบความสำเร็จทางการเรียนเป็นนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมมาก และเป็นผู้มีหน้าที่และความรับผิดชอบในงานกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ส่วนนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มักจะเข้าร่วมกิจกรรมนศึกษาน้อย และมักจะไม่มีหน้าที่รับผิดชอบในกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัย

ประยูร ศรีสังขกุล (2529 : 157) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 ผลการศึกษาพบว่า สภาพแวดล้อมด้านการจัดกิจกรรมเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สมใจ ศรีสินรุ่งเรือง (2529 : 186-189) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ผลการศึกษาพบว่า การเข้าร่วมกิจกรรมด้านกีฬา กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม และกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

2.5.3 ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน

กลุ่มเพื่อนมีความสำคัญหรือมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลง และพัฒนาการทางความรู้ ทักษะ ทักษะบุคลิกภาพ และคุณธรรมของนักศึกษา เพราะนักศึกษาต้องใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ในสถานศึกษา จึงต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในกลุ่มเพื่อน นักศึกษาแต่ละคนจะได้รับอิทธิพลจากเพื่อนร่วมสถาบันเดียวกัน ดังนั้น กลุ่มเพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อการพัฒนาการของนักศึกษาเป็นอย่างมาก ความเป็นอยู่ในกลุ่มนักศึกษาเป็นส่วนที่จะส่งเสริมให้นักศึกษามีความเจริญงอกงามในด้านจิตใจ อารมณ์ และสังคม

พิไลรัตน์ ทองอุไร (2529 : 57) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน หมายถึง การทำให้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์กันเพื่อให้เป็นกระบวนการระหว่างบุคคลขึ้น โดยพยายามทำให้การปฏิสัมพันธ์กันนั้นเกิดการยอมรับซึ่งกันและกัน

พะยอม ธีรุต (2540 : 8) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อกันในห้องเรียน ได้แก่ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การให้กำลังใจ การยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

สมพร พรหมจรรย์ (2540 : 9) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนและเพื่อนปฏิบัติต่อกันด้านการเรียน ทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่ การช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกันด้านการเรียน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันทางการเรียน ความหวังใจใกล้ชิดสนิทสนมซึ่งกันและกัน การทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันในกลุ่มเพื่อน เพื่อให้เกิดความสำเร็จด้านการเรียน

ไชนา แก้วจันทร์ (2542 : 66) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน หมายถึง พฤติกรรมการแสดงปฏิสัมพันธ์ได้คอบระหว่างบุคคล ทั้งภาษาท่าทาง และถ้อยคำเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน โดยใช้ความอดทนและการควบคุมอารมณ์ในการรวมอยู่ด้วยกัน และมีน้ำใจช่วยเหลือ เพื่อให้เกิดการยอมรับซึ่งกันและกัน

พัชรี มะแสงสม (2544 : 27) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนและเพื่อนปฏิบัติต่อกันทั้งในและนอกห้องเรียนในการอยู่ร่วมกับเพื่อนนักเรียนด้วยกัน ในด้านการปฏิสัมพันธ์ต่อกัน ห่วงใยซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน การให้ความช่วยเหลือ พึ่งพาอาศัยและร่วมมือกันทั้งทางด้านวิชาการและด้านทั่ว ๆ ไป

Feldman and Newcomb (อ้างใน อรรถย ผลเนื่องมา. 2530 : 25-26) ได้อธิบายอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนที่มีต่อนิสิตนักศึกษาแต่ละคน ดังนี้

1. กลุ่มเชื่อมโยงชีวิตภายในครอบครัว กับพ่อแม่หรือผู้ปกครองกับชีวิตการทำงานในโลกกว้าง ช่วยให้นักศึกษาผ่านพ้นยุควิกฤตต่าง ๆ และมีอิสระจากบ้านและครอบครัว
2. กลุ่มสามารถกำหนดการกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียน
3. เพื่อนสามารถให้กำลังใจในเรื่องทั่ว ๆ ไป ซึ่งไม่สามารถจะหาได้จากคณาจารย์ในชั้นเรียน หรือหลักสูตรที่กำหนดไว้
4. เพื่อนให้ออกสแกนนิสิตนักศึกษาในการศึกษาอยู่ร่วมกัน โดยเฉพาะกับผู้ที่มิถุมิหลังความสนใจ และการฝึกรวมที่แตกต่างกัน
5. เพื่อนช่วยเสริมคุณค่าภายในกลุ่มให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น และยากที่จะเปลี่ยนแปลงและอาจแสดงออกในรูปทำทนายและต่อต้านคุณค่าความคิดเก่า ๆ กระตุ้นความสำนึกทางวิชาการ และเป็นเครื่องทดสอบแนวความคิด ประสบการณ์ใหม่ ๆ และนำการอาชีพ กระตุ้นและให้กำลังใจ นิสิตนักศึกษาที่กำลังเปลี่ยนแนวความคิด
6. กลุ่มช่วยให้นิสิตนักศึกษามีความมั่นใจ และพอใจในตนเองยิ่งขึ้น ตอบสนองความสนใจของนิสิตนักศึกษา ที่ไม่ได้รับการตอบสนองทางด้านวิชาการ หรือล้มเหลวทางวิชาการมาแล้ว
7. เพื่อนช่วยฝึกรวมเข้าสังคม และการสร้างความสัมพันธ์ส่วนตัว ซึ่งจะมีผลต่อนิสิตนักศึกษาในการให้ความช่วยเหลือ เมื่อสำเร็จออกไปทำงานแล้ว

จินตนา ยูนิพันธ์ (2527 : 61) กล่าวว่า กลุ่มเพื่อนเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการเรียนการสอนอย่างชัดเจน เพราะสังคมในสถาบันการศึกษาจะมีการรวมตัวหรือจับกลุ่มกันของนิสิต ซึ่งจะเห็นได้จากพฤติกรรมของกลุ่มที่มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของนิสิต การปฏิสัมพันธ์ของกลุ่มโครงสร้างของกลุ่ม จุดมุ่งหมายของกลุ่มอย่างชัดเจน ซึ่งลักษณะของกลุ่มนี้จะมีผลต่อแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ถ้ากลุ่มเพื่อนมีบรรยากาศที่เป็นกันเอง เข้าอกเข้าใจกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผู้เรียนมักจะมีแนวโน้มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีไปด้วย

วชิระ ชาวหา (2534 : 59) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมทางด้านเพื่อนมีอิทธิพลค่อนนิติตหลาย ด้าน เช่น ด้านการเรียน ความประพฤติ ทักษะ และค่านิยม รวมทั้งการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ถ้าสภาพแวดล้อมทางด้านกลุ่มเพื่อนดีจะทำให้ นิสิตมีความรัก ความผูกพัน ความสามัคคีและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทั้งในด้านการเรียนและการปรับตัวของนิสิต ซึ่งจะมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และประสบความสำเร็จในการเรียนในที่สุด

ก่อ สวัสดิ์พานิช (2535 : 33) ได้กล่าวว่า อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนอาจจะเป็นประโยชน์ที่เอื้ออำนวยต่อวิชาการ โดยการร่วมมือกันแสวงหาความรู้ลักษณะสัมพันธ์ทางสติปัญญา เป็นความสัมพันธ์ที่จำเป็นสำหรับกลุ่มเพื่อนและเป็นที่ต้องการของสถานศึกษา กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อนักเรียน ในเรื่องทัศนคติ คุณธรรม บุคลิกภาพ และวิชาการ นักศึกษามีแนวโน้มที่จะแยกตัวจากลักษณะชุมชนในวิทยาลัย แต่กลับแสวงหาค่านิยมของตนเองจากกลุ่มเพื่อนนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ ในชั้นมากจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่มีความสัมพันธ์ในชั้นน้อย

จากความหมายของความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนสามารถสรุปได้ว่า ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน หมายถึง กระบวนการระหว่างบุคคล 2 คน หรือมากกว่า 2 คน ทำให้เกิดพฤติกรรมการแสดงออกทั้งภาษา ท่าทาง ทักษะ ทักษะ ความสามารถ และบุคลิกภาพ

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวกับ ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนนั้น ได้มีผู้ทำการศึกษาวิจัยไว้ดังนี้

Gronlude (1959 : 176) ได้ทำการวิจัยพบว่า เด็กที่ประสบปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนและสภาพแวดล้อมปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความขัดแย้งในระหว่างกลุ่ม เป็นเหตุให้การเรียนไม่มีประสิทธิผล เกิดความตึงเครียดทางอารมณ์ ไม่มีความสุข มีนักศึกษาจำนวนไม่น้อยที่ต้องออกจากสถาบันการศึกษาก่อนเรียนสำเร็จการศึกษา อันเนื่องมาจากปัญหาทางการปรับตัวทางสังคม

Decoster (อ้างใน ชมนุช บุญสิทธิ์. 2541 : 28) ได้ทำการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีความพึงพอใจในสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนในชั้นเรียน จะมีแนวโน้มของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนต่ำ

Boyd (อ้างใน ธีรยุทธ รัชชะ. 2544 : 22) ได้ทำการวิจัยเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความก้าวหน้าทางวิชาการของนักศึกษา พบว่า การเปลี่ยนแปลงของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เห็นได้ชัดในช่วง 10 ปี วัดได้จากลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อน หรือสรุปได้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับญาติให้ณาไปใช้ประโยชน์อื่นใด

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พลทรัพย์ วงษ์พานิช (2523 : 13-20) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนในระดับปริญญาตรี (คบ.) ของบุคลากรทางการศึกษาและครูประจำการในวิทยาลัยครูกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า การปรับตัวกับเพื่อนเป็นตัวแปรหนึ่งที่ใช้พยากรณ์สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษาได้ดี นอกจากความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนจะพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแล้ว ยังส่งผลให้ออกจากการศึกษากลางคันได้

จุไร ชุมชุม (2526 : 176) ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมสังคมกลุ่มเพื่อนของนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับสภาพแวดล้อมสังคมกลุ่มเพื่อนของนิสิตนักศึกษา มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

รัตนา ดวงแก้ว (2527 : 155) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างชาวปัญญา สภาพแวดล้อมทางปัญญา และฐานะทางสังคมมิติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ดวงกมล มาลารัตน์ (2534 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทางด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนายเรืออากาศ ผลการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากทฤษฎีและผลการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่กล่าวมาแล้วนั้น จะเป็นตัวบ่งชี้ให้เห็นว่าตัวแปรขององค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา ซึ่งประกอบด้วย การบริการนักศึกษา การเข้าร่วมกิจกรรม และความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน มีความสัมพันธ์และส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ในปัจจุบันความก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นสิ่งที่บ่งชี้ถึงความเจริญของสังคม และองค์ประกอบที่สำคัญต้องเริ่มจากการพัฒนาคน เพราะคนเป็นทรัพยากรสำคัญที่สุดของประเทศและกลไกสำคัญในการเตรียมคนก็คือ การศึกษา เพราะการให้การศึกษาข้อมเป็นพื้นฐานของการพัฒนาศักยภาพ และการพัฒนาคนจะมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใดนั้นจะพิจารณาจากตัวบ่งชี้ที่สำคัญ คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นตัวแสดงให้เห็นถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวของผู้เรียน และเป็นเรื่องที่ได้รับ ความสนใจอย่างมากในวงการศึกษ เพราะการเรียนรู้ที่มีประสิทธิผลข้อมจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง การพัฒนาและความปรารถนาที่จะเรียนรู้ให้มากยิ่งขึ้นไปอีก ดังนั้นการศึกษองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจะเป็นแนวทางส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ความสามารถและศักยภาพที่มีอยู่ในตนเอง อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สถาบันราชภัฏราชนครินทร์ครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlation Research) ขององค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน และองค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 ที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันราชภัฏราชนครินทร์ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ นักศึกษาที่เรียนระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สถาบันราชภัฏราชนครินทร์ ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 รวมกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 230 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษาที่เรียนระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 ที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สถาบันราชภัฏราชนครินทร์ โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ Krejcie and Morgan (อ้างใน บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 39 - 40) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 144 คน และโดยที่การวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ กำหนดให้กลุ่มตัวอย่างมีขนาด 20 เท่าของจำนวนตัวแปรพยากรณ์ ผู้วิจัยจึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้จำนวน 180 คน จากนั้นสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ด้วยวิธีกำหนดสัดส่วนกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีขั้นตอนการสุ่มกลุ่มตัวอย่างดังนี้

ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม สุ่มนักศึกษาในระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันราชภัฏราชนครินทร์

2. กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยใช้เกณฑ์ตามตารางของ (Krejcie and Morgan) และข้อกำหนดในการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์
3. กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างในแต่ละโปรแกรมวิชา โดยการกำหนดสัดส่วน
4. สุ่มนักศึกษาในแต่ละโปรแกรมวิชาโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามโปรแกรมวิชา

โปรแกรมวิชา	จำนวนนักศึกษา (คน)	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1. เกษตรศาสตร์	25	20
2. วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม	35	27
3. วิทยาการคอมพิวเตอร์	128	100
4. ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	42	33
รวม	230	180

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 8 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพ และข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบเติมคำและแบบเลือกตอบ (Checklist) โดยถามเกี่ยวกับ เพศ คณะเน้นเฉลี่ย พื้นความรู้เดิม และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในครอบครัว เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยปรับปรุงมาจาก กัลยา อินทรสาร (2540 : 170-171) และสุกัญญา เข้มขิม (2541 : 96-97) มีจำนวน 9 ข้อ ซึ่งจะถามเกี่ยวกับพฤติกรรมที่บิดามารดา หรือผู้ปกครอง และญาติพี่น้องปฏิบัติต่อกันในชีวิตประจำวัน ได้แก่ การให้ความรัก ความผูกพัน การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การให้คำแนะนำ การให้กำลังใจกัน และมีความเข้าใจกัน

ตอนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับการสนับสนุนของผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยปรับปรุงมาจาก มาณี เกียรติกุลวัฒนา (2541 : 132-133) และศุภวรรณ พันธุ์ภักดี (2542 : 86-87) มีจำนวน 8 ข้อ ซึ่งจะถามเกี่ยวกับพฤติกรรมของบิดามารดา หรือผู้ปกครองที่ทำให้การสนับสนุนด้านการเรียนแก่นักศึกษา ได้แก่ การสนับสนุนค่าใช้จ่ายและอุปกรณ์ในการเรียน การให้คำแนะนำ การวางอนาคตเกี่ยวกับการเรียนและการให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม

ตอนที่ 4 สอบถามเกี่ยวกับนิสัยทางการเรียน เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยปรับปรุงมาจาก ศรีระพร จันทโนทก (2538 : 107-108) และสนทนา เขมวิรัตน์ (2542 : 98-99) มีจำนวน 11 ข้อ ซึ่งจะถามเกี่ยวกับพฤติกรรมที่นักศึกษาประพฤติปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอเกี่ยวกับการเรียน ได้แก่ การวางแผนในการเรียน การตั้งใจเรียน การจดคำบรรยาย การซักถาม การรู้จักใช้เวลาว่างในการเรียน และการทบทวนบทเรียน

ตอนที่ 5 สอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยปรับปรุงมาจาก รัชตะวัน อินทสะอาด (2541 : 185-189) และวสันต์ ธานินทร์ธรราร (2542 : 166-169) มีจำนวน 13 ข้อ ซึ่งจะถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการแสดงออกของอาจารย์เกี่ยวกับการสอน ได้แก่ วิธีสอน การจัดกิจกรรมการสอน การใช้สื่อการสอน การอธิบาย การถามคำถาม การมอบหมายงาน และการประเมินผล

ตอนที่ 6 สอบถามเกี่ยวกับการบริการนักศึกษา เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยปรับปรุงมาจากดวงกมล มลารัตน์ (2534 : 142-143) และมาณี เกียรติกุลวัฒนา (2541 : 134-135) มีจำนวน 11 ข้อ ซึ่งจะถามเกี่ยวกับการบริการต่าง ๆ ที่อำนวยความสะดวกต่อการเรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ เช่น อาคารสถานที่ บริการห้องสมุด บริการแนะแนว บริการด้านสารสนเทศ บริการทุนการศึกษา

ตอนที่ 7 สอบถามเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรม เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยปรับปรุงมาจากสุพัตรา วิจิตรโสภ (2532 : 80-81) และศุภวรรณ พันธุ์ภักดี (2542 : 92-93) มีจำนวน 11 ข้อ ซึ่งจะถามเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่นักศึกษาหรือสถาบันจัดขึ้น เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ตามหลักสูตรหรือเสริมหลักสูตร อันจะส่งผลต่อประสบการณ์การเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งโดยตรงและโดยอ้อม

ตอนที่ 8 สอบถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยปรับปรุงมาจาก มณฑาทิพย์ มณีโชติรัตน์ (2541 : 85-86) และไชนภา แก้วจันทรา (2542 : 157-159) มีจำนวน 12 ข้อ ซึ่งจะถามเกี่ยวกับลักษณะที่นักศึกษา และเพื่อนปฏิบัติต่อกันเกี่ยวกับการเรียน เช่น การคบเพื่อน การใช้เวลาว่าง การช่วยเหลือ และการแนะนำ

ลักษณะของแบบสอบถามในตอนที่ 2 ถึงตอนที่ 8 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ของ Likert (อ้างใน รวีวรรณ ชินะตระกูล, 2542 : 123-125) ดังนี้

5	หมายถึง	มีความคิดเห็นในการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความคิดเห็นในการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความคิดเห็นในการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความคิดเห็นในการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความคิดเห็นในการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารเพื่อใช้สำหรับงานวิจัยเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต

การแปลความหมายของคะแนน มีดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นในการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
 ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง มีความคิดเห็นในการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
 ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง มีความคิดเห็นในการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
 ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง มีความคิดเห็นในการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
 ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง มีความคิดเห็นในการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.2.2 การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างและการหาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียน

2. กำหนดประเด็นและจำนวนข้อของแบบสอบถาม
3. ดำเนินการปรับปรุงและสร้างแบบสอบถามตามตัวแปรที่ศึกษา
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและ

คำแนะนำในการปรับปรุงแบบสอบถาม

5. นำแบบสอบถามที่แก้ไขเสร็จแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน เพื่อทำการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการใช้วิธีหาค่า Index of Congruency (IOC) (ยูทรพงษ์ กัวยวรรณ. 2543 : 123) และเลือกข้อที่มีค่า $IOC \geq 0.5$ ส่วนข้อที่มีค่า $IOC < 0.5$ นำมาทำการปรับปรุง

$$\text{สูตร } IOC = \frac{\sum R}{N} \quad (3.1)$$

เมื่อ IOC แทน คำนวณความสอดคล้อง

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

N แทน จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วย

5.1 ผศ. นคร ทักษนประสิทธิ์ผล หัวหน้าสำนักวางแผนและพัฒนา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

สถาบันราชภัฏราชชนครินทร์

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้นำข้อมูลไปใช้

5.2 ดร. รวีวัตร สิริภูบาล

นักวิชาการศึกษา กองวิจัยทางการศึกษา

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

- 5.3 ดร. คมสร วงษ์รักษา ผู้ช่วยราชการสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา
- 5.4 อาจารย์พรพรรณ นินนาท คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถาบันราชภัฏราชชนครินทร์
- 5.5 อาจารย์สายฝน เสกขุนทด รองคณบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา สถาบันราชภัฏราชชนครินทร์

ผลการวิเคราะห์ค่า IOC พบว่า มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.8 – 1.0

6. ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

7. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาที่เรียนระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2544 ที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันราชภัฏรำไพพรรณี จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความเที่ยง (Reliability) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของ Cronbach (อ้างใน บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 96) ซึ่งมีสูตรดังนี้

$$\text{สูตร } \alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right] \quad (3.2)$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบสอบถาม

k แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม

$\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.2 แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม

แบบสอบถาม	ค่าความเที่ยง
1. ความสัมพันธ์ในครอบครัว	.89
2. การสนับสนุนของผู้ปกครอง	.80
3. นิสัยทางการเรียน	.87
4. พฤติกรรมการสอนของอาจารย์	.91
5. การบริการนักศึกษา	.90
6. การเข้าร่วมกิจกรรม	.87
7. ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน	.92

จากตารางที่ 3.2 แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม พบว่าแบบสอบถามตอนที่ 1 ความสัมพันธ์ในครอบครัว มีค่าความเที่ยง .89 ตอนที่ 2 การสนับสนุนของผู้ปกครอง มีค่าความเที่ยง .80 ตอนที่ 3 นิสัยทางการเรียน มีค่าความเที่ยง .87 ตอนที่ 4 พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ มีค่าความเที่ยง .91 ตอนที่ 5 การบริการนักศึกษา มีค่าความเที่ยง .90 ตอนที่ 6 การเข้าร่วมกิจกรรม มีค่าความเที่ยง .87 และตอนที่ 7 ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน มีค่าความเที่ยง .92 และพบว่า แบบสอบถามที่นำไปทดลองครั้งนี้มีค่าความเที่ยงอยู่ในระดับที่มีคุณภาพ สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างการวิจัยได้

8. จัดพิมพ์แบบสอบถามเพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อขออนุญาตอธิการบดีสถาบันราชภัฏราชนครินทร์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในสถาบันราชภัฏราชนครินทร์ ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้นักศึกษาตอบแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ 14 - 18 มกราคม 2545

2. นำแบบสอบถามที่ให้กลุ่มตัวอย่างตอบแล้วมาตรวจความถูกต้อง และความสมบูรณ์ แล้วนำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น เพื่อทราบลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ใช้สถิติการวิเคราะห์หาค่าความถี่ และค่าร้อยละ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows (Statistical Package for the Social Science)

2. นำข้อมูลในแบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่ามาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. การหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรขององค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านการเรียน การสอน และด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธีการหาค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation)

4. การหาตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนของนักศึกษาที่เรียนระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏราชชนครินทร์ และหาค่าสัมประสิทธิ์ในการพยากรณ์ โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression) และใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) เพื่อคัดเลือกตัวแปรที่ดีที่สุด

3.4.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าร้อยละ (บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 101)

$$\text{สูตร } p = \frac{f}{n} \times 100 \quad (3.3)$$

เมื่อ p แทน ค่าร้อยละ
 f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงเป็นค่าร้อยละ
 n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

2. ค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 102)

$$\text{สูตร } \bar{X} = \frac{\sum X}{n} \quad (3.4)$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับใช้ในวงวิชาการเท่านั้น ผู้ที่นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่หรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 103)

$$\text{สูตร} \quad \text{S.D.} = \sqrt{\frac{n\sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}} \quad (3.5)$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างยกกำลังสอง
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

4. การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541 : 314)

$$\text{สูตร} \quad r_{xy} = \frac{n\sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[n\sum X^2 - (\sum X)^2][n\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}} \quad (3.6)$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนชุด X
	$\sum Y$	แทน	ผลรวมของคะแนนชุด Y
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนน X แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum Y^2$	แทน	ผลรวมของคะแนน Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum XY$	แทน	ผลรวมของผลคูณระหว่าง X กับ Y
	n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (บุญชม ศรีสะอาด. 2541 : 158)

สูตร $R^2 = \beta_1 r_{y_1} + \beta_2 r_{y_2} + \dots + \beta_k r_{y_k}$ (3.7)

เมื่อ R^2 แทน กำลังสองของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ

$\beta_1, \beta_2, \dots, \beta_k$ แทน ค่านำหนักเบต้าหรือสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปของ
คะแนนมาตรฐานของตัวพยากรณ์ตัวที่ 1 ถึง k

$r_{y_1}, r_{y_2}, \dots, r_{y_k}$ แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวเกณฑ์กับ
ตัวพยากรณ์ตัวที่ 1 ถึง k

k แทน จำนวนตัวเกณฑ์ (ตัวแปรอิสระ)

6. การทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (บุญชม ศรีสะอาด. 2541 : 163)

สูตร $F = \frac{R^2 / k}{(1 - R^2) / (n - k - 1)}$; $df = k, n - k - 1$ (3.8)

เมื่อ F แทน ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตการแจกแจงแบบ F
เพื่อทราบความมีนัยสำคัญของ R

R แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ

n แทน จำนวนสมาชิกกลุ่มตัวอย่าง

k แทน จำนวนตัวพยากรณ์หรือตัวแปรอิสระ

7. การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (บุญชม ศรีสะอาด. 2541 : 143-154)

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$Y' = a + b_1 X_1 + b_2 X_2 + \dots + b_k X_k$ (3.9)

เมื่อ Y' แทน คะแนนพยากรณ์ของตัวเกณฑ์ (ตัวแปรตาม)

a แทน ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ

b_1, b_2, \dots, b_k แทน ค่านำหนักคะแนนหรือสัมประสิทธิ์การถดถอยของ
ตัวพยากรณ์ตัวที่ 1 ถึงตัวที่ k ตามลำดับ

X_1, X_2, \dots, X_k แทน คะแนนของตัวพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ตัวที่ 1 ถึงตัวที่ k

k แทน จำนวนตัวพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ)

หาค่า b จากสูตร

$$b_j = \beta_j \frac{S_Y}{S_j} \quad (3.10)$$

เมื่อ	b_j	แทน	ค่าน้ำหนักคะแนนหรือสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ตัวที่ j ที่ต้องการหาค่าน้ำหนักคะแนน
	β_j	แทน	ค่าน้ำหนักเบต้า ของตัวพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ตัวที่ j
	S_Y	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวเกณฑ์ (ตัวแปรตาม)
	S_j	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ตัวที่ j

หาค่า a จากสูตร

$$a = \bar{Y} - b_1 \bar{X}_1 - b_2 \bar{X}_2 - \dots - b_k \bar{X}_k \quad (3.11)$$

เมื่อ	a	แทน	ค่าคงที่สำหรับสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
	\bar{Y}	แทน	ค่าเฉลี่ยของตัวเกณฑ์ (ตัวแปรตาม) ตัวที่ 1 ถึง k
	$\bar{X}_1, \bar{X}_2, \dots, \bar{X}_k$	แทน	ค่าเฉลี่ยของตัวพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ตัวที่ 1 ถึง k
	b_1, b_2, \dots, b_k	แทน	ค่าน้ำหนักคะแนนของตัวพยากรณ์ตัวที่ 1 ถึง k ตามลำดับ
	k	แทน	จำนวนตัวพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ)

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z'_y = \beta_1 Z_1 + \beta_2 Z_2 + \dots + \beta_k Z_k \quad (3.12)$$

เมื่อ	Z'_y	แทน	คะแนนพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐานของตัวเกณฑ์ (ตัวแปรตาม)
	$\beta_1, \beta_2 \dots \beta_k$	แทน	ค่าน้ำหนักเบต้า หรือสัมประสิทธิ์การถดถอยของคะแนนมาตรฐานของตัวพยากรณ์ ตัวที่ 1 ถึงตัวที่ k
	$Z_1, Z_2 \dots Z_k$	แทน	คะแนนมาตรฐานของตัวพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ตัวที่ 1 ถึงตัวที่ k
	k	แทน	จำนวนตัวพยากรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หาค่าน้ำหนัก β จากสูตร

$$\text{สูตร } \beta = \frac{\sum Z_x Z_y}{\sum Z_x^2} = b \left[\frac{S_x}{S_y} \right] \quad (3.13)$$

หาค่า Z_x

$$\text{สูตร } Z_x = \frac{X - \bar{X}}{S_x} \quad (3.14)$$

และหาค่า Z_y

$$\text{สูตร } Z_y = \frac{Y - \bar{Y}}{S_y} \quad (3.15)$$

เมื่อ	β	แทน	ค่าน้ำหนักเบต้า
	Z_x	แทน	คะแนนมาตรฐานของตัวพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ)
	Z_y	แทน	คะแนนมาตรฐานของตัวเกณฑ์ (ตัวแปรตาม)
	S_x	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ)
	S_y	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวเกณฑ์ (ตัวแปรตาม)
	X	แทน	ค่าของตัวพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ)
	Y	แทน	ค่าของตัวเกณฑ์ (ตัวแปรตาม)

8. การทดสอบความมีนัยสำคัญของตัวแปรในสมการถดถอย (บุญชม ศรีสะอาด. 2541 : 167-168)

$$\text{สูตร } F = \frac{(R^2_{Y.12\dots k} - R^2_{Y.12\dots k}) / (1 - k)}{(1 - R^2_{Y.12\dots 1}) / (n - 1 - 1)} \quad (3.16)$$

เมื่อ F แทน ค่าสถิติใช้เปรียบกับค่าวิกฤตจากการแจกแจงแบบ F เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ

$R^2_{Y.12\dots k}$ แทน กำลังสองของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณสำหรับการถดถอยของ Y บนตัวแปร k ตัว

$R^2_{Y.12\dots 1}$ แทน กำลังสองของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณสำหรับการถดถอยของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

k แทน จำนวนของตัวพยากรณ์ที่มีจำนวนน้อยกว่า

I แทน จำนวนของตัวพยากรณ์ที่มีจำนวนมากกว่า

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏราชนครินทร์ ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานขององค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านการเรียนการสอน และด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏราชนครินทร์

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านการเรียนการสอน และด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏราชนครินทร์

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ องค์ประกอบที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏราชนครินทร์

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ของตัวแปรต่าง ๆ ดังนี้

\bar{X}	แทน ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
F	แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน F- distribution
r_{xy}	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
R	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์
SE_{est}	แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
SE_b	แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์การพยากรณ์
b	แทน ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คิดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

a	แทน ค่าคงที่ของสมการพหุนามในรูปคะแนนดิบ
Y	แทน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏราชชนครินทร์
X_1	แทน พื้นความรู้เดิม
X_2	แทน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
X_3	แทน ความสัมพันธ์ในครอบครัว
X_4	แทน การสนับสนุนของผู้ปกครอง
X_5	แทน นิสัยทางการเรียน
X_6	แทน พฤติกรรมการสอนของอาจารย์
X_7	แทน การบริการนักศึกษา
X_8	แทน การเข้าร่วมกิจกรรม
X_9	แทน ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน
Y'	แทน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z_1	แทน พื้นความรู้เดิมในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z_2	แทน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z_3	แทน ความสัมพันธ์ในครอบครัวในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z_4	แทน การสนับสนุนของผู้ปกครองในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z_5	แทน นิสัยทางการเรียนในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z_6	แทน พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z_7	แทน การบริการนักศึกษาในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z_8	แทน การเข้าร่วมกิจกรรมในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z_9	แทน ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z'_y	แทน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรูปคะแนนมาตรฐาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย
ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานขององค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านการเรียนการสอน และด้าน
สภาพแวดล้อมในสถานศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สถาบันราชภัฏราชชนครินทร์

ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 หลักสูตร
 วิทยาศาสตรบัณฑิต สถาบันราชภัฏราชชนครินทร์ จำแนกตามเพศและฐานะทางเศรษฐกิจของ
 ครอบครัว ดังตารางที่ 4.1 – 4.2 และผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนก
 ตามตัวแปรขององค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านการเรียนการสอนและด้านสภาพแวดล้อมใน
 สถานศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ดังตารางที่ 4.3 – 4.4

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนร้อยละของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	73	40.60
หญิง	107	59.40
รวม	180	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย จำนวน 73 คน คิดเป็น
 ร้อยละ 40.6 และเพศหญิง จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 59.4

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม
ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

รายได้/เดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	30	16.60
ระหว่าง 5,000 – 10,000 บาท	102	56.70
มากกว่า 10,000 บาท	48	26.70
รวม	180	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ปกครองของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีฐานะทางด้าน
 เศรษฐกิจของครอบครัว โดยมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 16.60
 มีรายได้ระหว่าง 5,000–10,000 บาท จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 56.70 และมีรายได้มากกว่า
 10,000 บาท จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 26.70

ตารางที่ 4.3 แสดงคะแนนเต็ม ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของตัวแปรพื้นฐานด้านความรู้เดิมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ตัวแปรที่ศึกษา	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.
พื้นฐานความรู้เดิม	4.00	2.38	0.33
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	4.00	2.66	0.41

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม ด้านพื้นฐานความรู้เดิมในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.38$) และด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.66$)

ตารางที่ 4.4 แสดงคะแนนเต็ม ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตามตัวแปรศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	การแปลความหมาย
ความสัมพันธ์ในครอบครัว	5.00	4.01	0.65	มาก
การสนับสนุนของผู้ปกครอง	5.00	4.00	0.55	มาก
นิสัยทางการเรียน	5.00	3.82	0.37	มาก
พฤติกรรมการสอนของอาจารย์	5.00	4.03	0.38	มาก
การบริการนักศึกษา	5.00	3.03	0.52	ปานกลาง
การเข้าร่วมกิจกรรม	5.00	3.29	0.62	ปานกลาง
ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน	5.00	3.64	0.55	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามด้านความสัมพันธ์ในครอบครัวในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.01$)

ด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองมีการสนับสนุนด้านการเรียนแก่นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.00$)

ด้านนิสัยทางการเรียน พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม มีนิสัยทางการเรียนในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.82$)

ด้านพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.03$)

ด้านการบริการนักศึกษา พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริการนักศึกษาในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.03$)

ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.29$) ต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม มีความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.64$)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านการเรียนการสอน และด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สถาบันราชภัฏราชนครินทร์

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สถาบันราชภัฏราชนครินทร์ กับตัวแปรที่ศึกษาขององค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านการเรียนการสอน และด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา ดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรที่ศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ตัวแปรที่ศึกษา	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	Y
X ₁	-	.09	.18	.17	.15	.06	.04	-.01	-.02	.61*
X ₂		-	.04	.07	-.01	-.05	.06	.05	.12	.02
X ₃			-	.45*	.14	.20*	-.04	.13	.18	.26*
X ₄				-	.27*	.36*	.03	.18	.21*	.43*
X ₅					-	.45*	.10	.22*	.14	.46*
X ₆						-	.06	.18	.08	.47*
X ₇							-	.34*	.05	.03
X ₈								-	.20*	.04
X ₉									-	.09
Y										-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สถาบันราชภัฏราชนครินทร์ (Y) กับพื้นความรู้เดิม (X₁) พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ (X₆) นิสัยทางการเรียน (X₅) การสนับสนุนของผู้ปกครอง (X₄) และความสัมพันธ์ในครอบครัว (X₃) มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r_{xy}) เท่ากับ .61, .47, .46, .43 และ .26 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณขององค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏราชชนครินทร์

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression) โดยใช้ตัวแปรทุกตัวร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏราชชนครินทร์ ดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression) ของตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ตัวแปรที่ศึกษา	b	β	SE _b	t
พื้นฐานรู้เดิม (X_1)	.65	.53	.05	11.03*
ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_2)	-.01	-.02	.03	-.44
ความสัมพันธ์ในครอบครัว (X_3)	-1.92×10^{-4}	.00	.03	-.00
การสนับสนุนของผู้ปกครอง (X_4)	.14	.19	.04	3.36*
นิสัยทางการเรียน (X_5)	.25	.23	.05	4.30*
พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ (X_6)	.29	.28	.05	5.12*
การบริการนักศึกษา (X_7)	-6.68×10^{-3}	-.01	.03	-.17
การเข้าร่วมกิจกรรม (X_8)	-.05	-.09	.03	-1.70
ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน (X_9)	-.02	-.03	.03	-.67
R	= .80			
R ²	= .64			
SE _{est}	= .25			
a	= -1.45			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.6 พบว่า พื้นฐานรู้เดิม (X_1) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_2) ความสัมพันธ์ในครอบครัว (X_3) การสนับสนุนของผู้ปกครอง (X_4) นิสัยทางการเรียน (X_5) พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ (X_6) การบริการนักศึกษา (X_7) การเข้าร่วมกิจกรรม (X_8) และความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน (X_9) ตัวแปรทุกตัวสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (Y) ได้ ร้อยละ 64

ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ได้แก่ พื้นความรู้เดิม ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ความสัมพันธ์ในครอบครัว การสนับสนุนของผู้ปกครอง นิสัยทางการเรียน พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ การบริการนักศึกษา การเข้าร่วมกิจกรรม และความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ ในรูปคะแนนดิบ (b) เท่ากับ .65, -.01, -1.92×10^{-4} , .14, .25, .29, -6.68×10^{-3} , -.05 และ -.02 ตามลำดับ และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ .53, -.02, -.00, .19, .23, .28, -.01, -.09 และ -.03 ตามลำดับ

ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวเกณฑ์ (Y) และตัวพยากรณ์ ($X_1, X_2, X_3, X_4, X_5, X_6, X_7, X_8, X_9$) มีค่าเท่ากับ .64 และค่าความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากการพยากรณ์เท่ากับ .25

สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร วิทยาศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏราชนครินทร์ ในรูปคะแนนดิบ มีดังนี้

$$Y' = -1.45 + .65 X_1^* - .01 X_2^* - (1.92 \times 10^{-4}) X_3^* + .14 X_4^* + .25 X_5^* + .29 X_6^* - (6.68 \times 10^{-3}) X_7^* - .05 X_8^* - .02 X_9^*$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากสมการถดถอยพหุคูณแสดงว่า ถ้านักศึกษามีคะแนนพื้นความรู้เดิมเพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่านักศึกษาจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น .65 หน่วย ถ้านักศึกษามีคะแนนฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวลดลง 1 หน่วย คาดว่านักศึกษาจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนลดลง .01 หน่วย ถ้านักศึกษามีคะแนนความสัมพันธ์ในครอบครัวลดลง 1 หน่วย คาดว่านักศึกษาจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนลดลง -1.92×10^{-4} หน่วย ถ้านักศึกษามีคะแนนการสนับสนุนของผู้ปกครองเพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่านักศึกษาจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น .14 หน่วย ถ้านักศึกษามีคะแนนนิสัยทางการเรียนเพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่านักศึกษาจะมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น .25 หน่วย ถ้านักศึกษามีคะแนนพฤติกรรมการสอนของอาจารย์เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่านักศึกษาจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น .29 หน่วย ถ้านักศึกษามีคะแนนการบริการนักศึกษาลดลง 1 หน่วย คาดว่านักศึกษาจะมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนลดลง -6.68×10^{-3} หน่วย ถ้านักศึกษามีคะแนนการเข้าร่วมกิจกรรมลดลง 1 หน่วย คาดว่านักศึกษาจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนลดลง .05 หน่วย และถ้านักศึกษามีคะแนนความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนลดลง 1 หน่วย คาดว่านักศึกษาจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนลดลง .02 หน่วย

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร
วิทยาศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏราชนครินทร์ ในรูปคะแนนมาตรฐาน มีดังนี้

$$Z'_y = .53 Z_1^* - .02 Z_2^* - .00 X_3 + .19 Z_4^* + .23 Z_5^* + .28 Z_6^* \\ - .01 Z_7^* - .09 Z_8^* - .03 Z_9^*$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากสมการถดถอยพหุคูณแสดงว่า ถ้านักศึกษามีคะแนนพื้นฐานความรู้เดิมเพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่านักศึกษาก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น .53 หน่วย ถ้านักศึกษามีคะแนน
ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวลดลง 1 หน่วย คาดว่านักศึกษาก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ลดลง .02 หน่วย ถ้านักศึกษามีคะแนนความสัมพันธ์ในครอบครัวเพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่านักศึกษา
ก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่เปลี่ยนแปลง ถ้านักศึกษามีคะแนนการสนับสนุนของผู้ปกครอง
เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่านักศึกษาก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น .19 หน่วย ถ้านักศึกษา
มีคะแนนนิสัยทางการเรียนเพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่านักศึกษาก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น
.23 หน่วย ถ้านักศึกษามีคะแนนพฤติกรรมการสอนของอาจารย์เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่านักศึกษาก็
จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น .27 หน่วย ถ้านักศึกษามีคะแนนการบริการนักศึกษาลดลง
1 หน่วย คาดว่านักศึกษาก็จะมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนลดลง .01 หน่วย ถ้านักศึกษามีคะแนน
การเข้าร่วมกิจกรรมลดลง 1 หน่วย คาดว่านักศึกษาก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนลดลง .09 หน่วย
และถ้านักศึกษามีคะแนนความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนลดลง 1 หน่วย คาดว่านักศึกษาก็จะมีคะแนน
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนลดลง .03 หน่วย

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression)
เพื่อคัดเลือกตัวแปรที่ดีที่สุด สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับ
ปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏราชนครินทร์ โดยพิจารณาเลือก
ตัวแปรที่มีอำนาจในการพยากรณ์สูงสุดเข้าในสมการพยากรณ์ และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย
พหุคูณของตัวแปรในสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
ดังตารางที่ 4.7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) ของตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ตัวแปรที่ศึกษา	b	β	SE _b	t
พื้นความรู้เดิม (X_1)	.65	.53	.05	11.34*
พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ (X_6)	.30	.27	.05	5.07*
นิสัยทางการเรียน (X_5)	.24	.21	.05	4.16*
การสนับสนุนของผู้ปกครอง (X_4)	.14	.18	.03	3.59*
R	= .79			
R ²	= .63			
SE _{est}	= .25			
a	= -1.52			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.7 พบว่า พื้นความรู้เดิม (X_1) พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ (X_6) นิสัยทางการเรียน (X_5) และการสนับสนุนของผู้ปกครอง (X_4) สามารถร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (Y) ได้ และสามารถอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาได้ร้อยละ 63 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนดิบ (b) เท่ากับ .65, .30, .24 และ .14 ตามลำดับ และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ .53, .27, .21 และ .18 ตามลำดับ

ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวเกณฑ์ (Y) และตัวพยากรณ์ (X_1, X_6, X_5, X_4) มีค่าเท่ากับ .79 และค่าความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากการพยากรณ์เท่ากับ .25

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร
วิทยาศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏราชนครินทร์ ในรูปคะแนนดิบ มีดังนี้

$$Y' = -1.52 + .65 X_1 + .30 X_6 + .24 X_5 + .14 X_4$$

จากสมการถดถอยพหุคูณแสดงว่า ถ้านักศึกษามีคะแนนพื้นฐานความรู้เดิมเพิ่มขึ้น 1 หน่วย
คาดว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น .65 หน่วย ถ้านักศึกษามีคะแนนพฤติกรรม
การสอนของอาจารย์เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น .30 หน่วย
ถ้านักศึกษามีคะแนนนิสัยทางการเรียนเพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่านักศึกษามีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนเพิ่มขึ้น .24 หน่วย และถ้านักศึกษามีคะแนนการสนับสนุนของผู้ปกครองเพิ่มขึ้น 1 หน่วย
คาดว่านักศึกษามีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น .14 หน่วย

สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร
วิทยาศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏราชนครินทร์ ในรูปคะแนนมาตรฐาน มีดังนี้

$$Z'_y = .53 Z_1 + .27 Z_6 + .21 Z_5 + .18 Z_4$$

จากสมการถดถอยพหุคูณแสดงว่า ถ้านักศึกษามีคะแนนพื้นฐานความรู้เดิมเพิ่มขึ้น 1 หน่วย
คาดว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น .53 หน่วย ถ้านักศึกษามีคะแนนพฤติกรรม
การสอนของอาจารย์เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น
.27 หน่วย ถ้านักศึกษามีคะแนนนิสัยทางการเรียนเพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่านักศึกษามีคะแนน
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น .21 หน่วย และถ้านักศึกษามีคะแนนการสนับสนุนของผู้ปกครอง
เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่านักศึกษามีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น .18 หน่วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏราชนครินทร์” ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะตามลำดับดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านการเรียน การสอน และด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏราชนครินทร์
2. เพื่อศึกษาองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านการเรียนการสอน และด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏราชนครินทร์
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏราชนครินทร์

5.1.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้คือ นักศึกษาที่เรียนระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏราชนครินทร์ ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 รวมกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 230 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ด้วยวิธีกำหนดสัดส่วนกลุ่มตัวอย่าง จากนักศึกษาที่ศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต ชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 สถาบันราชภัฏราชนครินทร์ โดยใช้เกณฑ์การกำหนดคกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ Krejcie and Morgan (อ้างใน บุญชม ศรีสะอาด, 2543 : 39 - 40) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 144 คน และโดยที่การวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ กำหนดให้กลุ่มตัวอย่างมีขนาด 20 เท่าของจำนวนตัวแปรพยากรณ์ ผู้วิจัยจึงกำหนดคกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยค้างนี้จำนวน 180 คน

5.1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม โดยมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ของ Likert แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 8 ตอน โดยมีค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความสัมพันธ์ในครอบครัว มีค่าความเที่ยง .89

ตอนที่ 3 การสนับสนุนของผู้ปกครอง มีค่าความเที่ยง .80

ตอนที่ 4 นิสัยทางการเรียน มีค่าความเที่ยง .87

ตอนที่ 5 พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ มีค่าความเที่ยง .91

ตอนที่ 6 การบริการของสถานศึกษา มีค่าความเที่ยง .90

ตอนที่ 7 การเข้าร่วมกิจกรรม มีค่าความเที่ยง .87

ตอนที่ 8 ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน มีค่าความเที่ยง .92

5.1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อขออนุญาตอธิการบดีสถาบันราชภัฏราชนครินทร์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในสถาบันราชภัฏราชนครินทร์ ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้นักศึกษาตอบแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ 14 - 18 มกราคม 2545

2. นำแบบสอบถามที่ให้กลุ่มตัวอย่างตอบแล้วมาตรวจความถูกต้อง และความสมบูรณ์ แล้วนำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

5.1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น เพื่อทราบลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ใช้สถิติการวิเคราะห์หาค่าความถี่ และค่าร้อยละ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows (Statistical Package for the Social Science)

2. นำข้อมูลในแบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่ามาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. การหาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน และองค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธีการหาค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation) ถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. การหาตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนของนักศึกษาที่เรียนระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏราชนครินทร์ และหาค่าสัมประสิทธิ์ในการพยากรณ์โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression) และใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) เพื่อคัดเลือกตัวแปรที่ดีที่สุด

5.1.6 ผลการวิจัย

1. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรขององค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านการเรียนการสอน และด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏราชนครินทร์ ผลการศึกษพบว่า พื้นความรู้เดิม พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ นิสัยทางการเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครอง และความสัมพันธ์ในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .61, .47, .46, .43 และ .26 ตามลำดับจากมากไปน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การศึกษาตัวแปรขององค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านการเรียนการสอนและด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏราชนครินทร์ ผลการศึกษ โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน เพื่อคัดเลือกตัวแปรที่ดีที่สุด พบว่า พื้นความรู้เดิม พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ นิสัยทางการเรียน และการสนับสนุนของผู้ปกครอง สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีได้ร้อยละ 63 โดยเรียงลำดับจากตัวพยากรณ์ที่ส่งผลมากไปน้อย

3. ในการสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏราชนครินทร์ โดยนำค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการ เรียงตามลำดับจากตัวพยากรณ์ที่ส่งผลมากไปน้อยดังนี้
สมการที่ใช้พยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏราชนครินทร์ในรูปคะแนนดิบ คือ

$$Y' = -1.52 + .65 X_1 + .30 X_6 + .24 X_5 + .14 X_4$$

สมการที่ใช้ในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏราชนครินทร์ในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z_y = .53 Z_1 + .27 Z_6 + .21 Z_5 + .18 Z_4$$

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏราชนครินทร์ โดยผู้วิจัยจะขออภิปรายผลการวิจัยในวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และอภิปรายผลการวิจัยในวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 และ 3 รวมกัน ดังนี้

5.2.1 การอภิปรายผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรขององค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านการเรียนการสอนและด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาผลการวิเคราะห์พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ได้แก่ พื้นความรู้เดิม พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ นิัยทางการเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครอง และความสัมพันธ์ในครอบครัว โดยเรียงตามลำดับจากมากไปน้อย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 มีรายละเอียดดังนี้

1. พื้นความรู้เดิมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุมา สุทธิวาทนฤพุดิ (2522 : 57) ที่พบว่า พื้นความรู้เดิมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาทุกคณะวิชา สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประเสริฐ เตชะนาราเกียรติ (2532 : 72-73) ที่พบว่า พื้นความรู้เดิมมีความสัมพันธ์และเป็นตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี สอดคล้องกับงานวิจัยของจันทิมา ขนากกลาง (2542 : 81) ที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคะแนนเฉลี่ยก่อนเข้ามาศึกษาในสถาบันราชภัฏ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Brigg and Phillip (อ้างใน วสันต์ ธานีธรรมราชาร, 2542 : 52) ที่พบว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ความรู้เดิมของนักเรียน จากงานวิจัยดังกล่าว พอจะสรุปได้ว่า พื้นความรู้เดิมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี เพราะการเรียนในระดับอุดมศึกษาจะเน้นการศึกษาทางด้านวิชาชีพเฉพาะทางที่นักศึกษาเลือกเรียน ถ้าหากนักศึกษามีพื้นความรู้หรือมีประสบการณ์ในเนื้อหาทางการเรียนมาก่อน ก็จะทำให้นักศึกษาสามารถที่จะเรียนเนื้อหาใหม่ได้อย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว ดังนั้นพื้นความรู้เดิมจึงเป็นตัวแปรสำคัญที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. พฤติกรรมการสอนของอาจารย์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทวี บุญช่วย (2534 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า พฤติกรรมการสอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วินัย สายสุด (2538 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ กลยา อินทรสาร (2540 : 129) ที่พบว่า พฤติกรรมการสอนของอาจารย์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ

Farly (อ้างใน สิริวรรณ พรหมโชติ. 2542 : 31) ที่พบว่า พฤติกรรมการสอนของอาจารย์เป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน คือ การจัดชั้นเรียน การอธิบาย การบรรยาย วิธีสอนการอภิปราย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Chaney (อ้างใน กัลยา อินทรสาร. 2540 :102) ที่พบว่า พฤติกรรมการสอนของอาจารย์มีความสัมพันธ์และส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจากงานวิจัยดังกล่าว พอจะสรุปได้ว่า พฤติกรรมการสอนของอาจารย์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี เพราะการสอนเป็นหน้าที่หลักของอาจารย์ผู้สอน อาจารย์คือผู้ที่ก่อให้เกิดความรู้และพัฒนาการโดยรอบด้านในตัวนักศึกษา ดังนั้น ถ้าอาจารย์ผู้สอนจัดการเรียนการสอนที่ดีสอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของผู้เรียนก็จะทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

3. นิสัยทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของดวงกมล มลารัตน์ (2534 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือ การเตรียมตัวก่อนสอบและการวางแผนในการเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของศรีระพร จันทโนทก (2538 : 84) ที่พบว่า นิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สนทยา เขมวิรัตน์ (2542 : 82) ที่พบว่า นิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Cowell and Entwistle (1971 : 85) ที่พบว่า นิสัยทางการเรียนเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากงานวิจัยดังกล่าว พอจะสรุปได้ว่า นิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี เพราะการเรียนในระดับอุดมศึกษานักศึกษาจะต้องพยายามศึกษาค้นคว้า หาความรู้ด้วยตนเอง รู้จักซักถาม จดจำ และปฏิบัติจริงเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่เรียน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ถ้านักศึกษาปฏิบัติจนเป็นนิสัยที่ดี ก็จะช่วยให้การศึกษาล่าเรียนเป็นไปตามระบบการศึกษา และสามารถสำเร็จการศึกษาออกไปประกอบอาชีพโดยใช้ความรู้ให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและประเทศชาติ

4. การสนับสนุนของผู้ปกครองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประเสริฐ เตชะนาราเกียรติ (2532 : 72-73) ที่พบว่า การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครองส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของจันทนี กัญจนะโรจน์ (2530 : 55-57) ที่พบว่า การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง การให้การสนับสนุน การเสริมแรงและการเอาใจใส่ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองต่อการทำบ้านมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คณิตศาสตร์ของนักเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ William and Robert (อ้างใน วิฑิตพร ศรีวงศิตานนท์. 2536 : 73) ที่พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีบิดามารดาที่

เอาใจใส่ในเรื่องการเรียนของบุตร ให้คำชม ขอมรับ แสดงความสนใจและเข้าใจบุตร มีความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว จากงานวิจัยดังกล่าว พอจะสรุปได้ว่าการสนับสนุนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี เพราะผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญต่อนักศึกษานอกเหนือจากการอบรมเลี้ยงดู คือ การให้การสนับสนุนค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการเรียน การให้คำแนะนำ การให้กำลังใจและการวางอนาคตเกี่ยวกับการเรียน ดังนั้น การสนับสนุนของผู้ปกครองที่มีต่อนักศึกษาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญและมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

5. ความสัมพันธ์ในครอบครัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จรินาฏ สุทธานุกุล (2533 : 29) ที่พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง บิดามารดาจะให้ความรัก ความใกล้ชิด ดูแลเอาใจใส่เกี่ยวกับสุขภาพ แนะนำการเรียนแก่บุตรมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Morrow and Wilson (1961 : 508-514) ที่พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีบิดามารดาที่ให้คำชมเชยและขอมรับ แสดงความสนใจ และเข้าใจนักเรียน ทำให้มีความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว ส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำจะมีบิดาที่เข้มงวดควบคุมมากเกินไป หรือมีการคาดหวังกับนักเรียนในเรื่องความสำเร็จสูงหรือต่ำเกินไป จากงานวิจัยดังกล่าวพอจะสรุปได้ว่า ความสัมพันธ์ในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี เพราะครอบครัวเป็นสถาบันแรกที่นักศึกษจะต้องอยู่ใกล้ชิดมากที่สุด การที่นักศึกษาสามารถเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ จากครอบครัวและการที่สมาชิกในครอบครัวให้ความรัก ความอบอุ่น ความหวังใจ ความเข้าใจ และการช่วยเหลือในยามที่ต้องการ ย่อมทำให้นักศึกษามีสุขภาพจิตที่ดีและการไม่มีปัญหาทางบ้านจะทำให้นักศึกษาสามารถเรียนอย่างเต็มที่

5.2.2 การอภิปรายผลการวิเคราะห์ตัวแปรขององค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านการเรียนการสอน และด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผลการวิเคราะห์ พบว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ได้แก่ พื้นความรู้เดิม พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ นิสัยทางการเรียน และการสนับสนุนของผู้ปกครอง เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย โดยตัวแปรทั้ง 4 สามารถร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 63 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 มีรายละเอียดดังนี้

ไม่ว่าการฉีกๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. **พื้นฐานความรู้เดิม** เป็นตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประเสริฐ เตชะนาราเกียรติ (2532 : 72-73) ที่พบว่า พื้นความรู้เดิมเป็นตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ที่ดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศักดิ์ชัย คีรีศรี (2535 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเดิม สอดคล้องกับงานวิจัยของ Peterson (1989 : 442-A) ที่พบว่า ตัวแปรที่เป็นตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี คือ พื้นความรู้เดิม สอดคล้องกับงานวิจัยของ Gudzilla and Others (อ้างใน สายสวาท สากรัด. 2534 : 17) ที่พบว่า เกรดเฉลี่ยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สามารถพยากรณ์ความสำเร็จในการเรียนชั้นมหาวิทยาลัยได้ดี และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Tinto (1997 : 100) ที่กล่าวว่า ผลการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาจะเป็นตัวบ่งชี้ถึงความสามารถหรือสมรรถนะในการศึกษาของบุคคลได้อย่างหนึ่ง และผลการศึกษาระดับชั้นมัศึกษามีแนวโน้มที่จะเป็นตัวพยากรณ์ที่ดีของผลสำเร็จในการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

จากผลการวิจัยและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ พบว่า พื้นความรู้เดิมเป็นตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ พื้นความรู้เดิมเป็นสิ่งที่สำคัญต่อการเรียน กล่าวคือ ถ้านักศึกษามีพื้นฐานความรู้ที่ดีเพราะเคยศึกษาเนื้อหาในการเรียนมาก่อน จะทำให้การเรียนรู้ในเรื่องต่อไปเป็นไปด้วยความง่ายดาย ในทางกลับกัน ถ้านักศึกษาไม่เคยมีความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาทางการเรียนมาก่อนจะทำให้การเรียนรู้ในเรื่องนั้น ๆ เป็นไปด้วยความยากลำบาก ซึ่งสอดคล้องกับ Bloom (1976 : 32) ที่กล่าวว่า ความรู้พื้นฐานเดิมเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนของนักเรียนมากที่สุดตัวหนึ่ง โดยมีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผลการเรียน ซึ่งกล่าวว่าวิชาที่เรียนในโรงเรียนโดยทั่วไปแล้ว มักจะมีการจัดลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายากต่อเนื่องกัน (Sequential) คือ อยู่ในลักษณะที่เนื้อหาใหม่จะต้องอาศัยเนื้อหาที่เรียนมาแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เนื้อหาระดับหนึ่ง ๆ จะตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ว่า นักเรียนได้มีการเรียนในบางสิ่งบางอย่างซึ่งจำเป็นมาก่อนแล้วจึงเรียนเนื้อหาใหม่ได้ นอกจากนี้โดยทฤษฎีกล่าวว่าด้านนักเรียนขาดความรู้พื้นฐานเดิมที่จำเป็นในการเรียนเรื่องใหม่ จะไม่สามารถเรียนเรื่องใหม่ให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายได้ ดังนั้นพื้นฐานความรู้เดิมจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนการสอน สอดคล้องกับ บุญชม ศรีสะอาด (2524 : 29) ที่กล่าวว่า ความรู้พื้นฐานเดิมมีความจำเป็นต่อการเรียนในเรื่องนั้น ๆ การมีพื้นฐานความรู้เดิมอยู่มากจะเป็นรากฐานสำคัญในการช่วยให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้ในเนื้อหานั้นมากขึ้น และสอดคล้องกับ กัลยา อินทสาร (2540 : 99) ที่กล่าวว่า นักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมอยู่ในระดับสูงย่อมจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีตามไปด้วย ดังนั้น การเรียนในระดับปริญญาตรี ถ้านักศึกษามีความรู้ ความสามารถ และทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียนใหม่ในระดับหนึ่ง ก็จะช่วยให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ได้มากขึ้น รวดเร็วขึ้น และมีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

2. พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ เป็นตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วินัย สายสุค (2538 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยภาพรวมคือ การมอบหมายงาน การถามคำถาม การจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนด้านวิชาการ สอดคล้องกับงานวิจัยของกัลยา อินทรสาร (2540 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Ethebert (อ้างใน วสันต์ ธานีทรธราธาร. 2542 : 77) ที่พบว่า พฤติกรรมการสอนของอาจารย์เป็นตัวแปรหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Erickson (อ้างใน กาญจนา สุวรรณนุรักษ์. 2542 : 57) ที่พบว่า พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด คือ การจัดการห้องเรียน การเน้นที่การนำเสนอของครู และการใช้คำถามของครู

จากผลการวิจัยและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ พบว่า พฤติกรรมการสอนของอาจารย์เป็นตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า การสอนเป็นงานหลักของครู ซึ่งปัจจุบันถือว่าครูเป็นวิชาชีพชั้นสูง ที่บุคคลในวิชาชีพนี้ต้องได้รับการศึกษาอบรมมาโดยเฉพาะ เพื่อให้มีความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติหน้าที่ สามารถเลือกวิธีปฏิบัติงานที่เหมาะสม เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความรู้ ทักษะ และเจตคติดังที่ระบุไว้ในจุดประสงค์การสอน การที่ครูสามารถปฏิบัติงานการสอนได้ดี ขึ้นอยู่กับความสามารถในการผสมผสานศาสตร์ว่าด้วยการสอน ซึ่งสอดคล้องกับ ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2524 : 61) ที่กล่าวว่า การสอนเป็นกระบวนการที่ผู้สอนจัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นกระบวนการที่สัมพันธ์กับวิธีสอน ทักษะการสอน บรรยากาศในการสอน ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอนและความสามารถในการสอนของอาจารย์ เป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งที่จะมีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน สอดคล้องกับ สุรีย์พร ใหญ่สง่า (2540 : 25) ที่กล่าวว่า ครูเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่จะทำให้การเรียนการสอนบรรลุตามเป้าหมาย หากครูมีความรู้ความสามารถหรือมีคุณภาพแล้วย่อมส่งผลต่อความสามารถและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนและสอดคล้องกับ Kight and Handson (อ้างใน กาญจนา สุวรรณนุรักษ์. 2542 : 57) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนที่ดีนั้น นอกจากอาจารย์จะมีวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ดี มีอุปกรณ์การสอนครบถ้วน อาจารย์ยังต้องคำนึงถึงความต้องการของนักศึกษาด้วย ซึ่งจะทำให้อาจารย์สามารถเลือกวิธีการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน และช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพ ดังนั้น อาจารย์ผู้สอนจะต้องมีพฤติกรรมการสอนที่สามารถกระตุ้นความสนใจของนักศึกษา จัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับความถนัดและความต้องการของนักศึกษา ก็จะทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปในทิศทางที่ดีขึ้น สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข

3. นิสัยทางการเรียนเป็นตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีระพร จันทโนทก (2538 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ตัวแปรนิสัยทางการเรียนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ด้านทบทวนบทเรียน ด้านการทำการบ้าน และด้านการวางแผนในการเรียน สามารถร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ มณฑาทิพย์ มณีโชติรัตน์ (2542 : 63) ที่พบว่า นิสัยทางการเรียนเป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรของนักศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริวรรณ พรหมโชติ (2542 : 91) ที่พบว่า พฤติกรรมการเรียนเป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Maddox (1963 : 6) ที่พบว่า นิสัยทางการเรียนและวิธีการเรียนจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนแต่ละคนแตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Diener (1970 : 397) ที่พบว่า นิสัยทางการเรียนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

จากผลการวิจัยและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ พบว่า นิสัยทางการเรียนเป็นตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า การเรียนในระดับสูงนักศึกษาจะต้องศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากการปฏิบัติจริง และนักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียน คือ มีการวางแผนในการเรียน ตั้งใจเรียน ชักถามอาจารย์เมื่อมีข้อสงสัย รู้จักใช้เวลาว่างในการเรียน และหมั่นทบทวนบทเรียน ก็จะสามารถทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปในทิศทางที่ดีได้ ซึ่งสอดคล้องกับ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530 : 22) ที่กล่าวว่า การเรียนระดับอุดมศึกษานั้นเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาพยายามศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง รู้จักใช้ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการสังเกต การซักถาม การจดจำ การสำรวจ การปฏิบัติจริง และจากการอ่าน การเรียนในระดับนี้นักศึกษาจะต้องขวนขวายฝึกฝนตนเอง สร้างวินัยในตนเอง เพราะไม่มีอาจารย์คอยดูแล สอดคล้องกับ ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2538 : 1) ที่กล่าวว่า พฤติกรรมการเรียนที่แสดงออกถึงความพึงพอใจและมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ให้บรรลุผลสำเร็จ ซึ่งจะประกอบด้วยความตั้งใจ ความเอาใจใส่ในการเรียน การจัดระบบการเรียน ความมุ่งมั่นที่จะแสวงหาความรู้และพัฒนาการเรียนให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ขยันอดทน รับผิดชอบ และมีความภูมิใจในผลการเรียนของตนเองย่อมจะไม่มีปัญหาและอุปสรรคใด ๆ มากนักต่อการเรียน และสอดคล้องกับสิริวรรณ พรหมโชติ (2542 : 32) ที่กล่าวว่า การเรียนเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์นั้นผู้เรียนจะต้องมีพฤติกรรมดังนี้ คือ หมั่นทบทวนความรู้ ฝึกทำแบบฝึกหัดบ่อย ๆ สรุปเหตุผลในการใช้คิดคำนวณหรือพิสูจน์ ขณะเรียนต้องตั้งใจฟังคำอธิบายของครู หมั่นซักถามข้อสงสัยหรือข้อข้องใจจากครูผู้สอนเมื่อไม่เข้าใจ ทำแบบฝึกหัดและเรียนด้วยความเข้าใจมากกว่าความจำ ดังนั้น ถ้านักศึกษามีความพยายามตั้งใจเรียน แบ่งเวลาให้กับการทบทวนความรู้ หมั่นซักถามข้อสงสัยจากอาจารย์และทำแบบฝึกหัดด้วยความเข้าใจมากกว่าความจำ ก็จะช่วยทำให้การเรียนของนักศึกษาประสบความสำเร็จมากขึ้น

4. การสนับสนุนของผู้ปกครองเป็นตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับปริญญาตรี ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาญชัย สุกใส (2533 : 49) ที่พบว่า ผู้ปกครองที่ให้การอบรมส่งเสริมและการสนใจในการเรียนของนักเรียนจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ คัดนางค์ มณีศรี และสมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2541 : 70) ที่พบว่า การสนับสนุนทางจิตใจและการกระตุ้นพัฒนาการทางปัญญา มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กล่าวคือ ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้นหากได้รับการสนับสนุนให้กำลังใจจากพ่อแม่ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Lockheede and Other (อ้างใน ศักดิ์ชัย ศิริศรี. 2535 : 56) ที่พบว่า ตัวแปรที่พยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Shore and Leiman (1960 : 391) ที่พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีบิดามารดาที่เอาใจใส่ในเรื่องการเรียนของบุตรมากกว่าบิดามารดาของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และส่วนใหญ่ผู้ปกครองของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จะไม่ให้ความสนใจในเรื่องการเรียนและการวางแผนการเรียนของนักศึกษาในความปกครอง

จากผลการวิจัยและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ พบว่า การสนับสนุนของผู้ปกครองเป็นตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะการสนับสนุนของผู้ปกครองมีส่วนสำคัญต่อการศึกษา ถ้าครอบครัวมีการสนับสนุนและจัดสิ่งแวดล้อมที่ดี ก็จะทำให้การศึกษาดีทั้งในด้านของคุณภาพและปริมาณ ดังนั้นการศึกษจะเป็นผลเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับแรงเสริมที่ครอบครัวให้แก่นักศึกษา ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เกิดความสำเร็จในการเรียน สอดคล้องกับ ประหยัด เกื่อนศิริ (2536 : 28) ที่กล่าวว่า สภาพครอบครัวมีอิทธิพลต่อการเรียนของนิสิตเพราะครอบครัวมีความสำคัญ เป็นศูนย์กลางพัฒนานิสิตทั้งทางร่างกาย สมอง สติปัญญา และจิตใจ หากครอบครัวให้ความอบอุ่น อบรมเลี้ยงดูอย่างถูกต้องให้การยอมรับ ยกย่อง ชมเชย การแสดงความสนใจ เข้าใจ เอาใจใส่อย่างดีพร้อมรวมทั้งการสนับสนุนและช่วยเหลือทุกด้านจะทำให้ นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี สอดคล้องกับ สิริพร ดาวัน (2540 : 96) กล่าวว่า ถ้านักเรียนอยู่ในครอบครัวที่บิดามารดาให้การดูแลเอาใจใส่พร้อมที่จะสนับสนุนด้านการเรียน นักเรียนก็จะเกิดความอบอุ่นใจและเห็นความสำคัญของการเรียน แต่ถ้านักเรียนอยู่ในครอบครัวที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองปล่อยปละละเลยไม่สนใจ ทำให้นักเรียนรู้สึกว่าเหว่ ขาดความมานะพยายามในการเรียน ดังนั้นการสนับสนุนของผู้ปกครอง จึงมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการเรียนของนักศึกษา เพราะถ้าหากผู้ปกครองให้การสนับสนุนนักศึกษาในด้านค่าใช้จ่ายและอุปกรณ์ในการเรียน การให้คำแนะนำ การให้กำลังใจ และให้การสนับสนุนทางการเรียนของนักศึกษาอย่างเต็มที่ ก็จะเป็นแรงเสริมที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความพยายามและมุ่งมั่นที่จะเรียนอย่างเต็มที่

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการวิจัย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏราชชนครินทร์ พบว่า พื้นความรู้เดิม พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ นิสัยทางการเรียน และการสนับสนุนของผู้ปกครองสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ตัวแปรที่สำคัญที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี มากที่สุดคือ พื้นความรู้เดิม ดังนั้น สถาบันราชภัฏราชชนครินทร์ควรให้ความสำคัญในการพิจารณาคะแนนเฉลี่ยสะสมของผู้สมัครเข้าศึกษาต่อในสถาบันราชภัฏ และถ้าพิจารณาคัดเลือกนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ในระดับต่ำเข้าศึกษาต่อ สถาบันราชภัฏควรจะมีการปรับพื้นความรู้ของนักศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่เรียน การใช้ห้องสมุด การเข้าใช้ห้องปฏิบัติการ และการฝึกปฏิบัติความรู้ที่เป็นพื้นฐานในการเรียนระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต และในด้านของอาจารย์ผู้สอนควรที่จะสร้างความรู้พื้นฐานเดิมให้เพียงพอแก่นักศึกษาก่อนที่จะเริ่มเรียนเนื้อหาใหม่ โดยก่อนสอนอาจารย์ควรจะใช้แบบประเมินหรือการซักถามเพื่อตรวจสอบพื้นความรู้เดิมของผู้เรียนว่าอยู่ในระดับใด แล้วทำการสอนเรื่องให้ผู้เรียนนั้นขาดความรู้อยู่ เพื่อที่จะให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. ตัวแปรที่สำคัญลำดับสองที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คือ พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ ดังนั้น อาจารย์ผู้สอนควรมีการปรับปรุงพัฒนาพฤติกรรมการสอนให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นในด้านวิธีการสอน การจัดการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน การอธิบาย การถามคำถาม การมอบหมายงาน และการประเมินผล ซึ่งจะเป็นการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ให้สูงขึ้นด้วย

3. ตัวแปรที่สำคัญลำดับสามที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คือ นิสัยทางการเรียน ดังนั้น นักศึกษาควรให้ความสำคัญและรับผิดชอบในการเรียนให้มากยิ่งขึ้น ในด้านการวางแผนในการเรียน การตั้งใจเรียน การซักถาม การรู้จักใช้เวลาว่างในการเรียน และการทบทวนบทเรียน ซึ่งจะเป็นการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ให้สูงขึ้นด้วย

4. ตัวแปรที่สำคัญลำดับสี่ที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คือ การสนับสนุนของผู้ปกครอง ดังนั้น ผู้ปกครองควรให้ความสนใจเกี่ยวกับการเรียนของนักศึกษา คอยสอบถามปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียนแล้วประสานงานกับอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อเป็นการแก้ไขหรือปรับปรุงการเรียนของนักศึกษาให้ดียิ่งขึ้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

1. ควรศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ที่สามารถอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น ความถนัดทางการเรียน เจตคติต่อการเรียน บุคลิกภาพ คุณภาพการสอน และบรรยากาศในชั้นเรียน
2. ควรศึกษาวิธีการเรียนที่ทำให้นักศึกษาประสบความสำเร็จ โดยศึกษาด้วยวิธีการสังเกต สัมภาษณ์ เกี่ยวกับวิธีการเรียนจากนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เพื่อเป็นแบบอย่างในการเรียน
3. ควรศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ
4. ควรศึกษาคุณภาพของอาจารย์ผู้สอนในสถาบันราชภัฏราชชนครินทร์ โดยศึกษาเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมผลการเรียนของนักศึกษา ตลอดจนเพิ่มสะสมงานของนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอนเพื่อศึกษาการปฏิบัติหน้าที่ในด้านความสามารถในการสอน
5. ควรทำวิจัยเพื่อหารูปแบบการเรียนของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี เพื่อนำผลการวิจัยมาพัฒนาความรู้ความสามารถทางการเรียนของนักศึกษา โดยเฉพาะนักศึกษาที่มีปัญหาทางการเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. 2528. จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศรีเดชา.
- กรกช ศิริ. 2536. “การศึกษาปัญหาและความต้องการของนิสิตเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนิตินิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.” ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ก่อ สวัสดิ์พานิช. 2535. มองการศึกษา : เส้นทางที่เท่าเทียมของคนไทย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กัลยา อินทรสาร. 2540. “องค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- กาญจนา คุณารักษ์. 2534. รายงานการวิจัยเรื่อง การประเมินผลการดำเนินงานการศึกษา จังหวัดราชบุรี. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติและมหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กาญจนา สุวรรณรักษ์. 2542. “ปัจจัยที่จำแนกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดราชบุรี.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- กิติมา ปรีดีดิลก. 2532. การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : อักษรพาณิชย์.
- กุหลาบ รัตนสังขธรรม และคณะ. 2541. รายงานการวิจัยเรื่อง สัมพันธภาพในครอบครัวกับปัญหา ยาเสพติดและพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนระดับอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก.” กรุงเทพฯ : สำนักงานนโยบายและแผนอุดมศึกษา.
- ไชนภา แก้วจันทร์. 2542. “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการใช้ชีวิตของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี กรุงเทพฯ.” ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- คักนางค์ มณีศรี และสมหวัง พิธิยานุวัฒน์. 2541. “อิทธิพลของพ่อแม่ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทัศนคติทางการศึกษา และอัตมโนทัศน์ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยวิทยาการวิจัย. 11(2) : 70.
- ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- จรินภา สุทธานุกุล. 2533. “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านภูมิหลังทางครอบครัวและด้านตัวนักเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบทสนทนา.” ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิชญ์โลก.
- จรรุญ หลั่งน้ำสังข์. 2526. “องค์ประกอบบางประการที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีพครูในระดับปริญญาตรี (ครุศาสตร์มหาบัณฑิต) ของครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการในวิทยาลัยครูนครราชสีมา.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- จันทนีย์ กาญจนะโรจน์. 2530. “ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังทางครอบครัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จันทิมา ขนากกลาง. 2541. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาโปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จินตนา มาพวง. 2520. “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการเรียนในระดับอุดมศึกษา สาขาสังคมศาสตร์.” ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- จินตนา ยูนิพันธ์. 2527. การเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์. กรุงเทพฯ ๑ : ภาควิชาพยาบาลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิราภรณ์ เมืองพรวน. 2538. “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อรายวิชาวรรณคดีมรดกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนโดยใช้บทเพลงและไม่ใช้บทเพลง.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จูไร ชุมชุม. 2526. “สภาพแวดล้อมสังคมกลุ่มเพื่อนของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร.” ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- จ้านง พรายแยมแจ. 2533. เทคนิคการสอน กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ ๑ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ชญานิษฐ์ พุกเดือน. 2536. “การศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิษญ์โลก.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต วิชาเอกการการวัดผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, ประโยชน์ด้านการค้า
- ไม่ว่าการนี้ มหาวิทยาลัยนเรศวร. ได้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้.

ชมนุช บุญสิทธิ์. 2541. “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกุนนตรีรุทธารามวิทยาคม กรุงเทพมหานคร.”

ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ชาญชัย สุกใส. 2533. “องค์ประกอบนอกเหนือทางสติปัญญาที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดอุบลราชธานี.”

ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

เชาวน์ มณีวงษ์. ม.ป.ป. การบริหารกิจการนักเรียน. กรุงเทพฯ : อมรการพิมพ์.

ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ :

เทพเนรมิตการพิมพ์.

ฐิติพร ศรีวงศิตานนท์. 2536. “ตัวแปรคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาสารัตถศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ดาร์ตัน กาญจนภา. 2540. “ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ด้วยวิธีเรียนทางไกลของนักเรียนนอกโรงเรียนสายสามัญระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดนครปฐม.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการศึกษานอกโรงเรียน บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ดวงกมล มลารัตน์. 2534. “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทางด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนายเรืออากาศ.” ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ทวี บุญช่วย. 2534. “การศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และปีที่ 2 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การสอนคณิตศาสตร์) บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ. 2541. “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี.” ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ธนพร ศรีพงษ์ และบุญเลิศ บุญส่งไพศาล. 2543. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการคำนวณของนักเรียนระดับปริญญาตรี วิทยาลัยคริสเตียน.” วิทยาลัยคริสเตียน. 6(1) 47. 1-13

- ธีระยุทธ รัชชะ. 2544. “ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางด้านศิลปะของ
นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2
สาขาช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- นัยนา อ่างสันติกุล. 2522. “วิเคราะห์ห้วงค์ประกอบสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยไทย.” วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. 2524. เอกสารคำสอนแบบทดสอบวัดความถนัด. กรุงเทพฯ ฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- บุญชม ศรีสะอาด. 2541. วิธีการทางสถิติ สำหรับการวิจัย เล่ม 1. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ ฯ :
สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. 2543. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ ฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญสม สุขุมาลพงษ์. 2536. “พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาเอกนาฏศิลป์ ในสถาบัน
ราชภัฏอุดรธานีตามที่สนของนักศึกษา.” ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เบญจพร ศิลาวรรกุล. 2530. “ตัวแปรที่สัมพันธ์กับการสำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลาและ
หลังกำหนดเวลาของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.”
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2535. การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ ฯ : สมิตรออฟเซท.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2542. การจัดและการบริหารอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ ฯ :
ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- ประกายทิพย์ พิชัย. 2539. “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนคอนเมืองทหารอากาศบำรุง กรุงเทพมหานคร.”
ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ประกาศิต จันโทริ. 2536. “พฤติกรรมการสอนของอาจารย์อุตสาหกรรมศิลป์ในวิทยาลัยครู
สทวิทยาลัยอีสานเหนือ ตามที่สนของอาจารย์และนักศึกษา.” ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ประยูร ศรีสังขานกุล. 2529. “ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม กับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน.” นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีวิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. นำไปใช้

- ประหยัด เกื่อนศิริ. 2536. “ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยมิชชั่น.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ประหยัด ทองมาก. 2519. “ความวิตกกังวล นิสัยในการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำกว่าระดับความสามารถ.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประเสริฐ เตชะนาราเกียรติ. 2532. “ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านนักเรียน องค์ประกอบด้านครู สภาพแวดล้อมทางบ้าน และสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2538. “เอกสารประกอบการสอนวิชาการทดสอบทางจิตวิทยา.” กรุงเทพฯ : ภาควิชา การแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พะยอม ธีธรรส. 2540. “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี.” ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พัชรี มะแสง. 2544. “ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง.” ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการวิจัยและสถิติทางการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พัทธนัย อวิรุทธพานิชย์. 2543. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนตามหลักการเรียนรู้เพื่อรอบรู้และการสอนตามคู่มือครู.” ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก การมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พรทิพย์ ฉาวรงค์. 2525. “องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรนภา บรรจงกาลกุล. 2539. “การวิเคราะห์จำแนกปัจจัยที่เกี่ยวกับการเรียนของกลุ่มนิสิตนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ในสถาบันผลิตครู สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เอกสารนี้เป็นเอกสารต้นฉบับที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่สามารถนำไปเผยแพร่หรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์

ไม่ผ่านการแก้ไข

พาดิ ปรีชานนท์ และคณะ. 2527. รายงานการวิจัยแนวกิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือนอกหลักสูตร
ของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2526 - 2530). กรุงเทพฯ ฯ :
สำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ.

พิชัย เส็งยมจิตต์. 2542. การบริหารงานเฉพาะด้านในสถาบันการศึกษา. อุบลราชธานี :
คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.

ไพโรจน์ ทองอุไร. 2529. การพยาบาลจิตเวช. กรุงเทพฯ ฯ : ศูนย์สื่อเสริม.

พีระยุทธ สันตะวัน. 2533. “ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดตาก.”
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว)
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พลทรัพย์ วงษ์พานิช. 2523. “องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนในระดับ
ปริญญาตรี (ค.บ.) ของบุคลากรทางการศึกษาและครูประจำการในวิทยาลัยครู
กรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการวัดผลการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ไพฑูริย์ สีนารัตน์. 2524. การพัฒนาการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ ฯ : ภาควิชา
อุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ไพศาล หวังพานิช. 2526. การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ ฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

มณฑาทิพย์ มณีโชติรัตน์. 2542. “ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักศึกษาแพทย์คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.” วิทยานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร .

มนัสวี พักฉนวนันท์. 2536. “การพัฒนาคุณภาพทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.” การศึกษา.
6 (4) : 27.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2536. “เอกสารประกอบการสอนวิชาการวิจัยหลักสูตรและ
กระบวนการเรียนการสอน เรื่อง กรอบความคิดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.”
กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. เอกสารอัดสำเนา.

มาณี เกียรติกุลวัฒนา. 2541. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรศิลปศึกษาชั้นกลาง วิทยาลัยช่างศิลป์.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์
อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบัน

เอกสารนี้เป็น เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. มัน ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- เมธี ธรรมวัฒนา. 2544. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโปรแกรมวิชาเทคโนโลยีสถาปัตยกรรม สถาบันราชภัฏ.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์
อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย,
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ยุทธพงษ์ กัวยวรรณ์. 2543. พื้นฐานการวิจัย. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- รวีวรรณ ชินะตระกูล. 2542. การทำวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ที.พี.พรินท์.
- รัชตะวัน อินทสะอาด. 2541. “พฤติกรรมการสอนของครูคณิตศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครปฐม.” วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- รัตนา ดวงแก้ว. 2527. “สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างเซวี่ปัญญา สภาพแวดล้อมทางปัญญา
และฐานะทางสังคมมีตักับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัตนา เมืองขวา. 2536. “องค์ประกอบบางตัวที่ไม่ใช่องค์ประกอบทางสติปัญญา ที่มีอิทธิพลต่อ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมอดินแดง
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษาและ
การแนะแนว) บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วิจิระ ชาวหา. 2534. “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความผูกพันต่อสถาบันของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.” ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วรรณวิมล ปรีชาสุชาติ. 2533. “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสร้างเสริม
ประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดปัตตานี.” ปริญญานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- วสันต์ ธานินทร์ธรราร. 2542. “องค์ประกอบบางประการที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา
คณิตศาสตร์ของนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ : กรณีศึกษา
วิทยาลัยเทคนิคนครปฐม.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตร
และการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2530. บุคลิกานิสิตนักศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจิตร ศรีสอ้าน. 2518. แผนพัฒนาการศึกษาอุดมศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยระยะที่ 4.
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิชัย วงษ์ใหญ่. 2537. กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ. กรุงเทพฯ ฯ : สุวีริยาสาส์น.

วินัย สายสุด. 2538. “องค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.

ศศิธร ศรีวิเชียร. 2539. “ปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดเพชรบูรณ์.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ศศิพินต์ ทรงสัจย์. 2542. “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตของนักเรียนระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่.” ปริญญาโทศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ศรีระพร จันทโนทก. 2538. “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ กรุงเทพมหานคร.” ปริญญาโทศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ศักดิ์ชัย ศิริศรี. 2535. “องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคใต้ จังหวัดสงขลา.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (วิจัยและประเมินผลการศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ศุภรณ พันธ์ภูักดี. 2542. “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตแพทย์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.” ปริญญาโทศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สถาบันราชภัฏราชนครินทร์. 2542. แนวทางสู่บัณฑิต สถาบันราชภัฏราชนครินทร์. ฉะเชิงเทรา : สำนักวางแผนและพัฒนา สถาบันราชภัฏราชนครินทร์.

สถาบันราชภัฏราชนครินทร์. 2543. แผนพัฒนาสถาบันราชภัฏราชนครินทร์ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 - 2549). ฉะเชิงเทรา : สำนักวางแผนและพัฒนา สถาบันราชภัฏราชนครินทร์.

สมาคมคหเศรษฐศาสตร์แห่งประเทศไทย. 2524. ครอบครัวยุคใหม่. กรุงเทพฯ ฯ :

สมาคมคหเศรษฐศาสตร์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชินูปถัมภ์.

สนทญา เขมวิทรัตน์. 2542. “ตัวแปรบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สายวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร.” ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สมใจ ศรีสินรุ่งเรือง. 2529. “องค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.” ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.

สมพร พรหมจรรย์. 2540. “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช.” ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก การมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สมศรี กิจชนะพานิชย์ และคณะ. 2540. รายงานการวิจัยเรื่องบทบาทสถาบันครอบครัวในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก (แรกเกิด - 6 ปี) บนเส้นทางแรงงานอพยพจากอีสานสู่กรุงเทพฯ. กรุงเทพฯ ๑ : สำนักนายกรัชมุนตรี.

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และอรรรณพ คุณพันธ์. 2521. รายงานการวิจัยเรื่องการสร้างแบบสำรวจจำแนกสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยไทย. กรุงเทพฯ ๑ : ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สายสวาท สากรัด. 2534. “ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิจิตร.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนเรศวร.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2531. รายงานการวิจัยเรื่องประสิทธิภาพของการมัธยมศึกษา (ฉบับสรุป). กรุงเทพฯ ๑ : บีเอส พรินติ้ง แอนพับลิเคชัน.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2543. “ร.ร.มหิดลวิทยานุสรณ์ ปฐมบทพัฒนาการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์.” สานปฏิรูป. 3 (31) : 33.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2544. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำโครงการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของนักศึกษาในประเทศญี่ปุ่นและประเทศไทย. กรุงเทพฯ ๑ : พิมพ์ดี.

สิริพร ดาวัน. 2540. “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี.” ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สิริวรรณ พรหมโชติ. 2542. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ.”

เอกสารนี้เป็นปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรณีนำไปใช้

- สุกัญญา เข้มยิม. 2541. “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา กรุงเทพมหานคร.” ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุชาติ เอื้องทิพย์. “องค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- สุนันท์ สลโกสุม. 2525. การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : มหามกุฏราชวิทยาลัย.
- สุพัตรา วิจิตรโสภณ. 2532. “ศึกษาองค์ประกอบบางประการที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.” ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.
- สุพิน บุญชูวงศ์. 2531. หลักการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยครูสวนกุหลาบ.
- สุภาภรณ์ ศศิฉัตรธรรม. 2543. “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความอดสาหะในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระบุรี.” ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุรียพร ไหญ่สง่า. 2540. พีซี ในโรงเรียนถึงยุคมีคแล้วหรือ. คอมพิวเตอร์วิวิ. 14(159) : 25.
- สุมา สุทธิวาทนฤพดี. 2522. “ตัวแปรที่มีสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุววรรณ พันธุ์จันทร์. 2534. “ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาเกษตรกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตภาคเหนือ.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- แหวนใจ หมั่นน้อย. 2530. “พฤติกรรมการสอนภาษาไทยของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.” ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เอกสาร นีเป็ง. 2538. “องค์ประกอบบางประการที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตบัณฑิตศึกษา.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนเรศวร.

- อรัญญ์ ผลเนื่องมา. 2530. “การศึกษาลักษณะกลุ่มเพื่อนของนักศึกษาพยาบาล ใน กรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรนุช ก้นสิทธิ์. 2542. “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อโรงเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ.” ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อรพินทร์ ชูชม และอัจฉรา สุขารมณ์. 2531. รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาตรี ปัญหาส่วนตัว ทัศนคติ และนิสัยในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. กรุงเทพฯ :
- สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อวยชัย วยสุวรรณ. 2521. “การพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้องค์ประกอบที่อยู่ นอกเหนือความสามารถทางด้านสติปัญญา.” ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อินทรา ปัทมินทร และอมรกุล อิน โอชานนท์. 2537. “การสื่อสารในครอบครัว.” สถาบันสุขภาพจิต. 2 (2) : 9-18.
- อัจฉรา สุขารมณ์ และอรพินทร์ ชูชม. 2530. รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบนักเรียน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนปกติ. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อัญชลี สิริพันธ์วรารังศ์. 2536. “การศึกษาวิทยาศาสตร์กับความสอดคล้องของการส่งเสริมพัฒนา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.” ครุศาสตร์. 21 (4) : 31.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. 2531. หลักการสอน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- อารมณีย์ สนานภู. 2540. “สรุปผลการวิจัยเรื่องตัวแปรที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาสถาบันราชภัฏ.” วิชาการ. ฉบับปฐมฤกษ์ : 14-17.
- อุทุมพร จามรมาน. 2533. “เอกสารประกอบการสอนวิชาศึกษาศาสตร์ เรื่อง จิตวิทยาและสังคม วิทยาพื้นฐานเพื่อการวัดและประเมินผลการศึกษา.” กรุงเทพฯ :

เอกสารนี้เป็นมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมารัฐ. เอกสารอัดสำเนา. ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าการพิมพ์ใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุบลลักษณ์ ไชยชนะ. 2543. “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในการเรียนกับความสอดคล้องในการเลือกคณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่.” ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

อุรัญญา รักชมรุ์. 2526. “สภาพแวดล้อมของโรงเรียนเอกชนในเครือคาทอลิกและสภาคริสตจักรแห่งประเทศไทยในเขตกรุงเทพมหานคร.” ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

เอกชัย กี่สุขพันธ์. 2527. หลักการบริหารการศึกษาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : อเนกศิลป์การพิมพ์.

Bloom, B. S. 1976. **Human Characteristics and School Learning.** New York : McGraw-Hill.

Cowell, M. D. and Entwistle, N. J. 1971. “The Relationship between Personality, Study Attitudes and Academic Achievement in a Teachical College.” **The British Journal of Educational Psychology.** 41 : 85.

Diener, C. L. 1970. “Similarities and Differences between Over-Achieving and Under-Achieving Students.” **Personnel and Guidance Journal.** 38 : 397.

Eysenck, H. J. and Meilli, R. 1972. **Encyclopaedia of Psychology.** London : Search Press.

Good, C. V. 1973. **Dictionary of Education.** New York : McGraw-Hill.

Gronlud. N. E. 1959. **Soiometry in the Classroom.** New York : Harper and Row.

Khan, S. B. and Dennis M. R. 1969. “Relationships Among Study Habits and Attitudes, Aptitude and Grade 8 Aehivement.” **Educational and Psychological Measurement.** 29 : 951.

Klausmeir, H. J. 1961. **Educational Psychology.** New York : Harper & Brothers.

Maddox, H. 1963. **How to Study.** London : Cox & Wyman.

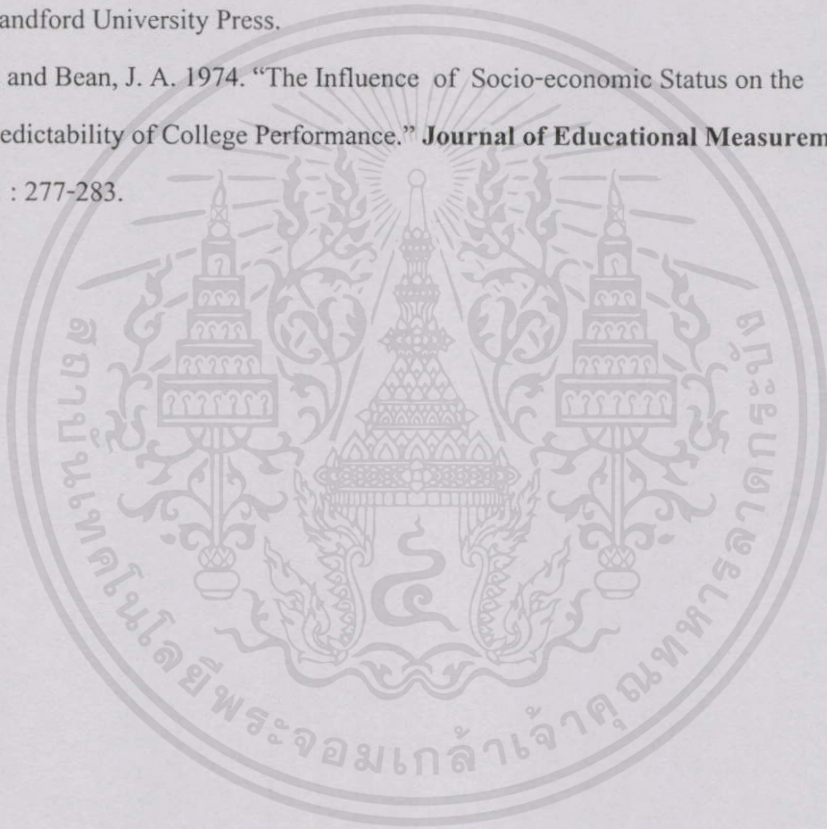
Morrow, W. R. & Wilson, R. C. 1961. “Family relations of bright high-achieving and under achieving high school boy.” **Child Development.** 32 : 508-514.

Murray, R. B. 1985. **Nursing Concepts for Health Promotion.** New York : Prentice-Hall.

Peterson, B. L. 1989. “Factor Affecting Achievement in the First Course in Calculus at High School.” **Dissertation Abstracts International.** 51 : 442-A.

Shore, M. F. and Leiman, A. H. 1960. “Parential Perceptions of the Student as Related to Academic Achievement in Junior College.” **The Journal of Experimental Education.** 30 : 391.

- Stariha, W. A. 1989. "Productivity Factors Influencing the Achievement and Interest in Mathematics of College-Bound Seniors." **Dissertation Abstracts International**. 51 : 102-A.
- Tinto, V. 1975. "Dropout form Higher Education : A Theoretical Synthesis of Recent research." **Review of Educational Research**. 45(1) : 100.
- Worthington, H. and Grant. W. G. 1971. "Factor of Academic Success : A Multivariate Analysis." **Journal of Educational Research**. 65 : 7-10.
- Wrenn, C. G. and Robert P. L. 1969. **Studying Effectiveness**. Stanford : Standford University Press.
- Wright, R. J. and Bean, J. A. 1974. "The Influence of Socio-economic Status on the Predictability of College Performance." **Journal of Educational Measurement**. 11 : 277-283.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำสั่งคณะกรรมการคุรุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ 246 / 2544

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและ
เค้าโครงวิทยานิพนธ์ ของนางสาวรุ่งกานต์ เพ็ชรสดใส

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ นางสาวรุ่งกานต์ เพ็ชรสดใส เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
และมีประสิทธิภาพจึงแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อควบคุมและพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร.อำนาจ	ตั้งเจริญชัย	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
ดร.ผดุงชัย	ภูพัฒน์	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร.เลิศกษณ์	กลิ่นหอม	ประธานกรรมการ
รศ.ดร.สมพร	ไชยะ	กรรมการ
รศ.ดร.สุพิทย์	กาญจนพันธ์	กรรมการ
ผศ.ดร.อำนาจ	ตั้งเจริญชัย	กรรมการ
ดร.ผดุงชัย	ภูพัฒน์	กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 18 กันยายน พ.ศ. 2544

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
(รองศาสตราจารย์ รวีวรรณ ชินะตระกูล)
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
กณบดี

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการดังนี้

นางสาวรุ่งกานต์ เพ็ชรสดีไส รหัสประจำตัว 43064733 ให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สถาบันราชภัฏราชชนครินทร์ (FACTORS RELATING TO THE ACADEMIC ACHIEVEMENT OF SCIENCE PROGRAM UNDERGRADUATE STUDENTS IN RAJABHATRAJANAGARINDRA INSTITUTE)” โดยมี ผศ.ดร.อำนาจ ตั้งเจริญชัย เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดร.ผดุงชัย ภูวัฒน์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ซึ่งได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2544

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ ตุลาคม พ.ศ.2544

นางสาวรุ่งกานต์ เพ็ชรสดีไส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า (รศ.ดร.บุญวัฒน์ อัดชู) ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏราชชนครินทร์

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏราชชนครินทร์ ผู้วิจัยขอความร่วมมือให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกตอนทุกข้อด้วยความ เป็นจริง เพราะข้อความทุกข้อนั้นมีความสัมพันธ์กัน และมีความสำคัญยิ่งในการวิเคราะห์ มีคุณค่าต่อการวิจัย ข้อมูลของนักศึกษาจะเป็นประโยชน์ในการที่จะพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของสถาบันราชภัฏราชชนครินทร์ ให้มีคุณภาพต่อไป

แบบสอบถาม แบ่งเป็น 8 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1	แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบ และข้อมูลส่วนตัว
ตอนที่ 2	แบบสอบถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในครอบครัว
ตอนที่ 3	แบบสอบถามเกี่ยวกับการสนับสนุนของผู้ปกครอง
ตอนที่ 4	แบบสอบถามเกี่ยวกับนิสัยทางการเรียน
ตอนที่ 5	แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์
ตอนที่ 6	แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริการนักศึกษา
ตอนที่ 7	แบบสอบถามเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรม
ตอนที่ 8	แบบสอบถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน

ขอให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามด้วยความ เป็นจริงตามความคิดเห็นของนักศึกษา มากที่สุด ในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้จะไม่มีผลเสียหายต่อการเรียนของนักศึกษา และผู้วิจัยจะ เก็บผลการตอบแบบสอบถามเป็นความลับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของ รุ่งกานต์ เพ็ชรสกลไส

ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ และข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย / ลงในช่อง () หน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน หรือเติมข้อความลงในช่องว่างที่กำหนด

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมก่อนเข้ามศึกษาในระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏราชนครินทร์ =

3. ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา ตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาจนถึง ภาคเรียนที่ 1 ของปีการศึกษา 2544 =

4. รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองรวมกันต่อเดือน

() ต่ำกว่า 5,000 บาท

() ระหว่าง 5,000 – 10,000 บาท

() มากกว่า 10,000 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำชี้แจง สำหรับแบบสอบถามในตอนที่ 2 ถึงตอนที่ 8 มีวิธีการตอบดังนี้

โปรดอ่านข้อความในแต่ละข้อแล้วเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องตัวเลือกทางขวามือ
ช่องใดช่องหนึ่งเพียงช่องเดียวที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษา

5	หมายถึง	มีความคิดเห็นในการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความคิดเห็นในการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความคิดเห็นในการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความคิดเห็นในการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความคิดเห็นในการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในครอบครัว

ข้อความ	ระดับความคิดเห็นในการปฏิบัติ				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
1. บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้ความรักในตัวข้าพเจ้า.....
2. ข้าพเจ้ามีความผูกพันกับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง.....
3. ข้าพเจ้ามีความสนิทสนมกับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง.....
4. สมาชิกในครอบครัวช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทำงาน.....
5. เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาสามารถปรึกษากับบิดามารดาหรือผู้ปกครองได้.....
6. เมื่อมีปัญหาบิดามารดาหรือผู้ปกครองจะปลอบใจข้าพเจ้า.....
7. บิดามารดาหรือผู้ปกครองจะรับฟังเหตุผลของข้าพเจ้า.....
8. บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้กำลังใจข้าพเจ้า.....
9. บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้ความสนใจในตัวข้าพเจ้า.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการสนับสนุนของครอบครัว

ข้อความ	ระดับความคิดเห็นในการปฏิบัติ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. บิดามารดาหรือผู้ปกครองสนับสนุนด้านการเงินแก่ ข้าพเจ้าในการเรียน.....
2. บิดามารดาหรือผู้ปกครองสนับสนุนด้านอุปกรณ์ต่างๆ ในการเรียนของข้าพเจ้า.....
3. บิดามารดาหรือผู้ปกครองสนับสนุนข้าพเจ้าให้เข้าร่วม กิจกรรมที่เกี่ยวกับการเรียน.....
4. ค่าใช้จ่ายที่ข้าพเจ้าได้รับจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง เพียงพอกับสถานะเศรษฐกิจในปัจจุบัน.....
5. บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้คำแนะนำเกี่ยวกับ การเรียนของข้าพเจ้า.....
6. บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้กำลังใจเสมอเมื่อข้าพเจ้า ทำผิดพลาด.....
7. บิดามารดาหรือผู้ปกครองวางอนาคตเกี่ยวกับการเรียน ของข้าพเจ้า.....
8. บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้ความร่วมมือในการเข้าร่วม กิจกรรมของสถานศึกษา.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับนิสัยทางการเรียน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็นในการปฏิบัติ				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
1. ข้าพเจ้าวางแผนเกี่ยวกับการเรียน.....
2. ข้าพเจ้าปฏิบัติตามแผนการเรียนที่กำหนดไว้.....
3. ข้าพเจ้าจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียนในแต่ละวิชา.....
4. ข้าพเจ้าเตรียมอ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนเข้าเรียน.....
5. ขณะเรียนข้าพเจ้าจะตั้งใจฟังอาจารย์สอน.....
6. ขณะเรียนข้าพเจ้าจะจดคำบรรยายของเรื่องที่เรียน.....
7. ข้าพเจ้ามีส่วนร่วมในการอภิปรายบทเรียนที่อาจารย์สอน.....
8. ขณะเรียนเมื่อมีข้อสงสัย ข้าพเจ้าจะซักถามอาจารย์.....
9. ข้าพเจ้าทำบันทึกย่อเนื้อหาแต่ละวิชาเพื่อใช้สำหรับ ทบทวนบทเรียน.....
10. ข้าพเจ้าจะศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากเนื้อหาวิชาที่เรียนจาก แหล่งความรู้ต่าง ๆ
11. ข้าพเจ้าจะฝึกฝนทักษะเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่เรียน.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์

ข้อความ	ระดับความคิดเห็นในการปฏิบัติ				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
1. อาจารย์ที่แจ่มชัดประสงค์เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่จะสอน.....
2. อาจารย์ที่แจ่มชัดวิธีการวัดผลการเรียน.....
3. อาจารย์ที่แจ่มชัดเกณฑ์การประเมินผลการเรียน.....
4. อาจารย์ใช้อุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ประกอบการสอนที่ น่าสนใจ.....
5. อาจารย์กระตุ้นให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียน โดยการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์.....
6. อาจารย์มอบหมายงานให้นักศึกษาทำเป็นกลุ่ม.....
7. อาจารย์ให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติบทเรียนในห้องปฏิบัติการ..
8. อาจารย์แนะนำเอกสาร ตำรา ให้นักศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม.....
9. อาจารย์สอดแทรกประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชา ที่สอน.....
10. อาจารย์อธิบายและตอบข้อสงสัยของนักศึกษา.....
11. อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็น.....
12. อาจารย์ซักถามนักศึกษาเพื่อวัดความเข้าใจขณะสอน.....
13. อาจารย์ตรวจและให้คำแนะนำเกี่ยวกับผลงานของ นักศึกษา.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 6 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริการนักศึกษา

ข้อความ	ระดับความคิดเห็นในการปฏิบัติ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. ห้องบรรยายมีอุปกรณ์ที่อำนวยความสะดวกต่อการเรียนรู้.....
2. ห้องปฏิบัติการมีอุปกรณ์ที่ทันสมัย.....
3. ห้องปฏิบัติการมีอุปกรณ์ที่เพียงพอแก่นักศึกษา.....
4. ห้องปฏิบัติการมีบุคลากรที่คอยให้คำแนะนำแก่นักศึกษา.....
5. ห้องสมุดให้บริการดีสะดวกต่อการศึกษาค้นคว้า.....
6. หนังสือในห้องสมุดมีเนื้อหาเหมาะสมกับวิชาที่จะศึกษาค้นคว้า.....
7. สถานศึกษามีการบริการด้านสารสนเทศแก่นักศึกษา.....
8. สถานศึกษามีทุนการศึกษาให้แก่แก่นักศึกษา.....
9. เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาเกี่ยวกับผลการเรียนสามารถขอคำแนะนำจากงานทะเบียนได้.....
10. เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาเกี่ยวกับการลงทะเบียนสามารถขอคำแนะนำจากงานทะเบียนได้.....
11. สถานศึกษามีการบริการตรวจสอบผลการเรียนแก่นักศึกษา.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 7 แบบสอบถามเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรม

ข้อความ	ระดับความคิดเห็นในการปฏิบัติ				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
1. สถานศึกษาสนับสนุนการปฏิบัติกิจกรรมของนักศึกษา ในด้านสถานที่.....					
2. สถานศึกษาสนับสนุนการปฏิบัติกิจกรรมของนักศึกษา ในด้านงบประมาณ.....					
3. การเข้าร่วมกิจกรรมที่สถานศึกษาจัดเป็นประ โยชน์ต่อ การเรียนของข้าพเจ้า.....					
4. ข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม เช่น กิจกรรมทางศาสนา.....					
5. ข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ เช่น รณรงค์ ป้องกันและ แก้ปัญหาเสาเสตคติดและ โรคเอดส์ ฯลฯ.....					
6. ข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา/นันทนาการ เช่น ร่วมแข่งขันหรือเชียร์กีฬาภายใน และภายนอกสถาบัน.....					
7. ข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมการปฐมนิเทศนักศึกษา.....					
8. ข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมของชมรม					
9. ข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมของคณะวิชา โปรแกรมวิชาหรือ ภาควิชา เช่น นิทรรศการผลงานนักศึกษา.....					
10. การเข้าร่วมกิจกรรมช่วยให้ข้าพเจ้าได้รับความรู้.....					
11. การเข้าร่วมกิจกรรมช่วยให้ข้าพเจ้าได้รับประสบการณ์ เพิ่มขึ้น.....					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเผยแพร่และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 8 แบบสอบถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน

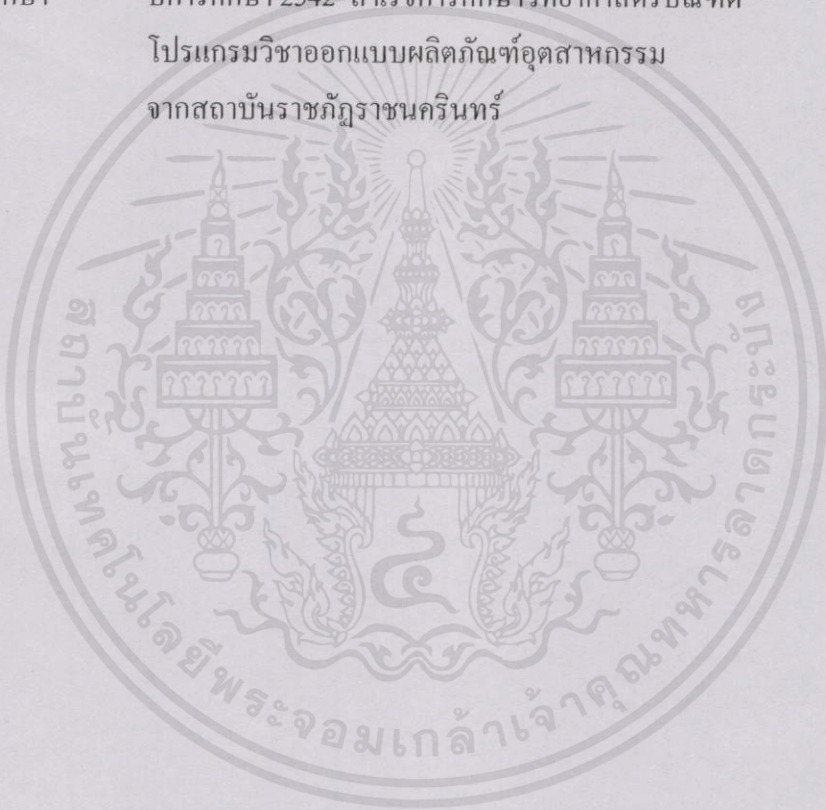
ข้อความ	ระดับความคิดเห็นในการปฏิบัติ				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
1. ข้าพเจ้ามีเพื่อนต่างคณะหรือต่าง โพรแกรมนวิชา.....
2. ข้าพเจ้าและเพื่อนจะชวนกัน ไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจาก แหล่ง ความรู้ต่าง ๆ.....
3. ข้าพเจ้าและเพื่อนจะช่วยกันทำงานที่อาจารย์มอบหมาย.....
4. เพื่อนให้ความช่วยเหลือข้าพเจ้าในเรื่องการเรียน.....
5. เมื่อมีงานกลุ่มข้าพเจ้าและเพื่อนจะช่วยกันทำ.....
6. ข้าพเจ้ายินดีจะช่วยเหลือเพื่อนแม้ว่าไม่ได้รับการขอร้อง..
7. เพื่อนจะคอยแนะนำเรื่องการเรียนของข้าพเจ้า.....
8. เพื่อนจะรับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า.....
9. เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาทางการเรียนสามารถปรึกษาเพื่อนได้.....
10. ข้าพเจ้าและเพื่อนจะทบทวนบทเรียนด้วยกัน.....
11. การสนทนากับเพื่อนช่วยให้ข้าพเจ้าได้รับความรู้เพิ่มขึ้น..
12. เพื่อนจะให้กำลังใจในการเรียนของข้าพเจ้า.....

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสาร ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวรุ่งกานต์ เพ็ชรสดีโส
วัน เดือน ปีเกิด	30 เมษายน 2519
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 114 หมู่ 11 ตำบลบางแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา 24000
ประวัติการศึกษา	ปีการศึกษา 2542 สำเร็จการศึกษาวิทยาศาสตรบัณฑิต โปรแกรมวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม จากสถาบันราชภัฏราชนครินทร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรนำไปใช้